

מדינת ישראל

משרד החמשה

משרד האש-הממשלה-לשכה
סניף 4 ק' שוהם ע"מ

שם תיק: אישי

מזהה פיו: ג-1-7439

מזהה פריט: R0003hdx

כתובת: 2-107-11-5-6 תאריך הדפסה: 09/02/2022

משרד

א'ע'

9.1967 - 1.1964

7439 — 1/2

מחלקה

מס. תיק מקורי: 1-7

ע/ג - ה'תש"א, אורח

מפלגת פועלי ארץ-ישראל אחדות-העבודה פועלי-ציון

המערך לאחדות פועלי ארץ ישראל

מטה הבחירות

בתשובה נא להזכיר :

מס'

תל-אביב.

ת. ד. 36. טלפון 39731 - 39881

ירושלים, י"ב באלול תשכ"ז
17 בספטמבר 1967

אל : מר ז. ארן, שר החינוך והתרבות

אדוני היקר,

הנני מאשר קבלת מכתבך מיום 10 בספטמבר ש.ז.

אכן, הנני מאשר כי בפנייתי אליך הוסכם
בינינו להסתייע במחקרי הטלכזיה הלימודית לשדורים
לאוכלוסייה הכללית ובלבד שהדבר לא יפגע בשדורי
הטלכזיה הלימודית.

אחזור ואעמיד על כך את הפרוט' אליהו כץ,
ראש הצוות להקמת הטלכזיה.

בברכה,

ישראל גלילי

1 ינואר 1967

נוכחים: ל. אשכול, ספיר, שרף, אלון, ארן, גבתי, ששון, גלילי, אבן, י.ש. ספירא
הורוביץ, ארנון, לב-כוכב, זנדברג, בן-דרור, ב. אליאב. כידן, ג. מאיר,
בקר, משל, וושצ'ינה.

אשכול:

אנו מבסס לנדוק וללאול "לאן אנו הולכים" בשטח הכלכלי. תשגנו שכדאי
מניתן לעצמנו דו"ח איך אנו נראים ואיך נראה.

: 7755

ספיר: הענין רציני ביותר. איבני מטשטש הישגים. הגדולו בשנתיים היצוא ב-34%. יותר משתשבונו שבפליה. יש ודאי תופעות חיוביות אחרות, אבל המצב בכללו בעשה חמור מיום ליום. יש לכך סיבה אחת - אנו חייט מעבר ליכולתנו. ההכנסה הלאומית המסודעת לבטש היא כבר 1270 דולר, או לפחות - בשער הדולארים היאלי - 1150 דולר. אלמלא החלטנו שאנו רוצים לתקן. עוד שבה לפני הבחירות, ואלמלא תהנו במקצה היה האסון גדול יותר. עכשיו בהשכים כל הפצעים - אלה שכבר "עלו לאלהן" ואלה שעוד לא עלו. בקח למשל ענין צ"ס. זה פצע עניני גדול יותר, גם אם ענין סומריין היה ציבורית פצע גדול יותר. בקח למשל צי"ס - זה הצטברות הפסדים של 100 מליון ל"י במשך שבט. בקח את מספנות ישראל - זה הפסד של 100 אלף ל"י ליום עבודה. זה ענין טיזר ביסודו. בקח את רסקו. אם ענין זה יתפוצץ - זה 13 אלף מקצועים ועוד עשרות אלפי ידידיהם. בקח ענין הבנקים. הם מתקרבים למשבר חמור ברווחיות. יש להם הרבאות איומות ויעילותם במוכה טאד. אין לבו כח להתחזק את השרותים בהיקף זה. זה חמור בממשלה, במרושת ובהסתדרות. ב-9 חדשים הכנסות התקציב הרגיל במוכות ב-285 מליון ל"י מהארמון. אין הכנסות ממש הכנסה. עד סוף השנה אני מעריך את הפפילה מתחת לארמון ב-250 מליון ל"י. צביעות - סכל צד. בקח את האוניברסיטאות של ירושלים של תל-אביב. בקח את העיריות - מהרבליה ועד האחרות. זה שבר עבן אחד גדול. יש להם גרעון שבתי של 120 מליון ל"י. זה כמו מיליארד לממשלה. מוסדות אחרים + אותו דבר. אסורה תיאסדאות. אותו הדבר - ההסתדרות. איבני יודע מה גדול טמה - הסיכוי או הטיכון.

אם בחקלאות המצב קצת יותר טוב - יש לכך שלוש סיבות. המוטבים החדשים, למשל, חייבים לבז 800 מליון ל"י. הרצפולד תובע להתזרים בחמישים שנה, בלי הצמדה בריבית של 2 אחוז. בתעשייה - המצב דומה. עכשיו מתחילים כבר להרליף לא רק מהממשלה אלא גם מהחסתדרות - ודבר זה יכול להמים אסון על מפעלים. קחו למשל את "סולל בונה" - מצבם לא יותר טוב מרסקו. בקו "מקורות" - הם הפסידו בנביץ 5-6 מליון ל"י. אותו דבר "שיכון ופיתוח" "שיכון עובדים" ואחרים. אלמלא עשינו כמה דברים - כמו מס שבת והגבלת הבניה - היינו כמעט אבודים. גם התחבורה הפירונית עלולה להפסק. "דן" בפסיסת רגל, "אגד" מתקרב למצב זה. יש לבז הכנסות חוץ - מגרמניה, מארה"ב וזה לעת עתה לא ירד, אבל את כספי ה- מקבלת הסוכנות ולה יש מיליארט ל"י חובות. אשר לעודפי המזון - מי יודע אם בקול.

צריך שלנו יהיה ברור שלפתור בעיות האבטלה לא נוכל אלא אם כן נייצר בסביל היצוא. אין לנו צורך בהגדלת בניה, תוצרת חקלאית לצריכה מקומית, או בסלפונים, מקררים וכו'. אין צורך בִּמְצָאֵי־אֵשׁ במוצרים בוספים. הדרך היחידה להגדיל היצור - יצוא. מצב האבטלה חמור, ועלול להחמיר אחרי מאי, אם לא באחד באמצעים דרסטיים, ואינני יורע מה, אנחנו צריכים להתמוסס בשטח הכלכלי.

לפני כמה חדשים הציע בגיד הבנק להוריד את השכר ב-15%. חשבתי שזה לא ריאלי. איבבני יודע גם עכשיו איך עובדים זאת - אבל אם בעשה זאת - אין סוצא. אגד - לפני שפיתח רגל. הצעתי להם פיתרון על הממשך לשנה. במהל חיפה הודיע כרמל שלר יקבלו תוספת שכר ביבואה. עליצו להגדיל היצוא. עוד 200 מיליון דולר יצוא "יסדרו את ענין האבטלה.

:5720A

אשכול: פנתה אלי המטפירה. הם מציעים לתור על תוספת הירוק. זה - בלי כל התערבות מצד מישהו. שאלתי את הצבא. אמר הרמטכ"ל - "יחליטו - יחליטו". אם כל פירות המטפירה יחליטו - יתפוס הדבר גם בצנאץ אינני יודע מנין בטמן את ההוצאת לסרבטלים. אני יודע שאנו כותרים בכבלים - התחייבנו על מחצית תוספת ירוק, על

העלאת שכר יסוד עד 5 אחוז. עלה שכר יותר מדי - בבטלים, במקומות אחרים. אני שומע שאם פועלים מוכנים יותר - אין ההסתדרות מעודדת אותם. אבל יכולים לעצור את עינינו, כמו שעשינו קודם - ואולי היתה אז יותר הצדקה - אבל בדסה לי שאם נכנסנו לענין אסור לעמוד באמצע הדיר. המצב "רציני עד מות". איבנו יכולים ללכת ב-3 ל"י. יש ענפים שכבר מגיעים ל-6 ל"י ויותר מחיר הדולר. נקח לדוגמה את ענין ים המלח - אין שם רווחים. איש פרטי לא ילך. אבחנו בהיה מוכרחים ללכת לשם. אבל חשבתי - אולי אפשר לעשות הוצה עבודה ל-5 שנים.

איבנו מעיזים לעשות משהו - אבל אבחנו בשלם בשביל זה. אם הסבל יהיה שנה-שנתיים ואז בעלה על דרך המלך - יש לכך טעם אבל אם לא בוציא מסקנות - יהיה חמור. כשאמרתי לסגור שצריך לכנס ישיבה זו היו לי שתי מחשבות - אולי נקצץ בתקציבים. כל שר ממסדו. אם כולם ידעו מה המצב. מחשבה שניה - אולי יהיו ויתורים בשטח השכר. כאן מונח הפתרון. אין דרך שלישית.

גולדה מאיר: אני רוצה לשאול שאלות. התשובות בחוצות לרבים, שכרונותיהם טובות והם הולכים בערפל. ראשית - יש תכנית ביניים עד שיקלמו המובטלים במשק? יש תכניות? האם הבעיה היא חוסר כסף? אם כן - כמה? אז אני מאמינה שהלך הרוח ישתנה. אם אמרנו "ככה זה" אפשר ליצור את סכומי הכסף. זה "לחיי שפה".

שנית - מה רוצים מהעם? מה התכנית? מה תובעים מכל אחד? אי אפשר להעלות על הדעת שהכל יתחיל ויגמר בתביעה מהרועל? איך לוקחים מאחרים? כמה ישבו אמש, בסילבסטר והוציאו 50 ל"י לחגיגה? יש פסיכולוגיה וזה גורם מכריע. אם זה לא ברור לי - יש עוד כמה. אני יודעת שעל ענין חוסר עבודה נהרס. אני בטוחה שיש תשובות אבל אנו לא מצליחים להציגם לפני העם.

ארן: העם עלול להפנות לדבר גדול מאד - אבל רק לדבר גדול מאד. אם יוכיחו לו שהמצב הקיים הוא הבדיחה הסראגית ביותר. צריך ללכת לעם באומץ לב ולהגיד לו מה שנדרש.

המשק מתחלק לשנים - משק ציבורי ומשק פרטי. אשר לתקציבים - יכולי אולי להציע קיצוץ במקציבי המסדרים. אשר לעם - אני סבור שלא צריך לתת שום תוספת לאף אחד, פרט לשכבות הבטוחות ביותר.

הבדיחה - ירידה המונית בגלל המתנססות המשק או ירידה מסוימת בגלל הורדת רמת החיים. צריך לומר זאת ברור לעם. שעכשיו מוגש ההסבון על 18 שנות סבון.

זה מצחיק שמציעים מחד אבטלה עצומה ומצד שני העלאת רמת חיים. אשר למשק הציבורי - אין דמיונה של "המעביר מרוח". בדבר קודם עליו - אם בגיד "שמיטה" - אין מקום להעלאת זכר. או פיטורים גדולים או ויתור על כל תוספת שכר. אין לי הצעה פשוטה דומה לגבי המשק הפרטי. שם זה מסובך יותר. את הציבור תקח גישה בועזת, במקום ההתפוררות האישית.

ספיר: תן כדוגמא - אם תשולם ביגור תוספת יוקר בסך 128 מליון תשלם מממשלה ישירות - 41 מליון, העיריות - 10 משק העובדים כולו - 42 מליון ל"י. יתר חלקי המשק - 33 מליון מזה 8 מליון חברות ממשלתיות. מקסימום משק פרטי - 35 מליון. זו רישמת אמת. היא אולי חוסרת על פנינו כמו רוח - אבל זו אמת. תוספת שכר היסוד היא כ-54 מליון ל"י.

שרף: ב-15 בנובמבר היו 112 אלף מסובצ מובטלים משם. בשטח השבועות זה גדל ל-16.3 אלף. גידול ב-50%. תבעו דו"ח על הצפוי בתעשייה. במאי הקליטה תהיה טוב לפליטה. זה חמור אבל תחילת תהליך הבראה. כיום פולה הפליטה על הקליטה. במאי היא תשתנה. אמרתי שאם אנו חושבים שהעלאת בודמות או פיטורים זה יעזל - הרי אנו טופים. יש צורך בניהול, תכנון יצור, מחקר שווקים וכו'. קבוצת מפעלים בחוסי כותנה פטרו 25% מהפועלים תוך 16 חודש והגדילו התפוקה ב-20%. הגדלת תפוקה לפועל ב-60%. אבל עדיין ההפסד הוא רבע מליון ל"י לחודש. בינתיים באו פועלי הטכסטיל ותבעו שלא יסגרו מפעלים. שאלתי כמה זה יעלה - הם תבעו להגדיל התמריץ ב-1-2 ל"י לדולר. כיום הם מקבלים 6-8 ל"י לדולר ערך מוסף. פרוש הדבר שמסלמים למפעל כדי שיתנועע. מלש בשר דורשים תמריץ בוסף ל-1967. סופר לי

שבעד סון מקבלים סו"ב חיפה 9.25 דולר. ההובלה מנסר לאניה זה 9.2 לי מזה
6.65 כגמל. בעולם זה 1.25 דולר בגמל - חצי מחיפה. אח"כ סופר לי שב"נשר-
רמלה" הועלה השכר ב-30% ב-1966.

בישיבת התאחדות בעלי תעשייה הם דרשו, בהסתמך על קוי פעולה כלכלית,
פיצוי על תוספת היוקר. אני אמרתי להם מה שאני חושב על הניהול שלהם. אבו
בוחנים תמריץ של 6.5% על היצוא - זה 13% על הערך המוסף. בזה אבו מקוים שהיצוא
התעשייתי, ממש, יגדל השנה ב-20 אחוז, לעומת 10% אשתקד. תוספת של כ-37 מליון
דולר. בהגדלת התמיכה עד 1.10 - 1 לי דולר יוכל להגדיל היצוא במתכת, במובן
הרחב, ב-28 מליון דולר, בשיעור שבתי. כך "תדיראן" יוכל להגדיל יצואו מ-230
אלף ל-3 מליון דולר. זה בהנחה שלא יעלה השכר. בכימיה אפשר להוסיף על 25
מליון עוד 16 מליון. אבל זה יעלה כסף - עוד 150 מליון דולר יצוא זה 50 מליון
לי תמריצים נוספים.

אני יודע שהשכר היסודי הוא, מכסימוס, חצי מהערך המוסף אבל השכר
היסודי והעקיף זה עד 75%. אני מודה שכל דרך שהולכת על תמריצים שוליים ולא שוים
זה גורם לעזותים איומים. האפשרות לקלוט בשלש השנים חלק ניכר מהאבטלה והתוספת
פרושה הליכה על חבל דק.

ספיר: אם התמריץ היהודי יהיה כספי אין זה אפילו חבל - אלא חוט שיקרע
מהר.

אשכול: יתכן ששאלה של גולדה לא תהיה לה תשובה הערב. צריך לסכם וצריך
להיות מוכנים ל-20-16 אלף.

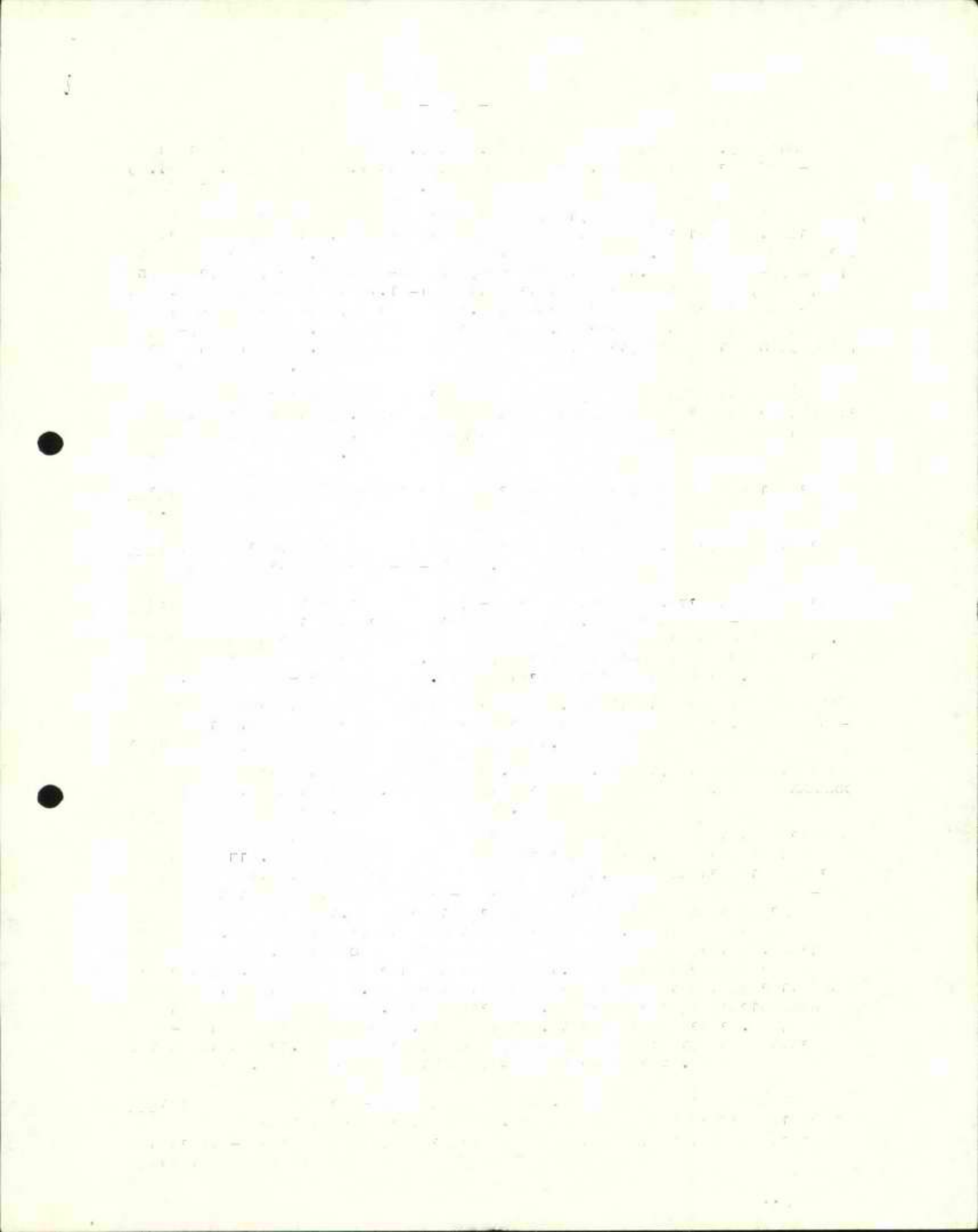
בקר: אם להוסיף ולתבוע פתרון - צריך רק דבר גדול. לי ברור שהתקציב
בהיקפו הנוכחי אינו יכול לתת פתרון. הלואי ואתבדה - אבל אם אלה
הממדים של הסכומים המוקדשים לאבטלה מול היקף האבטלה הממשית - זה לא יפתור.
הכספים לא יספיקו עד שבצא לדרך. דע לך, ספיר, שעל אי-העלאה מיסים לא תביא
שבחים. על אבטלה - יקטלו אותנו ללא סכומים גדולים - זה לא ילך.

אין ויכוח שרמת החיים צריכה לרדת. אין ויכוח שלא נוכל להתקיים
בחוסר עבודה. כדי להוריד רמת חיים יש שתי דרכים - הצעת הורוביץ. אם לא זה -
יש דרך אחרת, של מלווים ומיסים מאלה שיש לבו.

היו לבו שבע שנות השתוללות. זה בגמר. הריסון הולך וגובר. מוסר
העבודה עולה. העדרות יורדת. סכסוכי עבודה יש מעט - ללא חוקים. הולכת צאצאצא
וחודרת תודעת האחריות. רואים את המציאות.

אם לדבר על הורדת רמת החיים - אם נוריד לשכבות במזכות תהיינה
תוצאות חמורות. בחצי שנה הולטנו פעמיים ושינינו פעמיים. ביוני החלטנו לא
לתבוע תוספת יוקר. התחייבנו על תוספת יוקר לינואר. בספטמבר ויתרנו על חצי
תוספת יוקר והתחייבנו על חצי שני - אני הצעתו ויתור על כל תוספת היוקר -
בתנאי שהמחירים יוקפאו. שאלוני "ואם יעלו מחירים בעולם?" אמרתי "ביקח
סיכון זה". אבל אמרו אין שום אפשרות להקפיא מחירים. אבל רק לפני שבועיים
העלו מחירי חלב. אזו אומרים "מה הטענות? הקבלו תוספת יוקר בינואר". צריך
שיאמינו לבו. בחצי שנה שינינו פעמיים החלטתנו. רק לפני חדשים החליטה הכנסת
רק ההסתדרות יכולה לשנות. לכן - בשמור על מחצית תוספת היוקר ושכר יסוד "עד
5 אחוז בהתחשב במצב המפעל". צריך לקיים זאת. בכנים רביזיה במדיניות בשטח
אחד - גיוס אמצעים מכל הציבור. גם המפועלים. וציבור זה לא יכזיב. בלך
בצורה פרוגרסיבית. בשטח המדיניות המקצועית - בזהר מלגלוש ולהתרגל לדברים
שנתחרט עליהם. כל זה - פרט לפעולה הקונסטרוקטיבית של יעול.

אשכול: פרוט דבריו - שצריך לקחת מכולם. אם מפעל לא יכול לתת תוספת
שכר יסוד - תסכימו שלא יתן. אבל מה יוצא? הפועלים יוותרו על
שכר היסוד - מה יהן התעשיין? הרי אין לו! אתה רוצה שהוא ילוח כסף בדויבת
שחורה וישלם מלווה?

משל: מה יפגע הדבר ב"עילית" אם גם פועלי עילית וגם פועלצקו יתנו מלוח חובה, לפי פרוגרסייה מסוימת. איבני מציע מס על המפעלים אלא על הכנסות העובדים לסוגיהם. מה יקרה אם ביקר מעורכי דין? אם התחייבנו רק לפני חדשים - ובדורש עכשיו ויתור - זה יגורר אסון?

אם יובטח שאם לא תהיה תוספת יוקר והעלאת שכר לא תהיה אבסלה - היינו מוכנים, אבל הרי אין אתם מבטיחים זאת. אנו באמצע המערבולת. הסתירה שלנו - שכר הקניה קטן והולך. פרוט הדבר שהאבסלה הסמויה הפכה גלויה. ברור הרי שחלק מהיצוא מתאפשר רק ע"י מריכה מקומית. נוסף לכך - הרי גידול הפירון מפצה על הגידול בביקוש, בלי שיקלטו עובדים חדשים. לכן ב-1967 צריך להגדיל הצריכה.

אנו הצענו שב-1967 מוכנה ההסתדרות לאחת משתיים - או שמלוח קליטה יהפוך מס או שלא ישלמו החזרים של מלוח לשנתיים. בקר הציע להזרים לקופת המטפלה מקרן תעסוקה את כל סכומי תוספת היוקר שצריכים לשלם לפועלים פלוס סכומים מעצמאיים. כל זה - שילך לתעסוקה. אין להשאיר הכסף אצל המעבידים, משום שזה בלתי אפשרי מבחינה ציבורית. לכן יש להתרכז ב-1967 בבניית האבסלה. שהפועלים והעצמאיים יחזרו סכומים למימון תעסוקה. אפשר לגייס סכומים אף בגייס מכל העם למען העם.

אשכול: פרוט דבריו הקמת קרן תעסוקה אליה יפנו סכומים מתוספת היוקר ומאחרים, לפי דירוג מסוים, ובלבד שיהיה כולל.

ספיר: לא למדנו כלום ולא שכחנו כלום. הצעותיכם זה מספר בארון המשק. מציעים שבטיל על המשק באינדקס - 140 מליון בדחילה 90 מליון תוספת שכר יסוד - 45 מליון. יחד 275 מליון. זה יכביר על סגנון המשק בסכום עצום זה. אחרי זה בלך לגבות מיסים או מלוח נוסף. זה ב-1967 - בעיני גרוע פי שנים ממה שיש עכשיו. שרף אומר שאפשר להגדיל היצוא התעשייתי ב-70 מליון - זה 9-10 אלפי עובדים. זה עוד לא הכל. אפשר גם לעשות קבלנות מטבח. אני מאמין שבמשק טמון פוטנציאל - אז אנחנו בלך ובטיל מיסים בוספיים? אני מספר שממיסים קיימים לא בכנסים 350 מליון? על מי בטיל זאת? על כור? על סו"ב? על הממשלה? הרי את חוב הסכום אנחנו בהיה צריכים לשלם. מלוות? בתקציב הרי יש 500 מליון, 190 מלוח חובה - 305 מליון מלוח וולנטרי. אנו בטיל על קופ"ח המתבוססת בדמה עוד תוספת יוקר? אני מתנגד לתוספת מסים כך יתפרק העסק. יש כאלה שמציעים להוריד מיסים, וסווענים שזה ישנה את מצב החוב. יש הסווענים שעזרה זמנית ליצוא תתן יותר תעסוקה ותהיה דולה יותר. את רוצים כסף באמת - מוכרחים לקחת ממאות אלפים. איזו השפעה תהיה למיסים בוספיים על השקעות חוץ? איזו השפעה תהיה אם לא בשלם את 17 מליון המלוח שצריך להחזיר? מה תהיה ההשפעה על גיוס מלווים?

אלון: מה אתה מציע?

ספיר: איבני מציע דבר. מה שלא יעשה השכל יעשה הזמן. הפועלים יגידו. מה? שנתן 275 מליון ונקה 100 מליון תיאורטיים? אם לא יהיה כסף - יסכימו להורדת 10 אחוז. התחלנו ללכת בדרך זו דרך קשה ומלאת מכאובים. צריך ללכת בה, כדי שנוכל לשבת שלוש שנים. אחרת - ביפול.

ג. מאיר: כל האפוזיציה התריעה - שהנחנו ולא קיימנו. אם בלך טוב יגידו - או שרימיתם את הציבור הפועלים או שהתכביתם לא תכנית ואין לכם מושג מה המצב. איך בעשה שהענל לא יהיה רק על ציבור הפועלים.

אלון: לפי דו"ח מעודכן יש 37 אלף מובטלים, מהם 32 אלף רשומים. כולל 4000 בערים. בתוך זה יש 11 אלף עבודה ידומה. אלף אקדמאים. יש 16 אלף מובטלים ממש. אצל הערבים הטבע חמור.

אשר לעתיד - צפוי גידול בכוח העבודה ב-35 אלף. יפלטו עוד 5-6 אלפים בבניה. לא הזכרתי פליטה נוספת בתעשייה. יהיה טוב אם עד סוף 1967 יקלטו 7000 איש. דהיינו - ישאר 60,000 גם אם יהיה גידול בעבודות פיתוח הרי בסוף 1967 בעמוד ב-35 אלף מובטלים. הלואי ויהיה זה אמת. זו תחזית קשה.

שאלה גולדה, מה עושים? אני מעריך שאנו מתקרבים למיצוי כשר

הקליטה של עבודות יזומות שגרתיות. לכן יש להקים עבודות פיתוח. יצירת יום עבודה עולה 50 ל"י. למשל - בחי חולים, מרפאות, מרכזיות מלפונים. זה כמובן, בתוך ה-18 אלף מקומות עבודה הנוספים שהתקציב יצור. אנחנו חותכים את זנבו של הכלב של פנסיים. יש משבר אסון. לא יביצו מה קרה תוך חדשיים. אני מסכים שהעלאת מיסים **אזנה** פתרון. הצעה אבל שגם ספיר וגם בקר צודקים **לכן** אני מציע לא לתת תוספת יוקר לעובדי השרותים. בטיל מלוח קרן תעסוקה על כולם, ובפצה את התעשיינים מקרן זו. בקרן זו בממן גם פעולות נוספות. אשר לשכר היסוד - הסתכנו, אבל אם זה יסתכם ב-2% - נבלע דרך הפירון.

אדרבא: ב-1966 ירדה ההכנסה במקסור העצמאי לעומת עליה מסוימת בהכנסות השכירים. נוסף - כשנותנים תוספת יוקר זה נותן גם לעצמאיים. אם לא תהיה תוספת יוקר יגבו בין כה 80%. לכן אני מציע הקפאת שכר בינואר 1967. מציע לא להטיל מיסים ומלוח חובה.

אשכול: אני הצעתי לוותר על תוספת יוקר ולא על שכר היסוד. זה יותר חשוב. אבל יטאלו "הרי הבסתם"!

האם אפשר לא לתת 4% לשרותים? בין פועלי היצור - שיתדור עם התעשיינים.

גבתי: עלינו לעשות מני דברים - לדכא אמצעים ולקצוץ בהוצאות יצור. אני מציע הצעה צנועה - תנסה הממשלה כנותן עבודה. מציע שהממלה תודיע לעובדיה שיש לקצוץ שכרם ב-10%. כסף זה שיעבור לתקציב הממשלה, לפיתוח לפתרון בעית האבטלה. המסכורת היא 1200 מליון. עשרה אחוז - 120 מליון. יש לשלם תוספת יוקר. יש לזה השלכה על פועלי היצור.

וושצ'ינה: הצענו שהשנה יהפוך מלוח קליטה למס. נוסף - לדחות פרעון ה-17 מליון. סכום זה יופנה לקרן תעסוקה. הצעה זו אין בה אלא צד תחיקתי ולא תפעולי. הצענו אפשרות נבירה - גיוס הכסף מכל מי שמקבלים תוספת יוקר ומעצמאיים וזה יופנה לקרן תעסוקה.

ארן: הצעת גבתי לא פתרה בעית הגרעון. אם לעשות משהו לגבי המשק השרותים אז לגבי כולו. אשר ל-10% - אם ניתן 4% תוספת יוקר הרי זה מגוחך. הצעתי לקצוץ תקציבים, ולא לתת לא תוספת יוקר ולא שכר בכל המשק הצבורי. אשר למשק הפרטי - השארתי פתוח.

בן-דור: אי אפשר לשלם תוספות "אבל הבסתנו". באמר ברורות שמעינו.

גולדה מאיר: הבסתנו גם ברוג - למה לא בחזור בנו? באמר ברורות שמעינו.

בן-דור: היא יכולה לחזור בה גם בזה.

בקר: הבה לא נראה כאי תשלום תוספת היוקר דבר גדול. אני רוצה לתת ולקחת. בדרך ישראל מכל חלקי הישעב. אני אתן טוב למפעל. אנו מציעים דבר פשוט - לשלם תוספת יוקר, לקיים זהויליה מינימלית. לתת 2% בממוצע שכר יסוד לפועלי יצור. נוסף לגייס "לוח מלחמה באבס ה". זה יתקבל בציבור.

ספיר: אדרבא! קיימו את כל ההבטחות אז יצטרכו לסגור את כל המפעלים. אני מציע: אדרבא, שישלמו. באפדיל יגיעו להצעת גבתי-סרף.

אשכול: הצעת ספיר ברורה. מה הצעתך אלון?

אלון: לא לתת תוספת יוקר לעובדי השרותים. לתת תוספת יוקר לפועלי היצור דרך סובסידיה ממשלתית.

אשכול: בהצעתו של אלון יש חסרון, מאחר שלפי ספיר לא ישלמו התעשיינים בין כה. לפי אלון ישלמו התעשיינים, מאחר שבלאו הכי תהזיר הממשלה. /..

1955

1956

1957

1958

1959

1960

1961

1962

1963

1964

1965

1966

1967

1968

1969

1970

1971

1972

1973

1974

1975

1976

1977

1978

1979

1980

1981

1982

1983

1984

1985

1986

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

שרף: מציע לסלם 4% תוספת יוקר, להוריד ב-10% מסכורות בשרותי הציבור ולהודיע שזה הולך להעסוקה ויצוא. אני מציע הקטנת קבע, מציע להקטין ביחס מקביל את התמיכה למסדות בתמיכים כמו אוניברסיטאות ובמל חיפה.

ספיר: מציע שילמו רק 4% תוספת יוקר. אם שכר היסוד והזהילה יצאו לאחס. ואנחנו בתדור לדבר באפריל. ידועו להודות שכר.

אלון: מדוע לא בקיים ועדה מעורבת לענין איך מרכיבים שכר?

ג. מאיר: אני מציעה שבמסיק עכשיו.

א.ת.ת.

מדינת ישראל

התאריך 2.1.67

תיק מס'

אל: ש. החנן ארנסט

מאת: י.ש.

הנדון: מודעות הנס אול'נסקי. ארנס

לשואה יקרה,

אנוה אן עם תליון בחדש העברת
ה"ר שמואל א. א. חזי בנשן
גבדו בנדי.

אנא, הנחי זה יילם אן מנה
שהלמד תגש לבחירה, ביטול.

אל
שמעון

מדינת ישראל

התאריך

תיק מס'

אל: 2-5-א

מאת: יג

~~הנדון:~~

2/11/11

י"ג חודש סיוון תשע"א
הוועד להגנה יא"י אזור

אגף תורה השומר 2.10

ואדן בגשיות א מנהל אגף תל
אנשים

אגף הוועד יג אזור

2-5-א

יג

21.11.11

מדינת ישראל

התאריך 9/10/91

תיק מס'

אל: אהרן שש

מאת: ישראל גלילי

תנדון:

אהרן גלילי,

תושב דא הנרימה, סאט. יונד אק

הנני ואני אה, אה ואני שטני אהרן אה

אנא, אהרן אהרן אהרן

2000

אשר

24/10/24

לכבוד
הרב יוסף קארו
מלמד בית המדרש
ירושלים

לילדיו של הרב - ללמד וליטור.

(2) על ספר זיכרון ספר נחמה עם לקיטת חלקי אר האמונה
לחיינו והיסטוריה של מדינת ישראל.

היה לא-נחמה אלא ומהלך חזקתו להסגיר בי - אש זיכרון
ואם מהוללם צדיק מן הנח אש זיכרון.

סבסון ליל חיי אסתר, ויזמן לנצח כי אני אהיה לילדך.

זיכרון ויזמן

אריה ליל

מדינת ישראל

9/11/68 התאריך

תיק מס'

אל: י.נ. ה

מאת: י.נ. ה

הנדון:

אידן שזמיר

מזכר של מנהל - הממשלה
אנ". הממשלה מס' 101
השנים אגיד ענין - וישנה
הנא 15. ארמאות
שזמיר

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בלבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכיות (דיון)
ס. ארם

ואשר לשר ישראל גלילי - הוא בוודאי
אינו זקוק לסניגוריה. מפעל חייו מונח כספר הפתוח לעין כל, ב"הגנה",
בהגשמה חלוצית, במאבק המדיני והנסחוני, בכושרו הבלתי-מעורער לייצג
בכבוד כל שליחות ומעמד ציבורי וממלכתי, בכוח ההסברה שדומני גם
יריביו לא יטילו בו ספק כלשהו.

ובכן, למה בכל זאת רגשו "גויים" - קרי,
יהודים טובים, חברי כנסת נכבדים? הרי כולנו מודים שפעולת ההסברה
נודעת לה חשיבות מכרעת, רבת ערך. ואין זאת רק מימרה, שפרובות
החיים והמוות ביד הלשון. באים המידי הממלכיות וסוענים: אכן, נכון
הדבר. אך קיים חשש כי עקרון הממלכיות ייפגם על-ידי המגמיות של
השר גלילי בשטח ההסברה.

מבלי לבוא בדברים עם השר ישראל גלילי,
דומני שלא אטעה אם אנסה לציין את הקווים המגמתיים בהם ינקוט בוודאי
בשטח ההסברה. ואלה, הם, לדעתי:

(א) להגביר את הזיקה של הפרט אל הכלל;
למצמם ככל האפשר את הפער המסוכן בין ראיית האינטרס הפרטי לבין
האינטרס הכולל של המדינה. להרחיב את אופק ראייתו של האזרח, לשלב
ולשתף אותו בדאגות המדינה, בלבטיה, בטכנותיה, בהישגיה ובסיכוייה.

אחרי כן -ע.ע.

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
ס. ארם

רשות הריבור לחבר הכנסת ארם,

היו"ר י. נבון:

ואחריו חבר הכנסת שרף.

משה ארם:
(המערך)

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה,
חבר הכנסת צימרמן פתח את דבריו בהערות-
לגלוג לממשלה, על דאגתה לשר גלילי להסציא לו ייצוג. לא אעמוד פה
על הטעם הטוב של הפגיעה האישית בישראל גלילי, כי הרי על טעם וריח
אין מה להתווכח. אך מוכן אני, בלי פגיעה אישית, גם מצדי לברך את
הממשלה שלא קיפחה את גח"ל והבטיחה לה פרנסה נוספת - לנבח את
הממשלה דוקא בענין כה סביר ומתקבל על הדעת.

כי אכן, אירע לחבר הכנסת צימרמן - בא-
כוחה של גח"ל, מעשה בלעם: הוא בא לקלל, ולמעשה, בהמשך דבריו,
בירך ונתן אישור מלא לצעדה של הממשלה, להעברת הסמכויות בענייני
הסברה, בריכוז כל הפעולה, ביד אחת, אחראית.

כי מה היה תוכן דבריו? יש צורך והכרח -
כך הוא טוען - להקדיש תשומת לב מיוחדת לשטח פעולה חיוני זה. יש
צורך והכרח לשחרר את ראש הממשלה - העמוס בלאו הכי - מהטיפול
המתמיד בשטח ההסברה. והרי זה בדיוק מה שמציעה הממשלה, סבלי
להזדקק לעצות של גח"ל. ומאחר שמרחב-המחיה של האופוזיציה בריכוז
הצטמק, והם נאלצו להגיד בעל-כרחם "אמן" להצעת הממשלה - נאחזו
חבר הכנסת צימרמן - ובצורה קצת יותר זהירה גם חברי הכנסת נבון
וגרוס - בהשקפותיו של השר ומצאו בהם טעם לפגם: השקפות מגמתיות,
בשפתם, שאינן תואמות כמובן את השקפותיהם-הם, הנייטרליות כביכול.
חבר הכנסת צימרמן מצא, כמובן, דופי גם במפלגה שאליה משתייך השר
ישראל גלילי - מפלגת אחדות-העבודה-פועלי-ציון, כי היא דבקה
בסוציאליזם. "דופי" זה נקבל כמחמאה, כשבח. כי אכן אמונה מפלגתי
על ערכי התפישה והמוסר האנושי-סוציאליסטי.

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומטכיות (דיון)
א. אבנרי

להשקיע אמביציה אישית שלהם. תכניות נעשו הרבה יותר טובות.
וזה עבר וחלף לפני זמן מה. אדוני ראש הממשלה, אני רוצה לומר
לך זאת בשם העובדים שאינם יכולים להגיד זאת בעצמם. כל עובד
שתומין אותו אליך, כל אחד מעובדי "קול ישראל" שיוזמן ללשכתך
הפרטית ותשאל אותו - יאשר לך זאת. התחילה לחדור ההרגשה שהבורג
חוזר ומתהדק, שיש פיקוח, שהעין פקוחה. זה התחיל אולי במינויו
של ד"ר אליאב, מינוי שנתקבל כמינוי של קומיסאר פוליטי. מינויו
של השר גלילי, תהיה כוונתו אשר תהיה, נתפרש כך בקרב עובדי
"קול ישראל".

לכן פורסם מה שפורסם באותו בטאון "גל
נעול". ולאחר הפרסום זומנו ראשי המדורים של "קול ישראל" לבירור
על הפרסום הזה.

אינני רוצה להאריך את הדיבור על זה.
אני מוכרח לסיים. אם ירשה לי כבוד היושב-ראש, אזכיר עוד בשני
משפטים את הפונקציות האחרות של שר ההסברה החדש.

יש לשכת עתונות ממשלתית. היא בראית
כדבר משני כביכול. אבל בידי לשכה זו מרוכז כוח כלכלי עצום.
כל מודעות הממשלה, ומשתמשים בה זה 15 שנה גם להענקת פרס
וגם להענשה. כוח כלכלי גדול, המשמש היום לחלוקת שלל בין מפלגות.
בטאונים שתפוצתם מגיעה לאלף, זוכים לשטח מודעה בדול בטאונים אחרים
זוכים למעט. ויש בטאונים שעליהם קיים חרם זה 18 שנה. ואפילו
רוצה שר לפרסם מודעה מסוימת בעתון מסויים מפני שהוא סבור שטובת
אותו עניין מחייבת זאת - הוא נתקל בוטו מוחלט של לשכת העתונות
הממשלתית, שהיא הממונה הבלעדית על חלוקת הדבר הזה שהפך לשלל.

הקולנוע - - -

היו"ר י. גבון: אני מצטער, לא תוכל; זמנך עבר.

חורה רבה.

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

לפני כן סק

א.ב.

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכומים (דיון)
א. אבנרי

הרשימה השחורה היא אולי גרועה יותר מפני שהיא אינה כתובה על גבי הנייר. באותו בשאון פנימי של "קול ישראל", שכבר הוזכר, "גל נעול", מוזכרת הרשימה השחורה. אבל הרשימה השחורה איננה על גבי הנייר. ושם תגישו שאילתה לראש הממשלה, או עכשיו לשר גלילי, ותשאלו מי מופיע בה. הרשימה השחורה היא מין דבר שכזה שעובדי "קול ישראל" יודעים שאסור להזכיר שמות מסויימים, אסור להזמין אנשים מסויימים לתכניות, למספוזיונים. יודעים. איך הם יודעים? - זהו אחד התהליכים הכי מסתוריים בקרב המסטר הזה. הם פשוט יודעים. הם יודעים שאם מזמינים - יש אחר-כך צרות. אז למה להסתכן בצרות? לכן יש עשרות שמות במדינה שאינם מופיעים בשום סימפוזיון.

יכול ראש הממשלה לוטר - כפי שאמר פעם בחשוכה לשאילתה שלי - תנועה קטנה מאד אינה יכולה לדרוש שיזכירו אותה או שתהיה מיוצגת בכל סימפוזיון. בוודאי שלא. רשימה שזכתה ל-1,2% של הקולות בכנסת יכולה לדרוש רק 1,2% לפי חשבון פנקסני. אבל כשזה לא 1,2%, גם לא 1%, גם לא חצי אחוז, גם לא 0,2% אלא 0,0% - זה בכל זאת מתחיל להיות משונה.

היתה פעם ב"קול ישראל" סקירת שבועונים, כשם שהיתה סקירת עיתונים יומיים וכשם שהיתה סקירת עיתוני צהרים. סקירת השבועונים בעלמה ברגע שקם שבועון מסויים, ואיננה. וסובלים מזה גם שבועונים אחרים.

היתה ליברליזציה ב"קול ישראל". היתה ליברליזציה ב"קול ישראל" שכולנו הרגשנו בה. היא לא ביטלה את הרשימה השחורה. הרשימה השחורה נשארה. אבל דעות מסויימות, ביקורות, התחילו להישמע ברדיו. הרדיו נעשה הרבה יותר מעניין. זה התחיל עוד בסוף ימי שלטונו של חבר הכנסת בן-גוריון, ונמשך בימי שלטונו של ראש הממשלה הנוכחי. אדירה, נאמר, של הרגשה שהדברים נעשו קצת יותר חפשיים חזרה ל"קול ישראל"; עובדים התחילו

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
א. אבנרי

אתה ליברלי?

יצחק גולן:
(המפלגה הליברלית העצמאית)

אני בהחלט ליברלי. הלוואי והייה

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

ליברלי כמוני.

בכל אופן עצמאי...

מיכאל חזני:
(מפר"ל)

ב"קול ישראל" יש רשימה שחורה, רשימה

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

שחורה שעמה יש לי בסיון אישי רב מאד.

במשך חמש-עשרה שנה בהן אני עורך עתון בישראל, עתון שבקרא על ידי לא
עטים, אסור היה להזכיר את שמי מעל גלי "קול ישראל". גם היום האיסור
הזה קיים, מחוץ לדיווח על הכנסת. אבל לא אדבר על עצמי. ההתפוכות
של הרשימה השחורה הן דבר מענין מאד. למשל, ד"ר משה סנה היה פסול
לחלוטין מעל גלי "קול ישראל", עד לפילוג במס"י. פתאום הוא נעשה כשר
ואי אפשר היה כמעט לפתוח את הודיו מבלי להתקל בד"ר סנה בחמש תכניות
שונות. פתאום נסגר שוב הכפתור, ושוב נעלם ד"ר סנה מעל גלי "קול ישראל".

אחרי כן אב.

(131)

מטורים בהם רוצה הממשלה לכוון את המחשבה של האזרח באפיקים הנוחים
למסטר.

החששות האלה לא היו כלדים כפי שהם,
לולא היה לנו נסיון כל כך רב עם אמצעי התקשורת המטורים בידי הממשלה.
נתמיל ב"קול ישראל". ברצוני לשאול, מדוע בעצם צריך להיות רדיו
ממשלתי בלעדי? מדוע לא תהיה בישראל, כמו בארצות-הבית, האפשרות
שכל גוף פרטי שירצה בכך יוכל להקים תחנת שידור משלו, על בסיס מסחרי?
יש צנזור ששומר על התוכן, אפשר ליצור סיבבלות והנחיות אבל מדוע סוכרחה
להיות תחנת שידור ממשלתית בלעדית? מה הסיבה לכך? האם רק המסורת
האטמיסטית האירופית מלפני עשרים-שלושים שנים? בסופו של דבר תכריחו
אותנו להקים תחנות שידור בקפריסין או על אניה. זאת לא תוכלו למנוע
מאתנו. זה קם במקומות רבים בעולם וזה יקום גם בישראל.

אילו היתה אפשרות להקים תחנות פרטיות

על בסיס מסחרי, כפי שמתקיימת העתונות - שהרי אין כל הבדל בין רדיו,
טלביזיה או עתון, - אז היתה נפתרת הבעייה של חבר הכנסת כץ. היתה יכולה
להיות תחנת שידור של הרבנות הראשית, היתה יכולה לקום תחנת שידור של
בנק אגודת ישראל ואז ממילא כל גוף שהיה רוצה בכך, היה מקים לעצמו תחנה
משלו. הרב כץ לא היה מסדר בשבת, משהוא אחר ישור אולי דווקא בשבת.
זהו הפתרון. אבל אם יש שירות שידור ממלכתי בלעדי, ויש איסור על הקמת
תחנות אחרות, כי אז יש לבדוק את "קול-ישראל" בזכויות מבדלת.

פה יש הרבה הרבה מה לומר, יותר מכפי

שאפשר לומר בדקות המעטות שעומדות לרשותנו. אני מוציא סכלל הביקורת
את הדיווח על דיוני הכנסת, שלדעתי הוא הזגן וראוי לציון מבחינה עתונאית
טהורה. הוא עשוי טוב. אבל אם להתעלם מהדיווח על הנעשה בכנסת,
איפוא הגישה הליברלית המשקפת את כל הדעות לפי היחס הפרופורציונלי,
עליו דיברו כל כך הרבה בבית הזה : ובריכוז זה.

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
א. אנבר

אורי אנברי:

(העולם הזה - כוח חדש)

כבוד היושב ראש כנסת בכבוד.

זכרנו לישראל גלילי את חסד בעורינו.

אנחנו זוכרים אותו מימים אחרים. היינו שמחים אילו היה מקבל תפקיד
רם אחר בממשלה הזאת. היינו שמחים למשל, אילו השר גלילי היה מתמנה
לשר הבטחון, ועל ידי כך היתה זוכה מדינת ישראל לשר בטחון "פול-טיים",
והיה די זמן לקרוא הודעות של רמטכ"לים לפני פרסומן. אנחנו מצטערים
על כך שנמסר לשר גלילי דווקא תפקיד זה. אני רוצה להצטער על הניכוס
של רוב הוויכוח שהתנהל עד כאן, שהיה יותר אישי מאשר עיניני.

אין הבדל בין שר מפלגתי אחד למשנהו,
ולדעתי מוזר לסעון בגד שר הסברה על שהוא שייך למפלגה פלונית ולא למפלגה
אלמונית. כל שר בממשלה הוא איש מפלגה. אני סומך על השר גלילי שבעניני
הגינות יוכל להתעלות מעל שיקולים מפלגתיים צרים מדי.

אני מערער על עצם התפיסה המחייבת

מינוי שר הסברה במדינת ישראל. אני סבור שמינוי כזה, יהיו השם וההגדרה
כאשר יהיו, מינוי כזה סותר מושגי יסוד של חברה דמוקרטית כפי שהיינו רוצים
לראותה. ריכוז עניני התקשורת בידי הממשלה בכלל, ובידי שר אחד בפרט -
והצגה השר ההגון והנעלה ביותר בממשלה - אנו רואים בו פסול. שר הסברה,
או שר הממונה על עניני הסברה - השם הזה מזכיר לנו יותר מדי תקדימים
היסטוריים, וכל התקדימים האלה קשורים במסגרים מאד מאד מסויימים.
יוזם אותו מסגר מינה מיצטטר לפרופוגנדה - שאגב, גם הוא נקרא שר
לעניני הסברה לאומית מתעמולה. זה תקדים שמוכרח להתעורר כאשר דנים
בריכוז כזה של אמצעי תקשורת, וכאשר נולד המושג "פרופוגנדה מיניסטר",
נולד המושג "גלייכשאלטונג", ולדעתי אין מנוס מגלייכשאלטונג
ברגע שיש ריכוז אמצעי תקשורת בידי ממשלתי, ועל אחת כמה וכמה בידי ממשלתי
אחת.

אילו לפחות היו קוראים לכך שר לעניני

מידע, לעניני אינפורמציה. פה ושם בעולם יש מדינות קומוניסטיות, שם
יש שרים לעניני אינפורמציה. אבל שר הסברה יש רק ובעיקר במסגרים כלתי דמוקרטיים

זה לא נכון.

שלמית אלנוי:
(המערך)

מעל גמה זו ברצוני לומר שמחוץ להיותו
סופר גדול, אני בטוח שהמניעים להעניק

יעקב כץ:
(פאג'י)

לו את הזכות הגדולה של פרס נובל, נעוצים גם בכך שהוא מבטא ומתאר
ומביע את שורשיות נשמת ישראל ואת ההווי הדתי של ההווה, ובעיקר של
של העבר. דווקא לסופר כזה להעניק את "הטובה" ולשדר את דבריו
בשבת? ואם זה בוטל, אם ניתנה ההוראה לבטל את השידור - איך מסתערים
כולם, העתונות, כולם כאילו מצאו מציאה ודורשים חקירה ובידוק, כולל
עובדי "קול-ישראל". מי שמסונה על התוכנית הזאת, כאילו קרה לה אסון.
עובדי "קול ישראל" עצמם היו צריכים להבין לא סקסי ואין טעם
לשדר את דבריו של עבנון דווקא בשבת. אני מצטער על מה שקרה למחרת
היום.

הבאתי את הדברים האלה כדוגמא. צריכה

להיות יד שולטת גם על "קול ישראל", יד פכוונה.

לבסוף אני רוצה להביע את משאלתי

העמוקה, משאלת רבים, שהשר גלילי יסתפק בהיותו שר הסברה או סמונה
על עניני "קול ישראל", ואל יבוא לידי כך שישמש כמי שמסונה על הטלביזיה
הכללית בישראל, שאנחנו מקווים ומצפים שלמרות כל ההכנות והנכונות
להקימה, היא לא תקום. מספיק ודי.

אני מאחל לשר גלילי בכל לב הצלחה בשני

התפקידים, ואשר לשלישי - אל יזדקקו לו - ושהוא גם כן לא
יזדקק לתפקיד זה.

רשות הדיבור לחבר הכנסת אברהם. אחרי

הי"ר י. נבון:

חבר הכנסת ארם.

הם אינם יודעים שהמכשיר הזה צריך להיות מכשיר מחנך, ולא מכשיר שעוזר להדרדרות. יש מי שעושה את המלאכה הזאת: הרחוב, הספרות הקלוקלת, העיתונות שלא כדאי להעלות את שמה על בטה נכבדה זו, המלאה עירום ועריה, וכל מה שקשור בפורנוגרפיה, השמצות וכו'.

זה מספיק. אנחנו רוצים ש"קול ישראל" יהיה מעניין, שיהיה גם מברח, אבל שיהיה זך ונקי. אינני חושב שזו דרישה כל כך סופרזת.

אנו עדים השבוע להתמרדות מצד עובדי

"קול ישראל" אשר נפגעו ביותר כאשר באה הוראה מיושב-ראש רשות השידור לבטל את שידור השיחה עם הסופר הרגול ש"י עגנון לרגל קבלת פרס נובל, אשר עמד להתקיים בליל שבת. האם היו מוכרחים לשרר דברים אלה דווקא בליל שבת? יש בזה גם חילול שבת על-ידי עצם השידור, גם מניעת אפשרות האזנה משומרי שבת, וגם אי התחשבות ברגשותיו של אותו סופר גדול, אשר כל כולו מושרש במסורת ישראל, אשר הוא עצמו שומר תורה ומצוות, אשר הוא עצמו מקדש את השבת כהלכתה. האם זה היה כל כך דחוף? האם אי אפשר היה למצוא זמן לפני כניסת השבת או אחרי השבת כדי לשרר שיחה זו? רצונו של אדם כבודו, ודבר זה לא היה לרצונו של הסופר הרגול.

כי לא זה העיקר. אם נכנס לתפקיד זה שר כמר גלילי, שהוא בכל אופן יוצא התנועה הקיבוצית, שיש לו אידיאלים, גם כשאנחנו חלוקים בדעותינו, איש בעל עבר בלתימה ובהגנה - דברים כאלה מחייבים את האדם להיות יותר רציני להתייחס גם ל"קול ישראל" ולמה שמסודר על-ידו לא בקלות-דעת. אין להשאיר את המכשיר הזה רק להשמעת תוכניות קלוקלות, דברים זולים ובוטים, לעתים גם השמעת ניבול פה, שירים פגומים ופסולים, דברים שאנחנו לא פעם מתחללים מהם. אמנם אומרים לנו ש"קול ישראל" איננו ישיבה. איננו שואפים לכך ש"קול ישראל" יהפך דווקא למכשיר ישיבתי. תלמידי ישיבות במדינת ישראל יושבים ולומדים תורה בין כותלי הבניינים, וקול תורה מהדהד בבנייני הישיבות. אנו רוצים שמי שפותח את המקלט, שלא יזדעזע לשמוע דברים שיש בהם כפירה, דברי מינות, גם כשהם נאמרים לפעמים בויכוח.

אנו גורסים ש"קול ישראל" צריך להיות סהור. הוא צריך להיות קול ישראל, קול המצפון היהודי, קול מדינת ישראל, קולם של כל אותם ערכים אשר הלכנו בעדם באש ובמים. הוא צריך להיות סהור מכל סיג ופגם. לואבאנונו אנו עדים כיום לכמה עיתונים או שבועונים שמרעילים את נשמות הנוער שלנו. איננו רוצים שגם "קול ישראל" יוסיף חומר קלוקל משלו, על-ידי שידורים, תסכיתים ושירים בלתי רצויים.

אני רוצה לקוות שהשר גלילי ייכנס לעובי הקורה, ייהפך הוא לצנזור. אם בשטחים אחרים מופעלת לפעמים צנזורה שלא לצורך, ואנו מתחללים סכך, הרי כאן דרושה ביקורת, גם כאשר יש מועצה, גם כאשר יש מנהלים ואחראים ב"קול ישראל" שבאופן אישי אין לי דבר נגדם, הם אנשים מלומדים, אינטלקטואלים, אחרת לא היו סמנים אותם, אבל יש להם טעם אחר.

אבל עוד לא הגענו ליסוד המשיח, ולפי המציאות שלנו וההרכב של הקואליציה הנוכחית, הרי ברור הדבר שאם יש שר בלי תיק בממשלה ימסרו לו את התפקיד. אנחנו לא נביע כאן התנגדות לעצם מינויו של השר גלילי. נביע שאלה שהשר גלילי יידע להתרומם ולהתעלות מעל לחשבונות אישיים, מפלגתיים, השקפתיים ויידע לשרת את הציבור כולו במדינת ישראל, שיביא את בשורת ציון על כל היופי והנוי שלה גם לאחינו אשר בגולה, ויירעו גם הם כי כאן צפון וסמון משהו מהעבך אשר לא יכולה בפז ואשר אין לעבור עליו בשתיקה. אנו רוצים שגם דבר היהדות הדתית על שכנותיה ומפלגותיה, על כל הטוב שהיא יצרה ויוצרת במדינת ישראל - שכל זה יבוא לידי ביטוי בהסברה הזאת, שהיא לא תהיה חד-צדדית, שהיא תשקף את כל חלקי הציבור על גווניהם השונים, מבלי שאנחנו נצטרך לבוא ולהתקוטט מעל במת הכנסת או במקום אחר על חוסר אובייקטיביות כלפי חלק זה או אחר של הציבור.

אנחנו נותנים עכשיו את האשראי הזה

לשר גלילי. אנו רוצים לקוות שהוא יהיה באמן לתפקידו ושמהמינוי הזה תצמח ברכה.

ראש הממשלה ושר הבטחון ל. אשכול: - - -

אני יכול לאחל לו שאקבל מינוי כשר
בתפקיד אחר בממשלת ישראל. מבחינה

יעקב כץ:
(פועלי אגודת ישראל)

זו יש ויש מה להטיל עליו.

אשר למינויו של השר גלילי כממונה

על "קול ישראל" - אינני מזלזל דווקא בנקודה זאת. אני חושב שצריך להיות מישהו מעל לאלה העוסקים במלאכה הזאת, כאחראים לשידורי "קול ישראל". יש הפתלוננים על מיעוט ההשתקפות של גוונים, שכבות שונות ומפלגות שונות מעל גלי הרדיו. אני לא מדבר רק על זה,

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
י. כץ

הודעת הממשלה בהתאם לסעיף 11ה ו-12א(ב) לחוק המעבר,
בדבר שינויים בחלוקת תפקידים וסמכויות - המשך הדיון

היו"ר י. נבון:

חברי-הכנסת, אנחנו עובדים לסעיף ב'

בסדר היום - המשך הדיון בהודעת הממשלה

בהתאם לסעיף 11ה ו-12א(ב) לחוק המעבר, בדבר שינויים בחלוקת תפקידים
וסמכויות. רשות הדיבור לחבר-הכנסת כץ. אחרי - חבר-הכנסת אבנרי.

יעקב כץ:

(פועלי אגודת-ישראל)

אדוני היושב-ראש, חברי-כנסת נכבדים.

כאשר אנחנו מתווכחים על מינויו של

השר גלילי לתפקידים שהוצגו בפנינו, והם שלושה במספר: שר ההסברה;
מי שממונה על הדיון, על "קול-ישראל"; מי שממונה על הטלביזיה,
שעוד לא קמה, הרי שקודם כל אנחנו סתייחסים אל האיש עצמו. אין
אנחנו מתעלמים מהזכויות של השר גלילי בתקומת ישראל. גלילי הוא
איש שיש לו מהלכים ושם טוב בקרב אוכלוסיית המדינה הזאת, מעבר
לחילוקי-דעות בעניני השקפה ומעבר לחילוקי-דעות בכל הנוגע
למפלגתיותו.

אפשר לקבל את הדברים, כאילו חייבים

היו להיות כך, מה גם שאין אני מאמין שהיו מקלים את ההצעה למנות
כשר ההסברה אישיות המושרשת בתוך ההווה הדתי, אישיות בעלת יידע
רב במסורת ישראל ובערכים הרוחניים הדתיים שלנו. אנחנו חושבים
שאישיות כזו היתה צריכה להתמנות למשרה זו במדינת ישראל. אדם זה
צריך היה להיות איש ששקוע כולו במה שמתרחש ובמה שצריך להתרחש, כדי
להביא את הדברים אל התפוצות ואל העם השוכן בציון, איש שיביא את דבר
תקומת ישראל לאז דווקא מהבחינה המדינית, אלא בראש וראשונה מהבחינה
הרוחנית והמורשתית.

אחרי ק - סי

ועוד דבר. אנחנו תובעים כעת

מהעם ואנחנו אומרים שצריך לתבוע. אנחנו עומדים בפני בעיות
רציניות ובתוך זה עלינו להסביר את המצב. באלו אמצעים עלינו
לנקוט? האם בפזיזות של יאוש? האם בפזיזות מריבות? האם בכל
הזדמנות עלינו להבליט את המחלוקת? האם על-ידי יאוש אפשר
להשיג משהו? לא ולא. עלינו להגביר את ההסברה באמצעות כל
הכלים, כדי להביא לידיעת האנשים את המעשה הנכון בצבעים
הנכונים, תוך הדגשת המעשה הסלכד סתוך תקווה ולא סתוך יאוש -
על-ידי זריעת ברעיונים חיוביים ולא על-ידי זריעת יאוש.

רשות הדיבור לחברת-הכנסת

היו"ר י. נבון:

שולמית אלוני.

אחרי כן ש. אלוני - אס

הבה נראה את המעשה בפירוש:

כל הטיולים והטיורים העממיים, אנחנו יודעים על-ידי מי הם מאורגנים. הנה, כשבעים או שמונים אלף איש ביקרו כבר בבנין הכנסת. איך זה נעשה? על-ידי מי? באמצעות הכלים של סינהל ההסברה. והם מלווים את מראה העיניים בהרצאת-הסבר על מהות הענין, ותוך כדי כך גם על ירושלים בירת ישראל.

לאחרונה עסקנו כולנו בהסברה על

הכנסת, על ערך הבנין ועל ערך הקמת מסכן הכנסת בירושלים. ראינו את עבודתו של סינהל ההסברה. וארשה לעצמי להשתמש בהזדמנות זו כדי להגיד מלה טובה על אותם אנשים אשר מילאו תפקיד זה עם כל הכבוד, והביאו לישובים סרוחקים את ההסברה הזאת, על-ידי ערבים של שאלות ותשובות וכל מיני אמצעים אחרים. גם אני השתתפתי במה מקומות. היינו נציגי שלוש מפלגות, הקשבנו לשאלות וחילקנו בינינו את התשובות. היתה זו תמיד הסברה המבוססת על ידע. באחת ההזדמנויות הופעתי בפני כנס נשים. היה זה לפני פתיחת הכנסת. הקדשתי את דעתי לעצם העובדה של הקמת בנין הכנסת ולערך הקמת הכנסת בירושלים. דיברתי בפני נשים של ישובים הקרובים לירושלים, בפרוזדור ירושלים. הסברתי את הדברים סתוך נקודת ראות חיובית וסתוך אהבה, כי בעצמי חייבתי מאד את המעשה. והנה שאלו כמה נשים: לפה מספרים לנו רק דברים רעים וגרועים - על נוער עברייני, על סכשולים בחינוך וכו'? לפה לא מספרים לנו ולא מראים לנו את המעשה החיובי - פתיחת כיתות לאלפי ילדים, בתי-הספר שהוקמו, הישובים שקמו וכו'. סתוך כך אני מרשה לעצמי בהזדמנות זו להגיד באוזני כל אלה שמופיעים לפני הציבור: עליכם לראות לגד עיניכם גם את השומעים ואת הקוראים.

ומי שעוקב לפעמים אחרי בחירות או עניינים כגון אלה, הרי שכאשר
ביישוב קטן צריך להסליף על אדם או לפסול אותו, לא אחת יופתע
שהדבר הזה נעשה לאו דווקא לפי מבחן השתייכות ספלגתית, אלא אנשי
הישוב אומרים: הוא לא למד, הוא לא היה בחוג זה, הוא לא קיבל
תעודה. וזה אחד הדברים הגדולים והחשובים.

מינהל ההסברה מנהל פעולת הסברה
חודשית - מדי חודש בחודשו הוא מביא לציבור מה המעשים שנעשו באותו
חודש במדינה. שמעתי קצת בדאגה, ואני מרשה לעצמי לשאול: האם באמת
חברי הכנסת יודעים בדיוק את הנעשה? היתה פה טענה לגבי ההסברה
לקראת יום העצמאות. מינהל ההסברה פונה בדרך כלל לכל חברי הכנסת,
ללא הבדל השתייכות ספלגתית. לצערי לא כולם נענים. מותר להגיד זאת
על עצמנו: אולי יותר נוח ויותר חשוב להופיע באיזו עיר גדולה מאשר
להופיע במקום מרוחק שם גם ציבור ושמענים אינו רב. ולא תמיד יש
היענות מצד חברי הכנסת. וההסברה הזאת לא נעשית בכפוף לנקודת השקפה
ספלגתית זו או אחרת, אלא פשוט צריך להביא לידיעת הציבור את היש,
ויש לנו יש גדול.

רבותי, אולי נאסר בהזדמנות הדיון
על נושא זה איך נעשית אצלנו ההסברה. ביקורת זה דבר חשוב, אבל לא
רק ביקורת ולא רק ביקורת שלילית. הביקורת צריכה להיות מלווה
בהסברה על המעשה. האם רק את השלילה אנו רוצים להביא לעם, בלי
הבדל דעות והשקפת-עולם?

מינהל ההסברה מסתף בפעולתו ראשית-כל
את הרשויות המקומיות, ובראש וראשונה ראש העיריה או ראש המועצה
המקומית, ללא הבדל השתייכות ספלגתית. כן מסתפים את המחלקות
לתרבות של הרשויות המקומיות, ושוב בלי הבדל מי עומד בראש המחלקות.

על הפחד והדאגה מפני תעמולה. אם נעקוב אחרי פעולות מרכז
ההסברה - נעשה בכך די להפרכת כל הסענות בדבר תעמולה ותעמולה
פוליטית. אני יכולה לומר זאת, כי אני עיקבת אחר עבודת מינהל
ההסברה. ההסברה סובאת לכל חלקי העם, בכל מיני צורות: באמצעות
סרטים על מעשים שונים - על מפעל המים, על הקמת ישוב מסויים
ועל נסיעת יער, על הקמת נקודה חדשה ועוד. נעשית הסברה חזותית -
באמצעות סרטים, וכן על ידי הקמת חוגים ללימוד אזרחות. רבותי,
זה אחד הדברים המבורכים הנעשים במדינה. נעשים אלפי דברים
חשובים, וזה אחד הדברים החשובים ביותר. במשך חצי שנה לומדים
בחוג זה על פעולות שונות במדינה, על מבנה המדינה, על רשויות
שונות, על רשויות מקומיות ועל אופן ניהול המדינה. משתתפי הקורס
מקבלים תעודות, ביניהם רבים, אם לא כולם מקבלים תעודת סיום
בפעם הראשונה בחייהם.

אחרי כן - אס.

דבורה נצר: (המערך)

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה,

החלטתי לקחת חלק בויכוח זה,

על סנת להקדיש כמה מלים לנושא אחד, אולי רק אחד, וזאת למכשיר שהוקם לפני שנים-עשרה שנה, במדינת ישראל, והוא - מינהל ההסברה או-מרכז ההסברה. ההסברה נעשית באמצעים רבים. אנחנו סובים שלושה אמצעי הסברה עיקריים לציבור: עתונות, "קול-ישראל" - כלומר, גלי האתר, והסברה חזותית-שמיעתית - הסברה עממית לעם.

בדחה לי

נדמה לי, רבותי, שהשאלה העומדת

בפנינו, כאשר אנחנו מביאים את המעשים שלנו לידיעת העם, לידיעת הציבור, היא: כיצד המדינה מסבירה את מעשיה; כיצד היא מעבירה ידיעות לכל חלקי הציבור - לא רק במקומות המרכזיים, לא רק לישובים המרכזיים, אלא, כראש וראשונה, לעולים החדשים, שבהרבה מקרים לא הכירו את המדינה. יש להביא את מעשינו לידיעת העם כולו - בישובים המרוחקים, בישובי העולים, באזורי פיתוח, בפרברים ובשכונות, וזאת עושה מרכז ההסברה.

עלי אולי להעלות בזכרונם של חברי

הכנסת את העובדה, שמרכז ההסברה הוקם לפני שנים-עשרה שנה, בשנת 1954, ביזמתו ועל פי הצעתו של שר החינוך והתרבות מר זלמן ארן, שהיה אז שר בלי תיק. הוא ראה זאת כתפקידו להביא את דבר המעשה, את דבר המדינה לעם כולו, בכלים עממיים מקובלים.

הבה נראה איך נעשה הדבר במשך שנים-עשרה

שנה. האם ישנה הצדקה לאותם דברים ששמענו בויכוח זה על תעמולה, על תעמולה חד-צדדית ועל תעמולה מפלגתית? אגב, לפי הנסיבות, משתנים גם הנאומים וגם השמות. בזמנו, כאשר הובאה הצעה על הקמת מינהל ההסברה נערך דיון. אז אולי לא לברר אותם אנשים וגם לא נשמעו אותן טענות על אותם שמות שהוזכרו ולא הוזכרו, אבל, למעשה, דובר על אותו נושא -

כפי שהם אומרים - הרי החילול הוא בשדור בכלל, ולא בתוכנית השדור.
גם אינני חושב ששומרי מסורת, שאינם מאזינים לרדיו בשבת, שומעים יותר.
מידה של משנה וגמרא.
צריך לתת להם כמידתם - לא מעט אנשי תרבות המתעניינים

בספרות בכלל, המתעניינים במוסיקה והמתעניינים במדע - הם פרופסורים
באוניברסיטה - הם מקבלים את חלקם בשדורים הכלליים, שאינם מרוכזים
דווקא במחלקה להווי דתי. אני אומר "המחלקה להווי דתי" ולא "השדור
להווי דתי", כי זה השם, בקשתי אינפורמציה על כך.

יש סביב עניין זה מחלוקת.

יעקב כץ:
(פועלי אגודת ישראל)

אינני יודע מה ההבדל בין שדור ומחלקה.
זה עניין של הסכם.

זאב שרף:
(הסערך)

בקשר למה ששען חבר-הכנסת יצחק נבון -

הוא אמר שיש לו ספק, אם השר גלילי יכול למלא תפקיד זה, מפני שהוא
איננו כשיר לכך מבחינה מסלכתית. הוא הדגיש זאת, כחבר סיעת רפ"י.
לסיום דברי, אני רוצה לומר: סיעת רפ"י וחבריה מחבריה לקחו על עצמם
את המסכות לחלק תעודות, תעודות אישור ותעודות פסילה; תעודות יושר
ותעודות אמת ותעודות מסלכתיות. הם לקחו זאת על עצמם - הם נידו
את מפא"י ועכשיו הם פוסלים את אחדות-העבודה. אנחנו, חברי הסערך,
שרים ולא שרים, חברי-כנסת ולא חברי-כנסת - איננו זקוקים לתעודות
אישור, לא מסיעת רפ"י ולא מחבריה, מחבריה מ-ב' עד ת' - לא אישור
של יושר ולא אישור של מסלכתיות. האישור שלהם או הפסילה שלהם אינם
שרים בעיני ולא כלום.

רשות הדיבור לחברת-הכנסת נצר,
ואחריה - לחברת-הכנסת אלוני.

היו"ר י. נבון:

לפני כן ע
רא/שכ

- 56 -

ישיבה ק' - 24.10.66

הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכומים (ר"י)
ז. שרף

מי יודע מי הוא דתי? מי הוא שומר מסורת - אפשר לדעת.

קול ישראל הוא המביא אוניברסיטה עממית לעם, המחנך
חינוך מוסיקלי, ספרותי ואומנותי; הוא הכלי היחיד על ידו אנחנו
קשורים אל היהדות שמאחורי מסך הברזל - אם יש לנו תקווה שלא ננתק
את הקשר הרי זה בזכותו, בעיקר באמצעות "קול ציון לגולה". הוא הפלי
הוא היחיד, על ידו אנחנו כולים לדבר אל העולם הערבי באופן חופשי,
וזה לא רק דבור חד-סערי; יש גם מידה מסויימת של דו-שיח. ברור,
שיש כשלונות. ברור, שיש כשלונות במפעל בעל היקף כזה, אבל, רק
ביקורת, בלי לציין לשבח בהזדמנות כזאת את הגוף הזה, את האדם
המבצע את כל העבודה הזאת במאמצים גדולים?

ברצוני לומר: כאן העלו חברי כנסת
בשבת
את ענין השידור בעל התוכן הדתי/ואת השדור בשבת בכלל. עכשיו
התעוררה השאלה בקשר לשידור, שהיה צריך להיות בליל שבת ולא היה.
אני רוצה לומר: את התכניות המשודרות בשבת יש לקבוע על פי רצונם
של אלה המאזינים בשבת, ולא על פי רצונם של אלה שאינם מאזינים
בשבת. הם אינם צד בדבר.

נכון מאד!

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח-חדש)

זאב שרף:
(המעור)
יש כאלה שלא פותחים רדיו במשך כל
השבוע; ישנו אחוז גדול של מאזינים,
שכל כך עמוקים במשך השבוע, שיכולים לפתוח רדיו רק בשבת - וזו
זכותם. צריך לתת להם מה שרצוי להם.

אני רוצה לתת לדוגמא את העובדה
שהעבירו את סקריאת פרשת השבוע בשבת ליום ששי, בשעה 15.30, שעה
בה אין מאזינים כמעט לרדיו. על ידי כך עושים עוול לאלה הרוצים
לשמוע את פרשת השבוע בשבת. אם יש חילול שבת - לדעת שומרי שבת,

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכומים (דיון)
ז. שרף

עע/תז

אדבר גם על הדת. לא אדבר
על הדת כמו שמירה על מסורת,

זאב שרף:
(המערך)

מפני שלשמור על מסורת ולהיות דתי, זה לא תמיד אותו הדבר.

אחרי כן - דא.

ע/תז

זאב שרף:
(המערך)

נגיד: מידע, והכל יבוא על מקומו
בשלום.

המדינה אינה יכולה להסתלק
מהתפקיד להסביר את עצמה, וזה גם תפקידה של רשות השירות. רשות
זו זכתה להתקפה טוטאלית מכל הצדדים, זה מפני שהוא אינו דתי
במידה מספקת, זה מפני שהוא אינו חופשי במידה מספקת, וזה מפני
שהוא אינו מצלם בדיוק את ההרכב המפלגתי של הכנסת. אין זה
מתפקידה של רשות השירות לצלם, היא צריכה לעשות הרבה יותר מזה.
כשם שאמן אינו מסתפק בצילום, אלא הוא מציג ראייה אחרת, ראייה
חדשה, כך צריך גם "קול ישראל" להציג בכל פעם ראייה אמנותית,
אפילו אם זה בתחום המילולי.

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

מה היית אוסר על צייר שהיה מחסיר
צבע אחד מהפלט שלו?

זאב שרף:
(המערך)

אין לי די זמן כדי לעסוק בכך.
"קול ישראל" מסדר ארבעים שעות ביממה
בשתיים-עשרה שפות. הוא מכשיר אשר לא רק מביא ידיעות, ואין באים
אליו בסענות שהידיעות אינן נכונות. לפעמים הוא נכשל, אך גם
עתון נכשל, וזהו עתון המסופיע שעה-שעה.

"קול ישראל" הוא מכשיר להנחלת
הלשון העברית, לקריאת התנ"ך. הופתעתי לשמוע שקריאת התנ"ך זה
עניין דתי. אני חושב שהתנ"ך שייך לכל בית ישראל.

יתחק מאיר לוין:
(אגודת ישראל)

גם הדת.

ע/תז

זאב שרף:
(הסערך)

אדוני היושב-ראש.

יש לברך על המינוי הזה, לא רק מפני שיהיה חבר ממשלה אשר יראה ראייה כוללת את צרכי ההסברה של מדינה, אשר צריכה להסביר את עצמה כשם ששום מדינה אחרת בעולם אינה צריכה להסביר את עצמה, מפני שזו המדינה היחידה בעולם שרוב אזרחיה לא נולדו בה, אינם מכירים את הנוף שלה, צריכים להתחנך בה; גם מפני שעלי-די-כך יתפנה ראש הממשלה, ומצוה שראש הממשלה יהיה פנוי, עד כמה שהוא יכול, מתפקידים שאינם חייבים להיות מוטלים עליו.

הסברת ענייני המדינה היא, קודם כל, ענין של חינוך לאזרחות טובה, חינוך שכולנו - מי פחות ומי יותר - לוקים בו; להסביר מה חובת המדינה כלפי האזרח, ומה חובת האזרח כלפי המדינה; להביא את פעולתה האדירה של המדינה והעשיה העצומה הנעשית בתוך המדינה, כי לצערי הרב את זאת העתונות עושה במידה מועטה מאד. כאשר יקרה דבר יוצא דופן, יעוטר על הידיעה הזאת כל העתונאים, אולם כאשר נעשית יום-יום פעולה אדירה בשטח החינוך בהיקף שאולי אין דומה לו אלא במדינות דומות, אין לזה ערך של "חדשה". מתפקידה של מרכז ההסברה ו"קול ישראל" להביא ידיעה זו אל כלל האזרחים, ואל ניבהל מזה כי מדינה שיש לה שר המסונה על ההסברה, מדביקים לה מיד שם גרמני דוקא, ואין זה פלא שהשתמשת מיד בשם גרמני; גם בצרפת יש שר לענייני הסברה, שהוא לא רק מסביר, הוא גם מוסר אינפורמציה.

המלה המתאימה היא - מידע.

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

עע/תז

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת המסעלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכריות (דיון)
ס. ארם

אפודים כשק ולהקריץ אותם בדביקות להתעלות לאומית ואנושית אחד.
הלוואי שיעמוד הכוח לשר ישראל גלילי לפוצץ קרחונים שבלב: ולהדליק
בדור ההמשך את השלהבת של החזון - חזון הנאמנות לעם על פיזוריו
וריקוזו במולדת, חזון התעלותה של מדינת ישראל לאות ולסופת.
בין העמים במסר חברתי, בשלטון הצדק הסוציאלי ושיוון של סמס
בין אדם לאדם.

שםא על ממה זו יקובן חבר
הכנסת ציסרמן ואולי גם האחרים? אם כל זה אינה סמלכיות, מה שם
ייקרא למסלכיות? הן יטולו עליה סמלכיות

רשות הדיבור לחבר-הכנסת שרף.

היו"ר י. נבון:

אחריו - חברת-הכנסת נצר.

אחרי כן ז. שרף - עע.

האם זאת ראייה מסלכתית או לא? האם יש כזה משום סגסגות? וראי.
ארבא, יצאו גיבורי גח"ל וינסו ליידות אבן במגסותיות זו.

ב. לחרוש חריש עמוק בהסברה
נגד הנהירה לקרייריזם, לציניות, ולנטיה הפסולה של "חסוף ואכול",
לסנוביות, לחיקוי תפל של מנהגים ואורח חיים זרים למהותה של
המדינה. לספח סלידה מהנוף של "חוגים נוצצים", של "חיים מתוקים"
בערפול ובערטול. האם זאת ראייה מסלכתית או לא? שמא גישה זו
צורמת את אזניהם של המסלכתיים.

ג. להרים במדינה את הכבוד לאדם,
לאיש העמל, לעבודה; את היחס בין אדם לחברו; לקרב לבבות בין
עדה לעדה ולסייע לביטול מחיצות עדתיות, לשקור על יחסי אחווה בין
הישוב היהודי והערבי, והרי לצערנו אנו נתקלים שפיחות בפגמים
חסורים במישורים הללו. אכן, זאת היא מגמה - לעקור עשבים שוטים
מתוכנו. באיזו תרופת פלאים ניטרלית נוכל לפגמים אלה? אורבה,
ילמדנו רבוננו מגח"ל ורפ"י.

ד. להעלות מסקלו, כבודו והשפעתו
של הפאר החלוצי, של מחנה המגשיסים בגופם, רוחם וחזונם - לספח
התנדבות שלא על סנת לקבל שכר, לעורר פשטות באורח חיים והתעלות
על הדירוגים והדרגות בסולם החברתי. שמא מגמה זו מעוררת חששות
כבדים אצל חבר-הכנסת נבון?

ה. להסתער על הנוער, על דור ההמשך,
שאינו חי כסובן בחלל ריק, ונדבקים בו לא מעט חיידיקים המכרסים
את הטוב והישר בו. היינו חייבים כולנו להיות מאושרים אילו
יכולנו לחוש ולצקת בנוער, שהוא ודאי נוער סופלא בדרך כלל, את
כל התכונות של נוער פלס"ח, את חריות המסירות וההקרבה גם בימים

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (תשובה)
ל. אשכול

על כך הודעה מוקדמת, ומרכז ההסברה נאלץ, ברגע האחרון סמס, לחזר אחרי חבר-כנסת. אחר כיוון שסבור היה כי במקרה זה נודעת חשיבות מיוחדת להדרכת כנס המרצים על-ידי משפטן בעל שיעור קומה ונסיון ציבורי רב. מארגני הכנס פנו תחילה לחבר-הכנסת אליהו מרידור ז"ל, אשר הסכים להשתתף אולם ביטל השתתפותו מחמת מחלה. למותר לציין כי מארגני הבטות חייבים היו להכיר תודה לחבר-הכנסת גדעון האוזנר, שאינני צריך להציג אותו כאיש ירושלים, אשר נענה להזמנה.

יורשה לי להביע תמיהה על שבדיון ארוך הסובב על "קול-ישראל" לא נאמרה מילה חיובית על עצם היקפו והישגיו של שירות זה. דומני שבכך החטיאו את המטרה - ואני אומר זאת מנקודת השקפה של המבקרים; כאשר מבקרים מציירים תמונה שכו לה שחורה - העניין אומר דרשני. אפשר היה למצוא נקודה אחת או שתיים הראויות לשבח...

אפשר למצוא, אבל אין זמן לכך.

אורי אבנרי:
(העולם הזה-כוו חדש)

ראש הממשלה ל. אשכול: אני עוד מבין כאשר תירוץ זה נשמע מפין. אבל מפלגות או סיעות שיש להן יותר זמן ואשר משתפות בדיון כמה נואמים - חייבות לחלק ביניהן או את הזמן או את השמש ואת הצל. מקריאת הביניים שלך אני רוצה להבין שאתה חושב שיש נקודות אור.

יש ויש...

אורי אבנרי:
(העולם הזה-כוו חדש)

ממשלה זו אינה יראה במקורות ואינה

זקוקה לאמצעים תעמולתיים נפסדים. אנו סומכים על השפעתה של המדיניות המעשית הנקוטה בידינו והננו סבורים כי הפקדת פעולת ההסברה בידי אחד השרים, - וביחוד בידי השר גלילי, תהיה לברכה לציבור. וככל שנשמעו בדיון הזה הערות עניניות, בין בציון שגיאות ובין בהצעות בדבר שכלולים ותיקונים - בודאי נשמח להתחשב בהם. ממשלה זו רוחשת תודה על כל הצעה טובה וקונסטרוקטיבית, היא אפילו איננה כל כך שבעת רצון כאשר נמנעים מלהתווכח אתה, אך אין היא זקוקה לעצות בדבר שמירת הדמוקרטיה, שהרי שקידה על אורחות הדמוקרטיה היא מושכל ראשון במדיניותה.

ועכשיו כמה הערות ספציפיות לדברי

חברי-הכנסת הספציפיים שהשתתפו בוויכוח.

סבור אני כי חבר-הכנסת צימרמן לא צדק

כאשר האשים את מרכז ההסברה במשוא פנים - ואפשר להסחיש את טעותו דווקא באותן כמות הסברה על דרכי פעולתה ועבודתה של הכנסת, שאורגנו על-ידי מרכז ההסברה לרגל פתיחת הבית החדש - ואף אני מתקשה עדיין להשתמש בביטוי "משכן" - ושעליהן הסתמך חבר-הכנסת צימרמן. מונחת לפני רשימה של חשע במות כאלה, בשלוש הערים הגדולות, בערים קטנות ובעיירות פיתוח. בכל אחת מהן הופיעו שלושה חברי-כנסת, שניים ממפלגות הקואליציה ואחד ממפלגת האופוזיציה. לא היתה אי כמות הסברה אחת שלא הופיע בה חבר-כנסת מגח"ל או מרפ"י. הרשימה המדויקת נמצאת בידי ואני מעמיד אותה לרשות הסטנוגרמה כדי לחסוך זמן.

אותו כנס מרצים מטעם מרכז ההסברה, אשר

חבר-הכנסת צימרמן הזכירו בהודעתו האישית - גם הוא נועד מלכתחילה להיות מודרך על-ידי שלושה חברי-כנסת, ובתוכם חבר-הכנסת קלינגהופר מגח"ל. אלא שחבר-הכנסת קלינגהופר נתעכב בחוץ-לארץ מבלי למסור

הכנסת והדמוקרטיה בישראל לא

יתקפחו, חלילה, על-ידי הטלת תפקיד זה על אחד משרי המסעלה,
שכן בדרך זו בדעתנו להבטיח יותר תשומת לב והתמסרות להעלאת הרמה
של פעולות ההסברה הנעשות מטעם המסעלה ובאחריותה.

פעולת ההסברה מטעם המסעלה, ככל

פעולה אחרת הנתונה לאחריותו של שר, נעשית מתוך אחריות קולקטיבית
של המסעלה, כמו כל יתר הפעולות, ובהתאם לסדיניותה. פעולה זו,
אולי יותר מכל שטח אחר, נעשית לעיני השמש. בכל אופן אם לא
לעיני הקהל אזי לאזני הקהל. ניתן אפילו לומר כי הקהל רואה לעתים
גם את הקולות ועל כן אפשר לומר גם לעיני הקהל. והכנסת תוכל
בעתיד, כבעבר, למתוח ביקורת.

במכתב זה כלולות גם תשובות לכמה

מן השאלות שנשאלו בעת הדיון. אמרתי אומן ועכשיו אני רוצה לציין
כמה מהן. אין אנו מתכוונים להקים משרד חדש, שכן בימים כתיקונם
לא ראינו צורך להעמיד משרד מיוחד להסברה, ועל אחת כמה וכמה אין
לעשות זאת בימינו אלה - ימי סיתון. הננו משוכנעים כי פעולות
ההסברה יכולות להתבצע במסגרת משרד ראש-הממשלה, וגם אחרי שהשר גלילי
יטול עליו את האחריות בנושא זה, לא יהיה בכך כדי לשנות את סדרי
הכפופות המנהלית של מצורי ההסברה למשרד ראש הממשלה.

ואשר לרדיו - זוהי כידוע רשות

ציבורית שאינה כפופה למשרד מסעלתי.

צדקו חברי הכנסת אשר אמרו כי לעולם

לא תוכל ההסברה לבוא במקום מדיניות. אך באותה מידה צודקת ההנחה
כי המסעלה חייבת להסביר לעם את מדיניותה המתמשכת יום ביום בכל תחומי
העשייה והבניה, בדרכים נאותות, ברסה הראויה ובלא לקפח דעות החולקות
על מדיניותה של המסעלה. ייתכן שהאופוזיציה מעדיפה שמדיניותה של
המסעלה תשאר בלתי ידועה בציבור; שתוכנה והגיונה לא יהיו ידועים
על מנת שמישהו יוכל לערפל את הדבר. יתכן שהאופוזיציה מעדיפה
שמדיניותה של המסעלה תשאר בלתי ידועה, בלתי מוסברת ובלתי מובנת, אך
אין לאסור שזוהי גישה מסלכתית.

אופוזיציה אחראית אמנם אינה מותרת

על זכויותיה, אך אינה מנסה כלל לשלול מאת המסעלה את זכותה הלגיטימית
להסביר את דרכה על מנת לזכות בקואופרציה של הציבור, כנהוג בכל
חברה דמוקרטית, ולנסות לשכנע - רחמנא לצלן - אפילו את האופוזיציה.
הרי בינינו קיים ויכוח מתמיד, יום יום, וקורה כי לעת בחירות באים
גם לידי טריפת קלפים. זאת אומרת שבמשך הזמן עבודת ההסברה עשתה את
שלה והיו כאלה שהחליפו מקומות.

והכפופות הפקידותיות בשארות כפי שהיו. בהתאם לכך, תפעל בראשותי ועדה, שחבריה יהיו: מנכ"ל משרד ראש-הממשלה - ד"ר י. הרצוג ומנהל שירותי ההסברה מר בנימין אליאב. בני-הול השוטף של מערכות ההסברה לענפיהן תהיה לשר סמכות ההכרעה. בנושאים אלה אהיה אחראי לפני הממשלה והכנסת.

מטכונות זו, משלך, שהינך אוסר לאצול לי, רצוני כי תראה עצמך בן-חורין להחזירה לרשותך כל אימת שתראה את הדבר לנכון.

הנני משוכנע כי תנאי הכרחי למילוי תפקיד זה, הוא סגור הדוק עם ראש-הממשלה והנני מקווה כי אם יוטל עלי התפקיד יהא הדבר מובטח גם מצדך.

עד כאן דבריו של השר גלילי.

אוכל להוסיף על כך כי במהלך העבודה יקבעו בוודאי סדרים וכללים נוספים במסגרת הנוהלים והחוקים הנהוגים בחיינו, כי אלה אשר השתתפו בוויכוח העירו פה ושם כי לא הכל שפיר.

שמענו את תוכן מכתבו של השר גלילי, אולי נשמע גם את תשובתך?

מנחם בגין:
(בח"ל)

המכתמי לכל. אחרת לא הייתי עומד כאן לפניכם ולא הייתי מביא את הדברים

ראש הממשלה ל. אשכול:

הללו.

בעת הדיון הושמעו טענות שלא הכל בסדר במאה אחוז. אני מחפש את המוסד והמפעל אשר נוכל להגיד לגביו: שישו בנפ מעי, הכל סאה אחוז בסדר. ובכן, כפי שאמרתי, במהלך העבודה יקבעו בוודאי סדרים וכללים נוספים במסגרת הנוהלים והחוקים הנהוגים בחיינו.

לאמיתו של דבר לא שמעתי, או

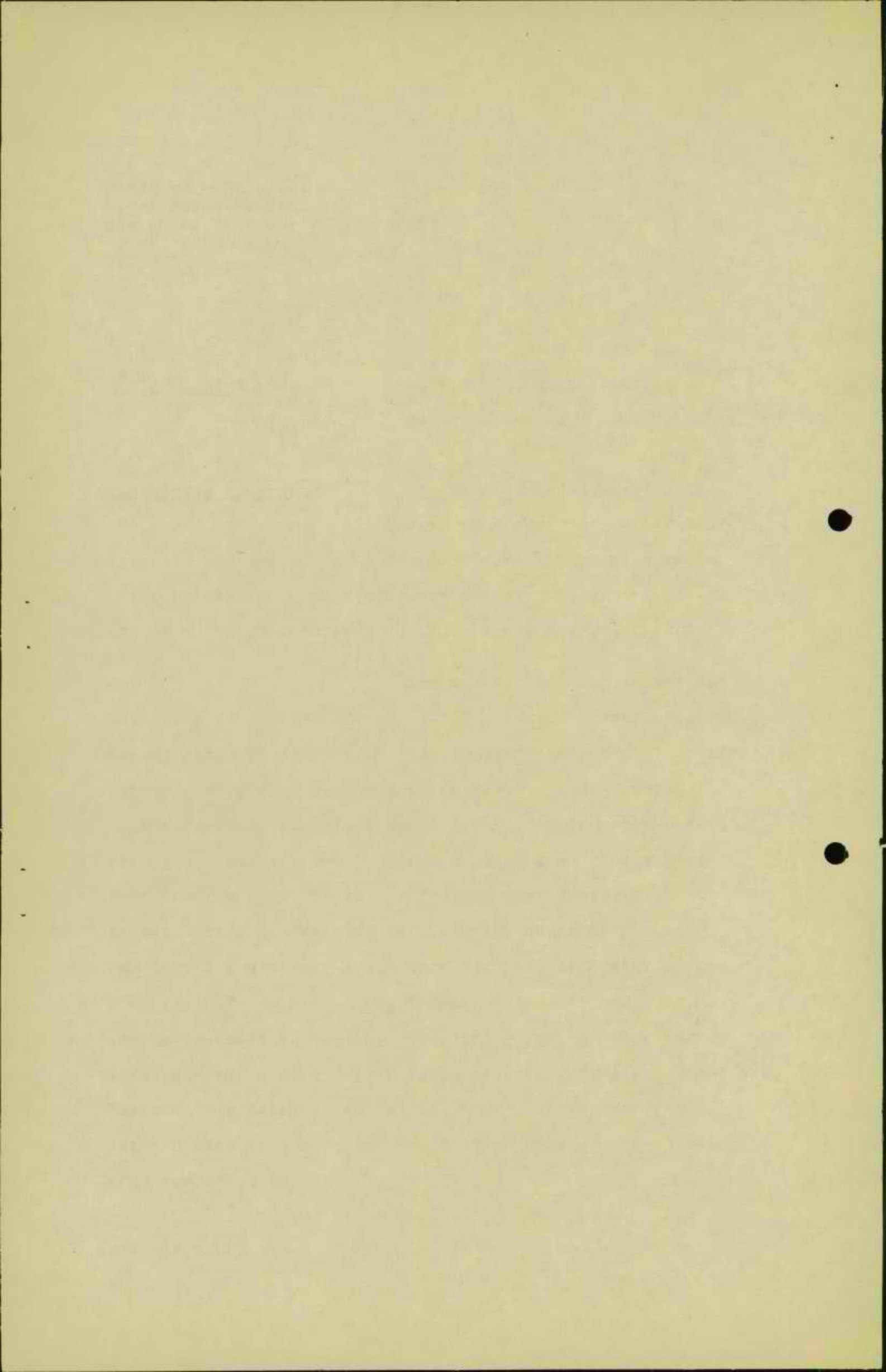
יותר נכון לא קראתי, כי לחלק גדול מהדברים לא הקשבתי אבל
קראתי את מה שנכתב, שהיה בדיון שנערך ערעור/רציני על הזכות
של ראש המססלה, בהתאם לסעיפים 11 ו-12א בחוק המעבר הש"ס - 1949
לאצול סמכותו לאחד השרים. אך דומני כי ההודעה בדבר הטלת
הטיפול במערכת ההסברה על השר גלילי שימשה הזדמנות לגייסיסית לדיון
שהיתה, כפי שאמרתי, זכות בדולה. באופן כללי דומני כי מותר לוטר
שהתוכן והמזג של הויכוח אינם סלמדים ולא למדו על חלוקי דעות
עמוקים. כשם שקרה הדבר בתקופה האחרונה בשני הויכוחים הקודמים,
כשהכנסת עסקה בעניינים כלכליים ובעניינים בטחוניים. ואני שמח על כך.
אם לעקוב אחרי הויכוחים ניתן לוטר כי נשמעו טענות צודדיות לגמרי.
אינני אשם בכך שאיש לא הביא טענות מעשיות ורשימת מעשים. אין זו
אשמתי. ספקני הדור יכולים להגיד כי אולי מסום כך היה כל העניין.

כמו כן אני שמח, רבותי, על

העובדה שגם דוברי האופוזיציה ראו לנכון להדגיש כי הטענות
וההסתיגויות אינן סתיחסות כלל ועיקר לאישיותו של השר ישראל גלילי.

חברי הכנסת, שמחתי להודיע לכנסת,

לפני ימים אחדים, כי השר גלילי בענה להצעתי ליטול על עצמו
אחריות לענייני ההסברה. והנה, סן הראוי שאקרא באזניכם את מכתבו
של השר גלילי אל ראש-המססלה, ויתחווירו לכם הסידורים המוסכמים אשר
אושרו בישיבת המססלה ב-7 באוקטובר כתב אלי השר גלילי לאמור:
"הנני להיענות להצעתך... ולהיות אחראי מסעמן... כשר בלי תיק,
למערכת הסברה - מרכז ההסברה, לשכת העתונות והקשר עם הרדיו והטלביזיה.
בטרם תביא החלטתך זו לידיעת המססלה ראוי לציין כי המכמת עמדי
בדבר ההנחות הבאות: אין הכוונה להקים משרד מיוחד להסברה; מרכז
ההסברה ולשכת העתונות גשורים חלק אינטגרלי של משרד ראש-המססלה

ישיבה ק" - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (תשובה)
ל. אשכול

חברי הכנסת, תשובה למתווכחים
מפי ראש הממשלה.

היו"ר ד. נצר:

ראש הממשלה ל. אשכול: גבירתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה.
נאמר שמגלגלים זכות על ידי "זכאי",

והנה זכה השר ישראל גלילי שיקויים בירור בין שעות אחדות,
בירור די רציני, - לא הקשבתי לכל, לא יכולתי, אבל קראתי את
הדברים - על "קול ישראל", עם כל מה שקשור ויהיה קשור בו.

ברצוני לומר ולהזכיר כי אין זאת
הפעם הראשונה שהממשלה מפקידה בידי אחד השרים, בהיותו שר בלי
תיק, את מערכת פעולות ההסברה. בשעתו הופקד על מערכת זו, כזכור,
השר זלמן ארן, אשר עשה פעולה ברוכה בשטח זה. עתה החליטה
הממשלה להסיל את האחריות לפעולות ההסברה על השר ישראל גלילי.
בהחלטה זו הסכימה הממשלה להצעת כי מאחר שראש הממשלה אינו
יכול להתפנות כדרוש לענייני ההסברה, מן הראוי להסיל נושא זה
על אחד השרים. בעבר הלא-רחוק היה עוד תפקיד שהיה במשרד
ראש הממשלה וראיתי שמן הראוי הדבר להוציא אותו ממשרד זה ולמסור
אותו לידי שר, עם תיק מיוחד, עם משרד מיוחד וכן הלאה, גם כן
מתוך אותו נימוק ואותו טעם. בעבר קרה - ובוודאי עוד יקרה -
שאינציאטיבות יכולות להוולד כחמסה של משרד האוצר, וגם במשרד אחר,
וטעונות אינן תקופת צמיחה וגידול, וכאשר האפרוח מעלה נוצות,
מעבירים אותו לאיש אחר, או מקימים משרד נפרד, ובמקרה זה נמסר
הדבר לשר בלי תיק.

אחרי כן - רב.

על דרך רעה. ונשמעו פה דברים כאלה. נזהר בהם.

אנו הולכים על ה"בעד", על ה"בעד" של הקולקטיב שלנו, וישנו כזה. ולכן, כל ההערות בתחום הלחצים הפוליטיים, הוא הוא הדבר. ואני מכירה את מסגרת "קול ישראל". אחד הדברים שהיו בעוכרינו הוא בכך שלא ידענו מה רוצים מאתנו, והיה ברור: היום תהיה קפריזה של זה, או היום תהיה קפריזה של אחר, מתוך תכתיבים. ואם משהו לא מצא חן בעיני שר מסויים, מותר לו להעיר, כי אנו מברכים את הביקורת. אבל להכתיב או ליצור לחץ כזה שהנהלת הרשות תחשוב: הוא יקצץ לי כאן וכאן ועל כן אני נסוג? שיעמדו בביקורת הציבורית ב"אני מאמין" שלהם.

אני מקווה ומאמינה שישראל גלילי יש לו כתפים מספיק רחבות לומר לעמיתיו, על מנת שהם יאמרו במשרדים השונים: רבותי, ישנן תקנות, ישנם סדריים, את הממשלה בתחום זה של הסברה אני מייצג, ואני אביא את הדבר הזה אל העובדים בתחום הזה, ואתם יש לברר את הדברים.

בזה, אין לי כל ספק, שנעשה עוול בכל ההערות והעקיצות, שיש מי ששייך למפלגה מסויימת. כולנו שייכים למפלגה מסויימת, אבל מי שמכיר את תפקידו ומי שהוא נבחר ציבור ומי שהוא שר ויש לו תפקיד ברור ומסויים - מותר וחייבים אנו להאמין בו שהוא ידע להתעלות על שיקול קבוצתיים מתוך האינטרס המשותף של כולנו, לקדמת חינוך למדינה חופשית ואזרחות טובה.

נחיה ונראה.

מרדכי סורקיס:
(רפ"י)

נחיה ונראה, עד מאה ועשרים.

שולמית אלובי:
(המערך)

(אחרי כן ל. אשכול - רר)

פני הדברים, כי בחיים ציבוריים יש גורמים רבים אחרים. דבר חשוב -
שאי אפשר יהיה להכתיב ישירות לעובדים השונים על ידי כל מיני
אנשים שמקבלים, מכח השררה או נדמה להם שקיבלו שורה, כיצד ואין
לנהוג. שנית, בתחום ההסברה בפדינה -

חשוב שתהיה יד מדריכה, חשוב שתהיה מסגרת ברורה ומתואמת אשר
שם הממשלה פועלת ונדרשת לפעולות, שיהיה ברור שאלה הם דבריה
ושם היא תוכל להסביר את מעשיה. ובדברים אלה שיקול הדעת יהיה
לשר, משום שהוא דובר הממשלה, ולא כל משרד או שר - לפי שיטות
שונות - כשמקבלים העובד והעורך, הוראות שונות.

גם התלות שאיתה ב"מה יאמר זה"
ו"מה יאמר זה" - רבותי, בארץ הזאת זו תלות רבה. ומדי פעם
אתם יכולים לראות כיצד מדיניות נעה - אם עומדים לדון על תקציב
"קול ישראל", ומי יושב בוועדה זאת; או אם עומדים לדון על
חוק רשות השידור, ומי יושב בוועדה זאת. קיום הרשות כפי
שהיא, עם סמכות ושיקול הדעת, חייב להיות למנהל הרשות ולוועדה,
ואין להתערב בשיקול הדעת. מותר לפנות אליהם. הסברה זה איננו
דבר שנעשה בחדרי חדרים. הסברה זה דבר שבמצב לביקורת הציבור
באופן שוטף, ומשום שהוא מצב לביקורת הציבור באופן שוטף אין
צורך בתכתיבים, כי הביקורת באה והיא למעשה מכתיבה את כיווני
ההסברה.

ברור - ואין צורך שאחזיק את הדיבור

על כך - שחשובה היד המכוונת, ביחוד בשידורים לחוץ לארץ; ובכך
כולנו תמימי דעים - שחשובה הסברה במסגרת פעולות על במות ההסברה
למיניהן, ומותר לממשלה לכוון ולהסביר. אבל בשום פנים ואופן אין
לקבל את הדברים שנשמעו פה כאילו לממשלה ולכנסת - זהו חבר החכמים
שמותר להם להכתיב גם אמתות. בתחום הדת, בתחום המחשבה, בתחום
האידאי וכו'. מותר לעורר ויש לעורר, אבל להכתיב אמתות - אנו עולים

אם שר הדתות רצה שדבריו של אדם כעגנון יישמעו כולם, צריך
היה להבטיח שבמועד הקרוב יותר תהיה תכנית חוזרת, אבל אי-אפשר
היה למצוץ תכנית מ-70% של המאזינים ביום ששי בשעה חמש לפנות
ערב. והיות ואיננו רוצים שאנשים יעבדו בשבת, בוודאי שלא
יכלו להכין תכנית אחרת בין השעות חמש ושש וחצי לפנות ערב.

זוהי הערה שאולי משליכה אור על
צורת עבודה מסויימת שמביאה לדמורליזציה בתחום עבודתם של המסבירים.
אי-אפשר שאדם שעורך תכנית ומכין חומר חי בהרגשה ששר זה או אחר,
או אישיות חשובה זאת או אחרת מביעה משאלה ויש לקבל את דבריה,
שעה שלמעשה אין הכרח לקבל את דבריה. ואני יודעת שאמנם לא
ניתנים תכתיבים להנהלת "קול ישראל" וכי ההנהלה, יש בידה שיקול
דעת. חייבים לקבוע דרכים כיצד ומתי יש להביא משאלות.

בהזדמנות זאת ומעל במה זאת, בזמן

הקצר שלרשותי, אני רוצה לברך על כך שיש שר הסברה. ראשית -
על דברים שלא יהיו; שלא יוכל יותר כל שר או כל מי שחושב שיש
לו סמכויות מכוח של שר, לפנות ישירות למי שעוסק בהסברה, או
מכוח הגבורה - להכתיב לו דברים. יוצא שאנשים העובדים בתחום
ההסברה נעשים "מתוסכלים" ומאבדים את חוש המעשה בין מה שצריך
לעשות ובין מה שלא צריך לעשות. ושעה שמתערבים להם בעניינים
אלה, הרי ההרגשה של ה"נון-קונפורמיזם" שלהם באה לידי ביטוי באותם
דברים שאסור להם לערוך אותם. אם מזכירת הממשלה מוסרת
קומנדיקאט אזרחים הנמסרים בשמה, עורך החדשות או מקבל את
הדברים אין לו רשות וזכות לערוך אותם, או לקצר בהם או לשנות
אותם. בא אותו תיסכול בו מקצצים בכוח השיפוט שלו בעבודתו,
בתחום של ספרות, בתחום של הסברה פוליטית רחבה. והסברה פוליטית
רחבה אין פירושו שאנו צריכים להופיע, לפי מבנה זה פה, בתור
ברדיו. אוי ואבוי היה, לא היו מאזינים לרדיו אילו כך היו

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת המסעלה בדבר שבויים
בחלקת תפקידים וסמכויות (דיון)
ש. אלוני

שולמית אלוני:
(הסערך)

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה.

אני רואה שהסיעה שלנו מופיעה

כאן, הייתי אומרת בהופעה מאד מתוגברת, אולי ספני שאנחנו באותה
רשימה שחורה מיסתורית שעליה דיבר חבר-הכנסת אורי אבנרי.

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

אני לא; עובדי "קול ישראל" דיברו.

שולמית אלוני:
(הסערך)

גם עובדי "קול ישראל" יכול להיות

שהעלו דברים, לא ציינו שטות, אבל

זה רק בצד הדברים.

ביקשתי את רשות הדיבור ספני שביום

השני, שעה שישבתי עם משפחתי ורציתי לשמוע את התוכנית הספרותית על
המאורע, הייתי אומרת החשוב ביותר שהתרחש בשבוע האחרון, - לא שמעתי
אותה, אלא תחתיה שמענו שירים ופזמונים. הנחתי - עדיין לא היתה בידי
אינפורמציה - שמר עגנון ביקש שלא ישדרו דבריו בשבת, ורצונו של אדם
כבודו. אך מתוך כך תסתי על שום מה לא הוכנה תוכנית אחרת, ללא
השתתפות עגנון אלא על הנושא, או תוכנית אחרת מתחום הספרות. זוהי
תוכנית קבועה שמאזינים לה שבעים אחוז מכלל המאזינים (כי שמענו
שלושים אחוז לא מאזינים), ומדוע במקום תוכנית ספרותית שמעתי פזמונים,
שבשבילם לא היה כדאי להתכנס יחד ולפתוח את המכשיר? נודע לי אחר-כך,
שאי אפשר היה להכין תוכנית אחרת, מפני שבשעתו ובזמנו, שעה שהוכנה
התוכנית, ניתנה הסכמתו של האיש לשידור. מותר לו לחזור בו ומותר לו
לבקש שהדברים לא ישודרו. אבל כאן מופיע דבר שהוא קצת סימפטומטי,
והאנשים שעובדים ומכינים תוכניות חייבים אנו לתת להם אפשרות של
עבודה, ולא לשחק בהם לפי משאלות של שר זה או אחר, או של אישיות זו
או אחרת, ואני שוב אומרת שאינני מדברת על מר עגנון. זכותו היתה
לסרב ולא צריך היה לשדר דברים של אדם אשר לא רוצה כי ישדרו את
דבריו בשבת.

ישיבה ק" - 24.10.66
 הודעת הממשלה בדבר שינויים
 בחלוקת תפקידים וסמכויות (חשובה)
 ל. אשכול

ראש הממשלה ל. אשכול: אין זה ענין של מה בכך - וכך אומרים

אנשים בעלי סקצו, אני לא עסקתי בכך

ואולי עוד אעסוק - לשרר ארבעים שעות כיום, בשתיים-עשרה שפות,
 לאוכלוסיה הישראלית על הרכבה הטגוון, יהודים וערבים, וכן
 לתפוצות הגולה וגם למאזינים לא יהודים בארצות חוץ. האמנם אין
 המעשה הגדול הזה ראוי גם לסילוח הוקרה אחדות, ... לפחות לשם
 ברכת "שהחיינו", מצד חברי-הכנסת? מה הקמצנות הזו, למה צרות-
 הלב הזו?

גם אני - כאזרח המדינה, ולעתים גם

כראש הממשלה - יש בפי טענות מטענות שונות כלפי "קול-ישראל",
 אבל לעולם אינני שוכח שהטענות נוגעות לפרט זה או אחר ולא למכלול
 ההישג, שחשיבותו העצומה ככלי לאינפורמציה ולחינוך איננה מוטלת
 בספק.

הפעם הושמעו טענות כלפי "קול-ישראל"

לא רק מפי ועדי האופוזיציה אלא גם מספסלי הקואליציה, ובכך גברול
 הדיון הזה מדיונים דומים בעבר כאשר "קול-ישראל" לא היה אלא אחת
 מסחלקות הממשלה. עובדה זאת, דומני, ראוי להערכה חיובית. יש
 בודאי גם להמשיך ולהתחקות אחרי טעויות, שיבושים, ולעתים אולי גם
 חוסר התאמה אישית, שצריכים לבוא על תיקונם. אולי אסכן את נפשי
 ואומר - ואני סוכן לומר דברים אלה על דעתי - שלעתים נדמה כי עובדי
 "קול-ישראל" חושבים ש"קול-ישראל" הוא בשביל העובדים, ולא העובדים
 הם בשביל "קול-ישראל", מדינת ישראל ועם ישראל.

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (תשובה)
ל. אשכול

אלה המלים הטובות על "קול-ישראל"?

צבי ציטרמן:
(גח"ל)

ראש הממשלה ל. אשכול:
אחרי מה שאמרתי הוספתי שיש כמה דברים
הטעונים ודאי תיקון או שיפור. אמרתי
שיש להתחקות אחרי טעויות, שיבושים, ולעתים אולי גם חוסר התאמה
אישית, שצריכים לבוא על תיקונם.

אם חברי-הכנסת טוענים - ובצדק - ש"קול-
ישראל" צריך להיות חופשי מלחצים, כדאי שיזכרו כי גם סיעות הכנסת
וגם חברי-הכנסת עצמם אינם צריכים להוות מקור של לחצים על "קול-
ישראל". רשות השידור, היא רשות ממלכתית, קיימת פחות משנה וחצי,
והיא עושה את צעדיה הראשונים במעמדה זה. צעד אחד צעד מתגבשים
והולכים הכללים הנאותים בדבר מעמדה וקשרי הגומלין בינה לבין
הממשלה והציבור.

רשות השידור היא עצמאית ומוסדותיה -

המליאה והוועד המנהל - - -

רק בזמן האחרון שמענו שלרשות השידור אין
מה להגיד לעורכי התוכניות.

יצחק רפאל:
(המפ"ל)

ראש הממשלה ל. אשכול:
אינני יודע ממי שמעתם; אתה אומר "שמענו"
ונוקט לשון רבים.

. אינני יודע מה לענות על כך. רשת

השילוח היא עצמאית ומוסדותיה - המליאה והוועד המנהל - הם הם המסובים
עליה ועליהם לשקוד שהרשות תמלא את התפקידים המוגדרים בסעיף 3 של חוק
רשות השידור. אם מה שאמר חבר-הכנסת רפאל אמנם נכון הוא, הרי כבר
אמרתי שאולי יש טעויות, ושיבושים הטעונים תיקון. רק מי שבטוח שהוא
כליל השלמות יכול לסעון טענות כאלה.

אחרי כן - מי

סעיף זה אומר:

(1) לשדר תוכניות חינוך, בידור

ואינפורמציה בשטחי המדיניות, החברה, הכלכלה והמשק, התרבות, הסדע
והאמנות, במגמה -

א. לשקף את חיי המדינה,

מאבקה, יצירתה והישגיה;

ב. לספק אזרחות טובה;

ג. לחזק את הקשר עם המורשת

היהודית וערכיה ולהעמיק את ידיעתה;

ד. לשקף את חיייהם ונכסי תרבותם

של כל שבטי העם מהארצות השונות;

ה. להרחיב השכלה ולהפיץ דעת;

ו. לשקף את חיי היהודים

בתפוצות הגולה;

ז. לקדם את מטרות החינוך

המסלכתי, כמתואר בחוק החינוך המסלכתי תשי"ג-1953.

(2) לקדם את היצירה העברית

והישראלית.

(3) לקיים שידורים בשפה

הערבית לצרכיה של האוכלוסיה הדוברת ערבית ושידורים לקידום
ההבנה והשלום עם המדינות השכנות בהתאם למגמות היסוד של המדינה.

(4) לקיים שידורים ליהודי

התפוצות.

(5) לקיים שידורים לחוץ-לארץ.

עד כאן תפקידי הרשות המוגדרים

בחוק.

הרכב מליאת רשות השידור

מהווה קשת מגוונת. ככל האפשר של השקפות וזרמים. נאמנים עלי,
 על הממשלה ועל הציבור כולו, מוסדות הרשות - המליאה והוועד
 המנהל, המפלאים את תפקידיהם ללא משוא פנים. ובאשר לשגיאות -
 כבר נאמר, שגיאות מי יבין. הממשלה אינה מתערבת לא בהחלטותיהם
 של מוסדות הרשות, לא בניהול ענייניה ולא בשידורים עצמם.

עם זאת, אין להעלות על

הדעת ניתוק גמור בין הממשלה ובין רשות השידור, וזאת לא רק
 באותם הסעיפים שבהם מעניק החוק מעמד מיוחד לממשלה או לראש
 הממשלה. כוונתי לכך שרשות השידור ועובדיה, החייבים לעמוד
 בקשר מתמיד עם כל מרכזי הפעולה בארץ, צריכים לקיים קשר הדוק
 עם משרדי הממשלה, כדי לשקף נאמנה את חיי המדינה והעם. גם
 הממשלה מצדה, על משרדיה ומוסדותיה, חייבת להעניק לרשות השידור
 ולעובדיה חומר רקע, מידע והסברה בנושאי מעשיה ומדיניותה,
 כשם שהיא מעניקה לעיתונות ולשאר אמצעי התקשורת, אם כי העיתונות
 מסיבה לעתים חומר זה בעצמה.

הממשלה, האחראית לניהול

ענייני המדינה, רואה בסמן ייעוץ והדרכה ל"קול ישראל" לא רק זכות
 אלא חובה. מובן מאליו שהדבר חייב להתבצע באורח אשר יבטיח את
 עצמאותם של מוסדות הרשות. בוויכוחים הלגיטימיים המתנהלים
 במדינה, והמשתקפים ב"קול ישראל", אין הממשלה דורשת לעצמה שום
 זכות יתר. הטענה כי הממשלה נזקקת לאמצעי לחץ מופרכת מכל וכל.
 רשאי כמובן הממשלה כי המשקל אשר הוענק לה על-ידי הציבור והכנסת -
 לכל ממשלה יש רוב בכנסת - יבוא לידי ביטוי גם בשידורי "קול ישראל".

יש לזכור כי מעמדו של "קול ישראל"

בעולם, בסצנו הבטחוני והמדיני, מחייב אחריות מיוחדת המוטלת על
 הממשלה ועל "קול ישראל" גם יחד. יכולתי להביא לכנסת עובדה מהימית

האחרונים, על "קול ישראל", שאני אחראי לו, אך לא אעשה זאת. הוא עשה דבר שיותר היה לא לעשותו. אם אני אומר שיותר היה לא לעשותו - כוונתי שטוב היה לא לעשותו. אבל מחוסר קשר ומגע קרה משהו. העולם כסובן לא התהפך. במקרים מסויימים יש צורך בהתקשרות ברגע האחרון, כדי להעמיד דברים על נכוןותם ואחריותם. אני בסוף שירידי ב"קול ישראל" לא יתרעמו עלי אם אעיר על החפזון בפרסום על סתן פרס נובל לסופר עגנון. יתכן שאילו היה יותר קשר, אפשר שמישהו באיזה משרד ידע איזה דבר יותר מוויי. יתכן גם שלא. גם מבחינה זו אין יחסנו ל"קול ישראל" שונה מיחסנו לעיתונות, ואף היא תכופות מתחשבת בהערות שלנו גם ברגע האחרון. אני יכול להגיד שאין אף עיתון בישראל שכותב ואומר תמיד מה שרוצה הממשלה. צריך להניח שהממשלה עושה כל כך הרבה דברים נכונים ונכונים, שבהרבה עיתונים מוצאים לכך הד. אבל זה לא מפני שהממשלה תובעת או לוחצת ודורשת. עיתונים אלה לעתים קרובות מתחשבים בהערות שלנו גם ברגע האחרון, כשאנחנו יודעים משהו ומסבירים ומבקשים: בבקשה, את זה אל תפרסמו, את זה אל תכתבו.

הממשלה החליטה, בהתאם

לסעיף 12א' רבתי בחוק המעבר, להעביר לשר ישראל גלילי את סמכויות ראש הממשלה לפי חוק רשות השידור, תשכ"ה-1965. בדעת הממשלה להקפיד על קיום החוק, חוכנו ורוחו, ולסייע למוסדות רשות השידור במילוי שליחותם ושמירת סמכותם.

רוב חברי הכנסת שהשתתפו בדיון זה

לא הזכירו כמעט כלל את המוסדות הציבוריים העומדים בראש רשות השידור, את המליאה בת עשרים וחמישה חברים שמונו על-ידי הנשיא והוועד המנהל בן חמישה חברים. הוועד המנהל מתכנס לפחות אחת לשבוע, ואילו המליאה מתכנסת גם היא לעתים קרובות. שני מוסדות אלה הקימו מתוכם שורה של ועדות על תחומי עבודתו של "קול ישראל". צריך להניח שהן עושות משהו.

עבודה אינסטנסיבית זו משתכללת והולכת סזמן לזמן, ונדמה לי שהכנסת צריכה לתת דעתה על התפתחות חיובית זו בפעולת מוסדות הרשות ואף לקדם אותה בברכה. אני מקווה כי ככל שמוסדות הרשות ייכנסו בעובי כל הבעיות של שרות השידור - יילך השירות וישתפר.

חבר הכנסת רפאל הביע

אי רצון סמידת הייצוג של המחנה הרתי - היום גם חבר הכנסת כץ לא טמן ידו בצלחת, אם כי הוא לא דיבר על ייצוג - הן בהנהלת הרשות והן בשידורים עצמם. ולא כך הוא. ציבור זה מיוצג כראוי בכל מוסדות הרשות: במליאה, בוועד המנהל ובכל הוועדות. בקובעם תוכניות אינם רוצים ואינם יכולים כל אלה להתעלם סמאוויו וצרכיו של הציבור הדתי. ואוסיף: אם לא למעלה מזה. אם נבוא פעם לעשות חשבון - אין לי כל ענין בזה, אבל אם מישוהו ירצה לעשות זאת פעם - יכול להתברר שלא כך הוא. פעם, בשיחה פרטית עם אחד מידיריך, אמרתי משהו. אינני יושב יום יום סהנוקר עד הלילה ליד המקלט ומקשיב ל"קול ישראל".

אחרי כן שי

לפני כן מי.
שי

- 86 -

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שנויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (תשובה)
ל. אשכול

אני יכול להגיד לחבר הכנסת רפאל כי בדקתי היום את הדבר פעם ופעמיים,
ועד שלא איווכח כי ההפך הוא הנכון, אני עומד על דעתי.

בשרות השידור קיימת מחלקה מיוחדת,
לא מדור כי אם וועדה, למסורת ולהווי דתי. אני חוזר ואומר שכאשר
איווכח שזה לא כך, אודה ואתוודה ואומר: טעיתי, או: הסעובי.
מחלקה זו שוקדת על שורה ארוכה של מסדרים בעלי תוכן יהודי מסורתי.
כאשר יהודי קם בבוקר ופותח את הרדיו,
מה הוא שומע? - מה טובו אוהליך יעקב...

בגלל קצר בחשמל אנחנו מפסיקים את
הישיבה. הישיבה תתחדש עם חידוש

היו"ר י. נבון:

אספקת זרם החשמל.

הישיבה נפסקה בשעה 18.45

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שנויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (תשובה)
ל. אשכול

(הישיבה התחדשה בשעה 19.00)

חברי הכנסת, אנו מחדשים את הישיבה.
נשמע את המשך דברי ראש הממשלה.

היו"ר י. נבון:

ראש הממשלה ל. אשכול:
אם אני עושה את הסך הכל של יום או
של שבוע, כולל יום השבת או יום חג,
דומני שאין מקום לסענה לאנשים הרואים עצמם חרדים. וכידוע לכם,
ישנם גם אנשים שלא הולכים בשבת לבית הכנסת, ואנחנו אומה אחת.

אחרי כן - סק

ישיבה ק' - 24.10.66

הודעת הממשלה בדבר שנויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (תשובה)
ל. אשכול

לפני כן מי
טק

- 91 -

לבוא בטענות ל"קול ישראל" כאילו כך נהג, דומני שזה למעלה מן
המותר. אני מקשיב לתפילות ולפייט של כל השבטים והעדות, ואני שמח
לכן, כי אני מבין את העניין הרב שיש לכל עדה ועדה לשמוע את עצמה
ומנגינותיה בשידור, וזה בנוסף לכל יתר הדברים שהם משותפים לכל
העדות. אני בטוח שגם חברי-הכנסת לורנץ מקשיב ל"דבר אחר" שמושמע
ברדיו, בין אם זו מוסיקה זו או אחרת, בין אם זה שיר של פרוג או
שבזי. מה אפשר לרצות מהרדיו בישראל, כשהננו כפי שהננו.

אני מצטער על שעלי להעיר לחברי-הכנסת נבון
בשבתו כיושב-ראש הישיבה. ברצוני לומר שלצערי הוא לא הלך הפעם
שלוב-זרוע עם האמת. הוא בחר לעצמו כמהביסויים מתוך עלון פנימי של
עובדי רשות השידור, שאגב זכה בינתיים לפרסום רב, והיום עלעלתי בו
גם אני. חברי-הכנסת נבון חלש דברים מהקשרם והציג אותם כאילו הם
משקפים את הלך-הרוחות בין העובדים. אילו קרא כמה משפטים נוספים
היה מגלה שמחברת המאמר עצמה מתייחסת ל"סוג עובדים שאיננו מבוגר
לגמרי ואיננו מרוצה מעצמו", כך כתוב.

הייתי מיעץ לחברי-הכנסת נבון - שאני מניח
שהיטיב להכיר את הקשר בין משרד ראש הממשלה בעבר לבין "קול ישראל" -
שיימנע מציטוט מקוטע של העלון הזה. אם יקרא את כולו, ימצא בו
איזכורים מימים עברו שאינם מחמיאים ביותר לו ולחבריו. המעיין בעלון
יבין לכוונתי.

אינני רוצה להעסיק אתכם בעלון ששמור עמי,
ויכולתי לקרוא בו מה כתוב על ימים שלפני הממשלה הזאת. בדקתי את
הדוגמה של חברי-הכנסת צימרמן לגבי משוא-פנים מפלגתי, כביכול, ולשמחתי

מצאתי שאין לה יסוד. הוא טען, למשל, כי בשידור החדשות על החלטת הכנסת בעניין התוקפנות הסורית, הובלטה לא אחדות הדעות של הכנסת - ואילו כך היה היה מקום לטענה - אלא העובדה שההצעה הובאה מבחינה פורמלית על-ידי חבר-הכנסת ברעם.

יורשה נא לי לקרוא את הנוסח המדויק של הידיעה, כפי ששודרה במהדורת החדשות בשעה 8.30 בערב ב-18.10: "הכנסת התלכדה הערב בקריאה במרצת לסועצת הבטחון לפעול נגד מגמות התוקפנות של סוריה, ובהדגשת זכותה של מדינת ישראל להגן על עצמה ולהבטיח את שלמותה ואת שלום אזרחיה. בהחלטה בקולות הרוב הסכריע של חברי הכנסת, סוקיעה/הכנסת גם את מעשי החבלה שנעשו בשטחינו בידי חבלנים מאורגנים מעבר לגבול.

ההחלטה אושרה בקולותיהם של קל המיעות, להוציא מיעת רק"ח, סק"י, ו"העולם הזה" - כוח חדש". בעד ההצעה הצביעו 61 חברי כנסת ונגדה 2 נציגי רק"ח, סק"י והעולם הזה - כוח חדש נסנעו. שלוש הצעות ההחלטה שהוגשו לבית מסעם שתי המיעות הקומוניסטיות וסיעת העולם הזה, נדחו ברוב גדול".

שמו של חבר-הכנסת ברעם, בתור מביא הצעת ההחלטה שנתקבלה, לא הוזכר בשידור הראשון - אשר לו ציפו רבים - כי אם ב"יומן החדשות", וגם שם הובלטה עובדת ההזדהות של הכנסת לאגפיה עם הצעת ההחלטה.

הוא הדין בטענה אחרת של חבר-הכנסת צימרמן. הוא התלונן על כך ש"קול ישראל" אמר כי סיעות גח"ל ורפ"י החרים כביכול את דיון הכנסת על התכנית הכלכלית של הממשלה. בדקתי ומצאתי כי בשידורי החדשות לא נאמר דבר על החרמת הדיון והוא על-ידי סיעות גח"ל ורפ"י. לעומת זאת נמסרו באריכות במהדורת החדשות של 8.30 דברי חבר-הכנסת בור מגח"ל וחבר-הכנסת פרס מרפ"י שהסבירו את פרטי המניעים לאי-השתתפות

(היו"ר ד. נצר)

סיעותיהם באותו דיון. יש קוראים לכך החרמה, יש קוראים לכך אי-השתתפות. זה נשאר לשיפוטו של השומע. העתונים נתנו לכך את הכותרת שלהם. ברדיו זה לא היה.

אשר לדברי חבר-הכנסת אזניה וחבר-הכנסת גרוס, בידי רשימה כוללת של שמות אנשי הצוות בתכנית "יש שאלות", בשלושת-ארבעת החודשים האחרונים. כמעט בכל דיון היה משתתף אחד או שניים מספלגות הקואליציה. אשר לתכנית יום העצמאות, בו הופיעו צעירים בני 18, תכנית זו הוקדשה במפורש לבני תל-אביב וזאת הסיבה לכך שבאותה תכנית לא הופיעו צעירים בני 18 מחוגים אחרים, כגון ההתיישבות העובדת.

חבר-הכנסת גרוס טען בין השאר נגד התמונה שצוירה ביחס ליום הכיפורים ב"קול ישראל". אני לא רוצה לומר שזו חרפה, אבל זו טענת שוא קשה. הוא טען כי שידורי "קול ישראל" יכולים היו לעורר את הרושם שהיה זה יום של ידוי אבנים ושל תקריות בלבד. מסתבר שהרוב הסכריע של המאזינים לא התרשם כך. בעתון "שערים" מיום 28 בספטמבר הועלה "קול ישראל" על נס על שידע לספר: "על שבתון מלא מכלי רכב, על 700 בתי-כנסת בתל-אביב שהתפללו בהם כרבע מיליון איש (מלבד תקריות פחותות ערך)". והרי יודה חבר-הכנסת גרוס שרגישותו של עתון "שערים" לקדושת יום הכיפורים אינה נופלת מחרדתו, ויורשה לי להוסיף מחרדתי.

בבואי לסכם אחזור ואומר...

ומה בכל זאת ביחס למאמר ש"קול ישראל" שידר כאילו נועד דתי זרק אבנים?

שלמה לורנץ:
 (אגודת ישראל)

ראש הממשלה ושר הבטחון ל. אשכול: כאשר נתחיל שוב בוויכוח ואתה תסען זאת, אבדוק זאת.

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שנויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (תשובה)
ל. אשכול

הוא הזכיר זאת, זו סענתו.

שלמה לורנץ:
(אגודת ישראל)

ראש הממשלה ושר הבטחון ל. אשכול: אבדוק זאת.

לא היתה ליגה למניעת כפייה דתית.

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

ראש הממשלה ושר הבטחון ל. אשכול: יכול מאד להיות, הדעת בוחנת

שזה לא היה נוער חילוני שלא

איכפת לו שמישהו נוסע ביום כיפור.

אחרי כן - אב.

לפני כן טק

א.ב.

ישיבה ק' - 14.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (חשובה)
ל. אשכול

"קול ישראל" בעצמו התחרט בשידורו
השני, אדוני ראש הממשלה.

שלמה לורנץ:
(אגודת ישראל)

ראש הממשלה ל. אשכול:
התחרט - אז בוודאי יפה. מה אתה רוצה
אפוא ממני? זוהי טענה, הייתי אומר,
קצת לא יהודית, מין טענה של קמצא-כר-קמצא. אתה אומר ש"קול ישראל"
בעצמו התחרט. אני לא שמעתי לא זה ולא זה. אם מופיע אפוא בפומבי
אותו אדם, אותו מוסד, ומתחרט - מה אתה רוצה להניח אותו פה ולהלקות?

בנואי לסכם אחזור ואומר: רשות השידור,
כגוף ממלכתי אוטונומי, ^{הוא} צעיר לימים, כפי שכבר אמרתי, ודומני שדברים
כאלה או דומים להם על עצם השירות מצאתי אפילו ב"גל הנעול", ליסוד
זכות. גם הם אמרים: עוד נלמד, עוד נראה וכו', מתוך נסיון, והנסיון
מתבטא גם בביקורת הנמתחת בעתונות ומעל בימת הכנסת. מבחינה זאת
היה בוודאי גם דיוננו זה לברכה, כפי שאמרתי בראשית דברי. כל ביקורת
היא לגיטימית, אם היא פוריה, ובלבד שתתבסס על עובדות בדוקות,
תשקול ותאזן את האורות והצללים, ולא תתבטא בהטלת טענות ומענות
בעלמא, ובייחוד טענות שאחזק בעצמך - חבר הכנסת לורנץ - אומר שמי
שאליו מופנית הטענה כבר התחרט. תודה.

(קצר בחשמל)

בעל כרחנו אנו מפסיקים את הישיבה,
עד שיידלק האור.

היו"ר ד. נצר:

האור נדלק:

(האור נדלק)
סגור דיון

היו"ר ד. נצר:
חברי הכנסת, עד שנתנסה עוד פעם באפילה,
עלינו לסכם את הדיון. יש פה מספר הצעות, ואבקש את חבר הכנסת
סרדינס להביא את הצעת המסקנות בשם מספר סיעות בכנסת.

אחרי כן - ס. סרדינס - א.ב.

א.ב.

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (סיכום)
ס. סרדינס

משה סרדינס:
(המערך)

גברתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה,

בשם המיעוט בכנסת: המערך לאחדות

פועלי ארץ-ישראל, המפלגה הדתית-לאומית, מפלגת הפועלים המאוחדת,

המפלגה הליברלית העצמאית, שיתוף ואחוזה, קידמה ופיתוח, פועלי

אגודת ישראל - הנני מביא את ההצעה הבאה:

"הכנסת רוסמת לפנייה את הודעת

ראש הממשלה מיום ג', 17.10.66, בדבר שינויים בחלוקת תפקידים

וסמכויות".

היו"ר ד. נצר:

תודה. אני מנקש את חבר הכנסת בדר

להביא גם הוא הצעות בשם מספר מיעוטים,

אחרות.

אחרי כן - י. בדר - א.ב.

א.ב.

ישיבה ק" - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (סיכום)
י. בדר

גברתי היושבת-ראש,

יוחנן בדר:
(גח"ל)

בשם הסיעות: הגוש תנועת החירות

המפלגה הליברלית בישראל; רשימת פועלי ישראל; סיעת העולם

הזה כוח חדש - אני מציע הצעה זו:

"הכנסת דוחה את הודעת ראש הממשלה על - - -"

שותפות בלתי קדושה.

מנחם כהן:
(המערך)

- - -

סריאות:

- - -

סדכי סורקיס:
(רפ"י)

חברי הכנסת, חבר הכנסת סורקיס -

היו"ר ד. נצר:

חבר הכנסת סורקיס, אני קוראת אותך לסדר.

גברתי היושבת ראש, קודם-כל אני קובע

יוחנן בדר:
(גח"ל)

שזו הפעם הראשונה ב-18 שנה שאחרי

שהוגשה לנשיאות הצעה בכתב - מפריעים להגשתה.

לקבוע ולבדוק יכול רק היושב-ראש. בבקשה

היו"ר ד. נצר:

לקרוא את ההצעה.

אתחיל מחדש.

יוחנן בדר:
(גח"ל)

בשם הסיעות: הגוש תנועת החירות המפלגה

הליברלית בישראל; הסיעה רשימת פועלי ישראל; סיעת העולם הזה כוח חדש -

אני מציע הצעה זו: "הכנסת דוחה את הודעת ראש הממשלה על הסלת תפקידי

ההסברה על חבר הממשלה ישראל גלילי". תודה.

א.ב.

ישיבה ק' - 24.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (סיכום)
ש. לורנץ

היו"ר ד. נצר:

תודה.

אבקש מחבר הכנסת לורנץ לקרוא את
הצעת סיעת אגודת ישראל.

שלמה לורנץ:
(אגודת ישראל)

כבוד היושבת-ראש,

בשם סיעת אגודת ישראל אני מתכבד

להציע את ההצעה דלקמן:

"א) הכנסת מחליטה ש"קול ישראל" וכל
רשויות ההסברה של המדינה יקפידו שלא לפגוע ברגשות הדתיים של
אזרחי המדינה;

ב) הכנסת דורשת מהממשלה לסנות לראש
מינהל ההסברה איש בייטרלי ובלתי מפלגתי".

היו"ר ד. נצר:

תודה.

חברי הכנסת, עלינו להצביע.
מי בעד ההצעה שהושמעה על-ידי חבר
הכנסת סרדינס - בבקשה ירים את ידו.

חופיק טובי:
(הרשימה הקומוניסטית החדשה)

מי נמנע?

ה צ ב ע ה

קריאות:

מבקשים לסנות.

שר העבודה י. אלון:

רצוי מאוד לסנות.

היו"ר ד. נצר:

אני מצביעה אפוא שנית. מי בעד ההצעה
שהושמעה על-ידי חבר הכנסת סרדינס -
בבקשה להרים את היד.

מדינת ישראל

התאריך 24.10.66

תיק מס'

אל: י.ל. ארזי

מאת: י.ל.

הנדון: סיכולת צב. חן רחל היסוד

לציבה גולד

ליון, יום הכתובים סקולית אנקטת, נולד

הולד המצטיין למידת רחל, נולד

סיכולת צב. המועדף על מילוד חן

רשם היסוד

אם אין במחיר א יונה אהליהו

באמצעות חוקים למידת המועדף

2 מחבר 12/12/66

י.ל.

מדינת ישראל

23.10.66 התאריך

תיק מס'

אל: חיים שיטל

מאת: לשכת הסכ"מ

הנדון: אהרן בן-אריה / מס. א.ש. 80301

מאן אהרן בן-אריה ילד נולד
של הסכ"מ ישיבה גילית. התיק תפקידו
בצה"ל הוא נקרא לעיתים תכופות
אות צבאי אשריג מילואים אהרן
של שירות אחריות באבד, דבר
המשבש את עבודתו במשרד וקשה
לדאוג לו.

אבקש להודיעו באם ניתן
להקבילו לתיק מילואים שבה שית
יטען חד-כ-ענות.

בתודה

א. עז
אהרן אריה

הכלכלי מאחר ולא היה טעם לקיים אותו חמשה ימים לפני שהכנסת מתכנסת.
כן היתה ההודעה.

מקוצר זמן אינני יכול להביא

עוד דוגמאות, אבל אני רוצה להביא רק אחת: הפורעות של המפלגה
הליברלית על הדיון על שינוי שיטת הבחירות. איך פורסם החבר.

ועדת הכספים קיבלה החלטה על

העלאת תעריפי החשמל. איך זה התפרסם? התפרסם ב"קול ישראל", ואחר
כך גם בעתונות, שועדת הכספים החליטה פה אחד להעלות את תעריפי
החשמל. זה היה פחות מסוכן מאשר הפרסום שהתפרסם למעשה ב"קול ישראל"
ובעתונות אחרת. ועדת הכספים החליטה להגדיל את תעריפי החשמל,
ברוב קולות, בהימנעות חבר הכנסת שם-טוב ממפ"ם. זו חצי אמת,
וחצי אמת חמורה יותר משקר מוחלט. כי ההודעה הראשונה היתה שקר
מוחלט. ממה שהודיעו ב"קול ישראל" ובעתונות, שההחלטה נתקבלה ברוב
קולות, ובהקשר לזה הזכירו רק שהיתה הימנעות של חבר הכנסת שם-טוב -
מזה הציבור מבין שהאופוזיציה לא לקחה חלק בזה. לא נמצעה ולא
הצביעה נגד. ואנחנו בדקנו את הדבר. בציבור נתקבל הפרסום "האובייקטיבי"
ההוגן שהאופוזיציה לא דיברה בכלל בענינים אלה של העלאת תעריפי
החשמל. בדקנו את הענין. במזכירות ועדת הכספים היתה הודעה מלאה.

אחרי כן - ש"י.

אתן דוגמה שניה. לפני שבוע התקיים

דיון בכנסת על התכנית הכלכלית של הממשלה. היוזמה לדיון באה מצד חברי האופוזיציה. שתי סיעות אופוזיציוניות, גח"ל ורפ"י, הגישו דרישה בהתאם לתקנון הכנסת לקיים דיון, לפני חודש. הממשלה עשתה מה שעשתה, קיימה את הדיון חמישה או ששה ימים לפני שהתכנסה הכנסת למושב הרביעי. היא נהגה כפי שאנשים צעירים אומרים, ברוח בלתי ספורטיבית. אינני רוצה לדבר על ענין התקנון, שבה יפה הסביר אותו חבר-הכנסת נ"ר, ואחריו גם חבר-הכנסת פרס. אני רוצה לומר איך הציבור רואה זאת, את הגישה הבלתי ספורטיבית. שמעתי אנשים צעירים אומרים: "חבורה" הממשלה, איך היא נהגה, בדיוק כפי שהיו נוהגים בכדורגל. כאשר קבוצה מתכוננת להכניס גול לשער היריב, והיריב רואה שיש סכנה - השוער לוקח את השער ומוציא אותו מסדה הקרב, ולא מגן עליו. ואז הקבוצה עומדת עם הכדור, והשער איננו. זאת חוכמה גדולה. הממשלה ניצלה.

ואיך היו הפירסומים? הפירסומים הדבר לא הוטבר לציבור כהוגן, היו שגח"ל ורפ"י עומדות להחרים את ישיבת הכנסת. לא פירסמו שהכנסת מתכנסת לפי דרישת האופוזיציה, אלא לפי סעיף כללי שגם הממשלה יכולה. אז היתה תעמולה: גח"ל ורפ"י פחריסות את הישיבה. לצערי גם העתונות המכונה בלתי תלויה נתנה יד לפרסום הזה של "קול ישראל". פירשו את ההחלטה שלנו, אבל לא מצאו לנכון לפרסם את הודעתנו כלשונה ורק אחר כך לפרש מה שהם רוצים. אני מצטער, פה היתה מכשלה תחת ידם. את ההודעה לא הביאו, לא "מעריב" ולא "הארץ", אבל פרשנות רחבה מאוד היתה, כמובן כפי שהם ראו את הדברים. ואינני יכול להתווכח אתם. סותר לעתונות לראות את הדברים כפי שהיא רואה. אבל "קול ישראל" היה צריך להביא את הודעתנו. העתונות שאינה מסלכתית היתה חייבת להביא את הודעתנו כלשונה ולפרש כפי שהיא רוצה לפרש, והקורא היה יכול להחליט.

אילו "קול ישראל" היה מפרסם

את ההודעה במלואה, היו רואים שהיתה החלטה ראשונית שלא נשתתף בדיון

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכויים (דיון)
צ. ציטרמן

האם עצרת בן-גוריון היתה תקלה?

מרדכי סורקיס:
(רפ"י)

לא היתה אף מלה.

אני מודה לחבר הכנסת סורקיס שרוצה

צבי ציטרמן:
(בח"ל)

לעזור לי, אני משתדל לדבר בנוסח

פחות תקיף על ענין שהוא עצמו די חריף ואינו מצריך שימוש בביטויים
חריפים.

ובכן, במקום ש"קול ישראל" יפרסם

ידיגיש את העובדה שהנה האופוזיציה והקואליציה התאחדו מסביב למסקנה
המשותפת - כי זאת היתה הנקודה החשובה, ההפגנה של האחדות הלאומית,
שהממשלה שלנו זקוקה לה לגבי המאבקים בחוץ, ואנחנו ידענו זאת, לכן היה
מצדנו מאמץ יותר גדול לעזור בענין זה מאשר לממשלה, ופעלנו בענין
זה ביוזמה משותפת כדי להגיע ליוזמה משותפת - במקום להדיגיש את העובדה
הזאת, מדגיש "קול-ישראל" שהסיעות כולן התאחדו על ההצעה שהוגשה על-
ידי חבר-הכנסת ברעם. בהזדמנות של חשיבות לאומית כזאת לא מחפשים
להגדיל את היוקרה של ראש סיעות הקואליציה. אנחנו הסכמנו שחבר-הכנסת
ברעם יקרא את ההצעה ...

בפעם הבאה אל תסכים.

אורי אבנרי:
(העולם הזה-כוח חדש)

או שנדרוש שמישהו אחר יקרא, לאו

צבי ציטרמן:
(בח"ל)

דווקא ראש הקואליציה.

הנה יש לכם דוגמה, על-ידי נוהל

בלתי מקובל על כל הגורמים גם יחד, גורמים להחרפת חילוקי הדעות והמאבק
על עניני פרסטיז'ה ויוקרה, גם בדברים שצריך לדעת להתגבר עליהם.
והממשלה כאן נותנת דוגמה לא טובה. ואם הרשות הממלכתית מסרה אתמול
את הידיעה ב"קול-ישראל" כפי שספרה - עשתה שרות רע למאמץ הלאומי של
המדינה, גם למערך אשר רצה לצביל הזדמנות זו כדי להגדיל את יוקרתו.

הנה דוגמה ראשונה. אתמול קיבלה

הכנסת החלטה חגיגית שהיתה תוצאה של מאמצים משותפים רציניים מצד סיעות הקואליציה והאופוזיציה להביע לידי סיכום משותף בעניין שהוא בעל חשיבות מסלכתית ולאומית מסדרה ראשונה - בשאלת הבטחון שעליה נערך כאן דיון. איך מסר, קול ישראל בשעה שמונה וחצי את הידיעה על כך? - הכנסת, חוץ מסיעות אלה ואלה - הצביעה על הצעת הסיכום שהוגשה על-ידי חבר הכנסת ברעם, וזה נוסחה...

זו ההוכחה שלא הכתיבו להם.

שולמית אלון:
(הסערך)

אמרתי שיש שלוש תקלות. האחת -

צבי צימרמן:
(בח"ל)

זו ההכתבה בטלפון או בשיחה.

תקלה שניה - שהם אינם יודעים מה לעשות. ואם דורשים מהם שישביעו את רצונה של הממשלה, שיש בה קואליציה של כך וכך מפלגות, ושהעבלה נסחבת לכל מיני כיוונים מבחינת התעמולה וההסברה - מה אתם רוצים מהם? גם באון אינו יכול לעמוד בפני דברים כאלה.

יהיה שר - והם ירעו.

גרשון האנובר:
(המפלגה הליברלית העצמאית)

עוד אביע לשר.

צבי צימרמן:
(בח"ל)

מדוע אתה אוסר תקלה? זו כוונה,

מרדכי מורסיס:
(רפ"י)

כוונה ברורה.

התקלה השניה שגורמת לדברים האלה,

צבי צימרמן:
(בח"ל)

זו כוונה לא טובה. כי אין להם

עקרונות, אז לכל אחד יש כוונה שלו.

והתקלה השלישית - טעויות שיכולות

לקרות. אני רוצה לקחת בחשבון את כל שלוש האקלות האלה.

מגזים ועושה יותר ממה שהמסונה עליו מבקש מסבו, וכך נגרמות תקלות
 כפי שנגרמו. עובד אחר איננו יודע מה לעשות והתוצאה היא
 דברים מבובלים, "חצי קפה וחצי תה" כפי שנוהגים להתלוץ
 אצלנו. אחר מתחיל להתסמר, להתסרד ואיננו יודע מה לעשות. ושוב
 נגרמות תקלות, נוצרת אווירה דחוסה של פחד, חנופה, מרידה, הסתה,
 הכל לפי האופי ולפי הנסיבות.

אני חייב לומר שבמשך השנה של קיום
 חוק שירותי השידור הדברים לא באו על תיקונם אלא להיפך, המצב הולך
 ומחמיר. לא איננו צריכים לחכות להוצאתו לאור של העתון "גל בעול"
 כדי לדעת מה מתרחש שם בפנים. מספיק היה לקרוא את סדרת המאמרים
 היפים שהתפרסמו ב"הארץ" מפרי עטו העתונאי ריבון. מספיק לדבר
 עם חברי המליאה ולשמוע את שיחותיהם כדי לעמוד על המתרחש ולדעת
 שהמצב הוא ללא נשוא ולא יכול להימשך כך.

האם מינויו של השר גלילי יתרום
 לפתרון המצב ותיקוננו? אמרתי שאני רוצה להביא כמה דוגמאות בטרם
 אעבור לדבר על המינוי הזה מבחינת תועלתו וסיכויו לעתיד.

האם המצב במדינה הוא כזה? אני חושב שהחוק

צריך להבטיח כי כל לחץ מצד הממשלה על עובדי שירות השידור לשדר דברים מסויימים זהו פסול מבחינת החוק. החוק צריך להטיל עונשים על פעולות כגון אלה. אם מותר לעשות השוואות היינו רוצים ששירות השידור יהיו כדוגמת מערכת השיפוטית במדינה, הנתונה לסרות החוק ולמצפונה. לכן התבררנו במערכת שיפוט טובה, והמדינה יוצאת נשכרת מהעובדה שקיים במדינה מנגנון שיפוט שהאזרח רשאי לפנות אליו. כך מסילא גם עובדי שירות השידור, כאשר הם ידעו שזהו יעודם וזוהי שליחותם, הם יהיו נאלצים לצמצם במידה המכסימלית את ההשקפות הפרטיות שלהם - ומותר שתהיה להם השקפות פרטיות - כדי שיוכלו להביא בצורה הוגנת את האינפורמציה ואת דברי הפרשנות. האם זהו המצב כיום?

תרשו לי להביא כמה דוגמאות, ואבחר לא את

צבולסות יותר, כדי להראות כיצד עובד שירות השידור, כיצד הוא מתבצע הלכה למעשה, לאחר שזכינו לקבל את חוק שירות השידור. כבר כמעט שנה שקיים המכשיר הזה כמכשיר ממלכתי לפי החוק, אבל הוא רחוק מלהיות ממלכתי למעשה.

אינני בא למתוח ביקורת על עובדי שירות השידור, כי נזכחתי לדעת שבנסיבות בהם הם עובדים ובהסדרים הקיימים אי אפשר להימלט מסעויות, ואינני רוצה לדבר על דברים שעושים בכוונה תחילה. עד היום החוק לא נכנס למעשה לתוקפו מפני שלא הותקנו תקנות ולא נקבעו עקרונות יסוד החייבים להדריך את עובדי שירות השידור - את העורך, את הכתב, ואת כל אלה המכניזם את האינפורמציה לידיעת הציבור. עד היום אין תקנות, אין כללים ואין עקרונות שיובאו לידיעת הציבור, כי הדברים צריכים להיות ברורים לעיני השמש והאזרח צריך לדעת מה מדריך את המכשיר הממלכתי הזה. ואף ידעו עובדי שירות השידור אין לנהוג, מה נכון ומה איננו נכון, ויוכלו להשתמש בחומר לפי שיקול דעתם. כיום אין הלכות, אין תקנות ואין עקרונות אובייקטיביים ושווים לגבי כל אזהרה, כל גוף וכל גורם במדינה. ובהעדר כללים אלה נתונים העובדים לניחוש, ללחץ של אווירה, ולא כל אחד מסוגל לנחש מה הם הכוונות האמיתיות של אלה שהעובדים רואים בהם האדונים האמיתיים של רשות השידור. יש עובד

דבר תהרסו את המכשיר הזה, כי באין אסון - אין לכם תועלת בו יותר.

אני סבור שאותה זכות עומדת לאופוזיציה

לפרסם, או להסביר, או לנהל תעמולה - והמינוח איננו משנה לגבי

דידי, כי השמע הוא אשר יחליט אם זו הסברה או תעמולה, ולא מי

שמפרסם את הדברים. לאופוזיציה תינתן אפשרות הוגנת לפרסם את

דעותיה במסגרת של זמן מסויים, בהגבלה של עקרונות וכללים המחייבים

את כולם. מה שפוגע בטוב, מה שפוגע בבטחון המדינה וגורם נזק

לציבור ולחינוך - חל במידה שווה על כולם, אלה צריכים להיות

עקרונות וכללים המחייבים את כולם. צריך לתת אפשרות לאופוזיציה

לפרסם את דעותיה באופן הוגן באמצעות המכשיר הזה, ובשמה היא, כפי

שהיא עושה, ואין לה דרך אחרת, והאזרח השומע יקבל או לא יקבל את

דעה.

באשר לשטח הנמצא בין הסכרת הממשלה ולבין

ההסברה של האופוזיציה - שטח הנשאר פתוח לאינטסליגנציה, למצפון,

למחשבה הבלתי-תלויה והבלתי-מפלגתית - אותו שטח ישאר פתוח לעובדי

שירות השידור, שאינם עובדים בסוכן המקובל של עובדים במוסדות או

במפעלים. זהו מכשיר מיוחד במינו, עדין ורגיש. הם צריכים להיות

נתונים למרותו של החוק ולמצפונם בשרתם את הציבור ואת המדינה.

ואז הם ימסרו את הדברים בשם, ולא מה שהממשלה אומרת להם. מה

שהממשלה אומרת היא תגיד בשמה. באמצעות שירות השידור; מה

שהאופוזיציה תגיד באמצעות שירות השידור היא תגיד בשמה. מה

שאומרים אנשי שירות השידור הם יגידו בשם, לפי מצפונם ובכפוף לחוק

המחייב אותם. כל זאת ישמע הציבור ויחליט לפי הבנתו. איננו חוששים

שבמצב זה יהיו בשירות השידור אנשים בעלי השקפות עולם שונות, או

אנשים בעלי השקפות מנוגדות לנו. הענין עצמו יעמיד

אותנו בביקורת. אם הם יהיו חד-צדדיים ויראו את הדברים במסגרת הצרה

של מפלגה אחת, של ממשלה זו או אחרת, או מפלגה זו או אחרת - היום

ממשלה זו ומחר אחרת - המאזין יחרוץ את דינו עליהם. זאת צריכה להיות

העבודה של שירותי השידור הממלכתיים, ואינני מדבר על שירותי השידור

הממשלתיים, ועוד נגיע להם.

רצוני להיות ברור בענין זה כדי שלא תהיה

אי-הבנה. אני מקבל את הנאמר בחוק כי לממשלה זכות למסור את
הודעותיה, את ההודעות של המטכ"ל או של ראש מטה הב"א. אני מסכים -
ואין חילוקי דעות כל כך - שהממשלה ראשית וחייבת לקבל במכשיר של
הסברה ותעמולה את העזרה המירבית לפרסום ידעותיה. אבל צריך להיות
ברור לציבור - - -

מדוע אתה מדבר על תעמולה, זוהי הסברה.

ישראל קרנסון:
(המערך)

הסברה ותעמולה קשורים אחד בשני.

צבי צימרמן:
(בח"ל)

מה ההבדל?

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

אביד לך מה ההבדל. כאשר הממשלה מפרסמת דברים

צבי צימרמן:
(בח"ל)

סעל גלי "קול ישראל" - זוהי הסברה; כאשר האפוזיציה

מפרסמת דברים - זוהי תעמולה. זהו ההבדל.

וכאשר אנו אוסרים דברים אלה זוהי הסתה.

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

יש מי שמשתמש בביטוי "הסתה". אני רוצה להשתמש

צבי צימרמן:
(בח"ל)

בביטוי של "אנדרסטייטמנט" ולהיות זהיר.

רשאית הממשלה להשתמש במכשירים אלה להסברה

ותעמולה - ואתה וצאי לבחור את המינוח. אבל דבר אחד מונח ביסוד הדברים,
שהיא תעשה זאת בשמה ולא תשתמש במכשירים ממלכתיים כדי להסוות את דעותיה
ולא תמסור את דעתה, בין שהיא נכונה או איננה נכונה לפי דעת האופוזיציה
ולפי דעת האזרחים במדינה, שלא תמסור אותה באיזה ממלכתית מאוד דקה,
סאד מוסווית ושקופה לאנשים השוטפים את הדברים הללו, כיוון שבסופו של

רב/תז

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת המסשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות
(דיון) - 19
צ. צימרמן

העובדה שמכשיר זה הוא פונקציה של המסשלה נפגעת יכולתו
לשכנע, להסביר ולהביא את דבריו לציבור. אנו רוצים שרשות
הציבור ומכשירי התעמולה במדינה יזכו באמונו של הציבור.
אנו חצים שאזרח, צעיר, חייל או תלמיד כשהוא פותח את המקלט
תהיה לו הרגשה שמספקים לו אינפורמציה אובייקטיבית טהורה.
כי רק בדרך זו יכול המכשיר הזה של חינוך הציבור להשיג
את מטרותיו. ואני חושש מפני אותו יום - אם הדברים יתפתחו
כפי שהם מתחילים להתפתח, וארשה לי להביא כמה דוגמאות -
בו האמון החלקי אשר קיים עדיין בקרב הציבור המאזינים יתערער.
ואינני מתכוון לאותם מאזינים אשר סלכתחילה רוצים לקבל את
כל מה שהמסשלה מביאה להם, ללא כל ביקורת. אני מתכוון לציבור
אשר ראשו פתוח ומחשבתו איננה משוחדת סלכתחילה, אלא הוא רוצה
לבחון את הדברים מבחינתם האובייקטיבית. ואותו ציבור, אם
הוא יגיע לאכזבה וליאוש ממכשירי ההסברה של המדינה, תינזק
המדינה, וגם המסשלה בסופו של דבר תצא ניזוקה משום שיפסיקו
להאזין למה שהמסשלה מפרסמת באמצעות רשות השידור..

אחרי כן - אד.

ישיבה צ"ס - 19.10.66

הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכומים
(דיון)
צ. ציסמן

רב/תז

אבי מבקש את ראש הממשלה - יגיד

לנו באופן בלוי וכן האם הממשלה סבורה שצריך להיות זו התעסוקה
והסברה במדינת ישראל. הרי מר גלילי הוא שר, לשם מה איפוא
התסבוכה הזאת? לשם מה משחק המלים הזה? לשם מה ההסוואה
הזאת? הגיד הממשלה שהיא רוצה בשר מסונה על עניני התעסוקה
וההסברה. מדוע צריך להיות שר בלי תיק שיטפל בתיק בלי שר?
אמנם נאמר כי ראש הממשלה לא יכול לשפול בענינים אלה כי
שעתו אינה פנויה לכך. אבל האם זו הסיבה היחידה?

אם הגענו להצהרה דקלרטיבית

כדמות השידור הייבטליות ושות מסלבתית, סתוך בסיון שכל אותן
המדינות שם ושות השידור הוא סונדפולין למעשה ולהלכה
מסתאבת התעסוקה ומגיעה למצבים כפי שידועים לנו, אם
הממשלה סבורה שאין צורך בכך שיהיה שר סיוחד לתעסוקה ולהסברה,
ואם היא סבורה שהסונדפולין איבנו צריך לפגוע במסלכתיות של
המכשיר הזה, ובגישה המסלכתית לחינוך לאזרחות טובה, עליה
להיות קונסרבטיבית.

רבותי חברי הכנסת, אין דבר

חסור יותר הפוגע בהרגשתו של הציבור וביחסו למה שהממשלה עושה
ולמה שהכנסת מחליטה, אם על פני ההחלטות נראה שאין כאן
תום ואין כאן כוונות מסלכתיות, אלא ההיפך מזה. יש לנו
ציבור מפוכח שאיבנו מסתפק בסיסמאות מוצלחות ובמסמטיקה
מפוקחת. הציבור שלנו רוצה לדעת מה מסתתר מאחורי סיסמאות
מסויימות ומאחורי ביטויים מסויימים. על כן אניסוח הזה
מדאיג ותוצאותיו יהיו שליליות לצערי. אנחנו יודעים מדוע
אין זה טוב כשיש משרד מסלתי שהוא מפקח; כשיש שר לתעסוקה
והסברה ששירותי השידור הם פונקציה של הממשלה. מפני שבעצם

בהודעה נאמרים דברים כבדי משקל.

נאמר כי השר גלילי יקבל עליו במסגרת משרד ראש הממשלה את הטיפול והמסכויים במערכת ההסברה, היינו: מרכז ההסברה, לשכת העתונות הממשלתית וענייני הרדיו והטלביזיה. ההודעה מעוררת הרבה שאלות ומפיקות. מה פירוש הדבר שהשר גלילי יקבל עליו את הטיפול במסגרת של משרד ראש הממשלה? מר גלילי הוא שר. מה פירוש הדבר: במסגרת משרד ראש הממשלה? למי יהיו כפופים הפקידים העובדים במשרד ראש הממשלה? באיזו צורה יספיק השר גלילי בשאלות אלו? למי יהיו כפופים העובדים במשרד ראש הממשלה שמתפקידם לספק בעניינים אלה? אנו שומעים אמנם דברים רבים מכל מיני צדדים, אבל הכנסת חייבת לדעת באיזו צורה מתארים לעצמם את הדבר חברי הממשלה אשר קיבלו את ההחלטה הזאת. לא אסתכן על מה שנאמר בעתונות. אני רוצה לדעת כיצד הם מתארים לעצמם יפעל השר.

אולם אין זו השאלה החשובה ביותר. השאלה החשובה ביותר היא האם מניין של השר גלילי להיות מסונה על ענייני ההסברה והתעמולה יגביר את המגמה המוצהרת בעניין הממלכיות של המוסד הזה? האם זה יגביר את אי-חלוקתו במגמות מפלגתיות? האם זה יגביר את האסון שאמנם זהו שירות ממלכתי שאפשר לסמוך עליו? אינני רוצה להסביר כאן מה היא חשיבותו של המכשיר הזה. אך ברור דבר אחד, יש ספיקות רבים בציבור ובקרב המנגנון של העובדים בקשר לזה. יש ספיקות רבים בקרב עובדי משרד ראש הממשלה ובוודאי אצלנו, בין חברי הבית, ובעיקר אלה הנסנים עם האופוזיציה. אם לשפוט לפי הנסיון מן העבר הרי שהספיקות לעתיד המורדים מאד, ואביא מספר דוגמאות.

לפני כן - אס.
רב/תז

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת המסעלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכיות
(דיון)
צ. צימרמן

באנגליה אין חוק. אבל במידה

שיש צ'רטר ויש כמה סעיפים של ביצוע, הרי הם תורמים לכך
שהביצוע הוא ממלכתי אובייקטיבי ולא סגמתי. לצערי חייב אני
לומר כי מבין הסעיפים הרבים של החוק הזה, סעיף אחד הוכיח
שהביקורת, הפחד והספיקות של חברי הכנסת, בעת שדובר על
החוק הזה, היו מוצדקים.

סעיף 4 בחוק אוסר: "הרשות

תבטיח כי בשידורי שירות השידור יינתן מקום לביטוי מתאים
של השקפות ודעות שונות הרווחות בציבור ותשודר אינפורמציה
טהימנה".

אין זה סוד שהיה ויכוח על כך

שהביטוי יהיה - אינפורמציה אובייקטיבית. אולם לצערנו,
בניגוד להמלצת ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, לא נתקבל
הביטוי "אובייקטיבי" אלא קיבלו את הביטוי "אינפורמציה טהימנה"
ו"ביטוי מתאים". הדבר השאיר מקום לספיקות ולוויכוחים
בציבור, בין אנשי הכנסת, בין עובדי הרשות אשר שאלו שאלות:
מתאים לסי? מתאים למה?

הודעת ראש הממשלה קצרה בתוכנה,

חסכונית בטלים ומשאירה הרבה שאלות פתוחות והרבה ספיקות
שהבית חייב לתת דעתו עליהם וחייב לסצוא להם תשובה. לפני
שאגיע לעצם תוכנה של ההודעה הממשלתית, יורשה לי להעיר
שבהודעה זו, כפי שנבסרה, נפלה לצערי טעות ואת הטעות הזאת
צריך לתקן כי יש לה טעטעות. נאמר שההודעה נסמרת בהתאם
לסעיף 11 ו-12 לחוק המעבר, קלא כן הדבר. זה צריך להיות
לפי סעיף 12 א רבתי שהוא סעיף נפרד אשר התקבל. לצערי אין
תיקון בפרוטוקול לטעות זו. בסדר-היום הדבר היה ראש נכון
אבל בהודעת ראש הממשלה נפלה טעות מצערת שאותה צריך לתקן.

בחוק שירות השידור אשר נתקבל

בכנסת, או חוק רשות השידור, תשכ"ה, בסעיף 1 נתקבלה ההחלטה -
 וזה בוסס הסעיף - "שירות השידור הוא שירות סמלכתי". לצערנו
 בתוכנו של החוק הזה יש דברים רבים אשר הופכים את ההצעה הראשונית
 והחשובה הזאת של החוק פלסתר ומוכיחים סגסוגת ברורה שרשות השידור
 תהיה מכשיר ממשלתי בתוכנו ולמעשה, ולא כפי שנאמר בהצגה בסעיף של
 החוק.

אולם אין בכוונתי כאן להתווכח

על החוק ^{ועל}ניסוחו. הדבר נעשה על ידי חבר הכנסת בדיון בכנסת, על-ידי
 חברים חשובים מכל סיעות הניית, אשר קבעו כי רצונם למעשה כי שירות
 השידור יהיה שירות סמלכתי הלכה למעשה. לצערנו החוק אומר משהו אחר.
 אבל הייתי רוצה היום להקדיש מזמני לבדיקת המצב למעשה, כי לפעמים
 חוק חסור הוא טוב בביצועו, ולפעמים חוק טוב אינו משיג את המטרה
 בביצועו.

אחרי כן רב.

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות
צ. צימרמן

הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות

היו"ר ס. סנהדראי:

אנחנו עוברים לסעיף ה' בסדר היום:

הודעת הממשלה בדבר שינויים בחלוקת

תפקידים וסמכויות. רשות הדיבור לחבר הכנסת צימרמן, ואחריו - לחבר-
הכנסת אזניה.

צבי צימרמן:
(בח"ל)

גברתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה.

ברצוני לברך את ראש הממשלה, וכאמצעותו

את הממשלה כולה, שבמאמציה וכדאגתה להגביר את התעסוקה במדינת ישראל,
הצליחה סוף-סוף למצוא גם תעסוקה לשר בלי תיק בממשלה, השר מר ישראל
גלילי.

ישראל ישעיהו:
(הסערך)

פה כנסת ולא "חמאם".

צבי צימרמן:
(בח"ל)

אני רואה שהשר גלילי מקבל את זה ברוח

יותר טובה מאשר חבר הכנסת ישראל ישעיהו.

השר י. גלילי:

ברוח סבוכת.

צבי צימרמן:
(בח"ל)

אילו שר היתא הסיכה בלבד, לא היה הדבר

מדאיג אותנו, היינו מסתפקים במ כן בבדיחות

הדעת, כפי שסתבדחים בכנסת גם חברים מהקואליציה הממשלתית בקשר לסינוי זה.

אבל יש כאן בעיות רציניות שחייבות להדאיג אותנו, ועליהן רוצה אני לעסוד
כאן.

האם ההסברה והתעמולה במדינת ישראל חייבות

להיות פונקציה של הממשלה, או ההסברה והתעמולה חייבות להיות הסברה ותעמולה

מסלכתיות, בלתי תלויות בממשלה? זוהי השאלה הראשונה ויש שאלות אחרות.

הודעה על חילופי גברי בוועדות הכנסת

רשות הדיבור להודעה ליושב ראש ועדת
 הכנסת, חבר הכנסת אזניה.

היו"ר ט. סנהדראי:

גברתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה,
 אני מבקש את הכנסת לאשר את חילופי

ברוך אזניה:
 (יו"ר ועדת הכנסת)

הגברי כדלקמן:

לוועדת החוץ והבטחון ייכנס חבר הכנסת
 משה אונא במקום חבר הכנסת ישראל שלמה בן-סאיר מטעם סיעת המפלגה הדתית
 לאומית; לוועדת הכספים ייכנס חבר הכנסת מרדכי עופר במקום חבר הכנסת
 אריה אליאב מטעם סיעת המערך.

אחרי בן צ. ציטרמן - אס

א.ב.

ישיבה צ'ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכיות (דיון)
י. רפאל

תפקידים של חינוך לאזרחות טובה. שירות זה - היכול להיות וצריך להיות, ואני מקווה שבעתיד יהיה, שירות מועיל ומכשיר גדול - חייב להסביר לאזרח את שירותי הממשלה, גם את מעשיה וגם את מחליותיה...

מרכיבי טורקים: מחללים לא מסבירים; רק הישגים יש.

יצחק רפאל:
(המפד"ל)

...גם את הישגיה וגם את כשלונותיה, גם את הסיבות לכשלונות, גם את בעיותיה, גם את סיכוניה, גם את סכנותיה וגם את סיכוייה. יש להסביר לאזרח למה נדרשים ממנו קרבנות, למה מוסלות עליו חובות. ופעולה זו וסיפול זה צריכים יד מכוונת וגישה מעמיקה קצת יותר, ולא פעולה ספוראדית, לא התעוררות שבאה לרגל מאורעות מסויימים בלבד. זוהי פעולה שיש לנהל אותה בהתמדה ובשיטתיות.

כעבודה כזאת, שהיא למעשה עבודת חינוך, אין לדעתי מקום לחישובים צרים, לשיקולים ספלגתיים, ויש להכין חכמים חוך מבט רחב ומקיף.

בענין הסלביזיה, שגם הוא הועבר לסמכותו של השר גלילי, עדיין מוקדם לדבר. אבל נדמה לי כי ההתחלה נעשתה, לצערי, קצת ברגל שמאל. ראשית, עלי לציין שהממשלה החליטה על הנהגת טלביזיה כללית, ואף חתמה על הסכם עם חברה אמריקנית הלכה למעשה, לביצוע, בעוד קיימת החלטה מפורשת של הכנסת שלא לעשות זאת בלי שתחליט הכנסת אחרת. האם קשה היה להביא את הדבר לכנסת?

ישראל ישעיהו-שרעבי:
(המערך) גם לא לבדוק?

יצחק רפאל:
(המפד"ל) אינני קערער כרגע על עצם הדבר...

ישראל ישעיהו-שרעבי:
(המערך) גם לא לבדוק?

לפני כן טק

א.ב.

ישיבה צ'ט - 19.10.66
הורעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
י. רפאל

הפעם אנו חפשיים להעיר כמה הערות
מכלי שהדברים יתפרשו כביקורת אישית על השר. השר גלילי עדיין איננו
אחראי בעד העבר, ואני בטוח שאזנו כרויה ולבו פתוח לשמוע ולהבין
הערות ענייניות כנות.

ומן הקל אל הכבד.

את לשכת העתונות הממשלתית יש להעביר
לירושלים. אפשר לקיים את הקשר עם העתונות המקומית - שלצערי הגדול
מופיעה בתל-אביב - - -

האם זוהי "לשכת העתונות הממשלתית", או
"הלשכה הממשלתית של העתונות"?
"עתונות ממשלתית"...

צבי צימרמן:
(גח"ל)

לא הוצאתי בהבדל, ולא עמדתי עליו.
אפשר לקיים את הקשר בין לשכת העתונות
לבין העתונים, המערכות, גם בירושלים; ועם עתוני חוץ בדמה לי שהחובה
לקיים את הקשר מירושלים.

יצחק רפאל:
(המפר"ל)

לדעתי נדרשת ריאורגניזציה במסד הקרוי
"דוברות" במשרדי הממשלה השונים. בעצם, קשה לדעת מה הם התפקידים
המוגדרים והמעשיים של דוברי המשרדים, וצריך לשקול אם אין מקום -
ובייחוד בימים אלה, כשאנו מדברים על קיסוצים - לריכוז במסד זה,
למניעת הוצאות שלא לצורך, לביטול פרסומים שלא לתועלת, שמעטים מאד
הנזקקים להם והקוראים בהם. בכל אופן, מסד זה הקרוי דוברות משרדית
סעון וזקוק להכוונה, ואני מקווה שהוא יקבל עכשיו את ההכוונה וההדרכה
המתאימה.

רציני יותר הוא הענין של מינהל המסברה.
כז לפעמים מיטשטש המושג על תפקידיו של המינהל הזה. אינני גורס שתפקיד
המינהל הם תפקידי תעמולה. הייתי אפילו סבור שהתפקידים של מינהל
המסברה הם יותר מאשר תפקידים מסבתיים; אלה הם תפקידים חינוכיים לאזרח,

ישיבה צ"ט - 19.10.66
 הודעת הממשלה בדבר שינויים
 בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
 י. רפאל

ברצוני לומר לחבר הכנסת צימרמן,

אני מאמין לא רק ביכולת העשייה הרבה של השר גלילי. אני
 מאמין גם שמה שייעשה, ייעשה תוך אחריות מכסימלית, בהתאם
 להבנתו ותפיסתו.

זאת הבעיה, הבנתו ותפיסתו.

צבי צימרמן:
 (בח"ל)

ועכשיו לעצם הויכוח.

יצחק רפאל:
 (מסד"ל)

אחרי כן - אב

יצחק רפאל:
(מפד"ל)

גבירתי היושבת ראש, כנסת נכבדה.

לפני כעשר שנים התרעתי מעל

במת הכנסת על הצורך לפרק את האימפריה המשרדית ההולכת ומוקמת
ליד ראש הממשלה. מאין כתובת מוגדרת אחרת לשטחי פעולה מסויימים, או
לפעולות שהן על הגבול של משרדים שונים, או לפעולות שהיו בהם במסך
הזמן חילוקי דעות לאן הן שייכות, הועברו עניינים אלה למשרד
ראש הממשלה. וכך הצטברו עניינים רבים ושונים שהיוו ומהווים
עד היום הזה את המשרד הזה והפכו את ראש הממשלה לשר בעל
עומס משרדי וגם בעל אינטרסים של משרד אחד, בעוד שלדעתי
צריך ראש הממשלה להיות פנוי לתפקידיו כראש ממשלה, ובמיוחד
כאשר בנסיון של שמונה עשרה השנים של המדינה שלנו, נושא
ראש הממשלה גם באחריות למשרד גדול אחר כראש משרד הבטחון, ובמסך
תקופה מסויימת היה אחראי גם למשרד החוץ, ולכן
עליו להפנות את זמנו למדיניות הכללית והכוללת, והלוראי
שתינתן לו השהות לפקח ולפקוח עיניו על הנעשה במשרדים הממשלתיים
השונים לצורך תיאום, למניעת כפילויות, ובוודאי גם למניעת
בזבז - ויש הרבה מה לעשות בשטח זה.

משום כך אני משבח את המגמה של

ראש הממשלה, לפרק מעל עצמו אחריות לשטחי עבודה שהצטברו בתחום
משרדו הקרוי משרד ראש הממשלה ולהעביר את העבודה המעשית
ואת האחריות לשטחים אלה, לשרים אחרים, ובמיוחד כאשר השד גלילי
לא כל זמנו ולא כל כשר עשייתו כבר הועמדו לרשות הממשלה והם
אינם מנוצלים על ידה.

ישיבה צ"ט - 19.10.66
 הודעת הממשלה מבר שינויים
 בחלוקת תפקידים ומסכומים (דירון)
 ב. אזניה

ברוך אזניה:
 (המערך)
 אני מקווה שעבודתו של השר גלילי
 תשכנע גם את ידידיו הפוליטיים
 ואשר לכוונותיו הסובייקטיביות, הן תהיינה מסלכיות ותכלולנה
 את כל מה שיש במדינה. ואשר לביצוע של כוונות
 סובייקטיביות תואמות למציאות, אני מברך אותו שהדבר יעלה אותו.

היו"ר מ. סנהדראי:
 רשות הדיבור לחבר הכנסת רפאל.
 אחריו חבר הכנסת נבון.

אחרי כן י. רפאל - טק

ישיבה צ"ט - 19.10.66
 הודעת הממשלה בדבר שינויים
 בחלוקת תפקידים ומסכויים (דיון)
 ב. אזניה

זה לא נכון.

יצחק נבון:
 (רפ"י)

זה בדיוק כך.

ברור נצר:
 (המערך)

- - -

יצחק נבון:
 (המערך)

אם אתה מזדהה עם הנהגת שירות
 השידור, מה טוב, אני שמח לכך.

ברור אזניה:
 (המערך)

כל מי שמזדהה עם שירות השידור, אני מצרף אותך, אך תופעה זו
 אומרת דרשני. אתה אומר שזה לא נכון? - אני מקשיב לתכנית, אני
 מכיר את האישים. כל הכבוד להם, כבודם במקומו מונח, אבל
 כאשר הגענו לכך שמשלושה אישים לא היה אף אחד מהמחנה, לא מספ"ם,
 לא מספד"ל, לא מהמערך ולא מהליברלים העצמאיים, לא מפועלי
 אגודת ישראל, אז שאלתי את עצמי, האם אין הסמלכיות כוללת אף
 אחד מהם?

תפסו את הגנב...

אורי אבנרי:
 (העולם הזה-כוח חדש)

אני סבור שהעובדה שאין תקנות לשרות-

ברור אזניה:
 (המערך)

השידור, היא מצערת. זה רע. כאשר

תהיינה תקנות, גם אז יהיה צורך באחריות רבה הן של העובדים והן של
 ההנהלה. סמלכיות תתבצע ותתגשם על ידי כך שכל הדעות תבואנה לידי
 ביטוי מתאים בהתאם לגודלן ולמשקלן בתוך המדינה. נגד זאת אין שום טענה.
 למעלה מזה - לאף אחד לא תהיה יכולת להתבטא. אף אחד לא יוכל להתבטא
 מעל חלקו במציאות.

אילו כך היה, זה היה בסדר. זה לא כך.

אורי אבנרי:
 (העולם הזה-כוח חדש)

אבל בין אותם החמישה, היתה נציגה צעירה - כל הכבוד והחיבה לה,
אינני מכיר אותה - צעירה מתל אביב, אשר דיברה בעברית מגומגמת שאיננה
אופיינית לבני השמונה עשרה של תל אביב. הרצון לזהות את כל מי שאיננו
שלם בנפש עם כלל הצעירים, זה אחד הדברים מפניהם צריך להיזהר.

כדי שחבר הכנסת אבנרי לא יסעה

בדברי ברצוני לומר, שאני בעד זה שברדיו יהיה מקום לנון-קונפורמיזם
ולקונפורמיזם גם יחד. סוף כל סוף, האם הקונפורמיזם שייך-לממלכתיות
הישראלית, האם הוא קיים בתוך זה? בוחרים בחרו באלה שעושים את
מלאכת היצירה והאחריות הממלכתית והממשלתית? הם צריכים לבוא לידי
ביטוי.

אם אתה סוען, חבר הכנסת אבנרי,

שאתה חושד שארצה שברדיו יהיה מאוזן יותר אותו יחס שבין נון-קונפורמיזם
לבין קונפורמיזם, זה איננו חשד שווא. אני באמת רוצה בכך, וזה מותר
לי. עלה על הבמה הזאת ונסור שקונפורמיזם אינו שייך ואיננו חלק
מהממלכתיות הישראלית. יצחקו לך. אינני מתכוון לכך באופן אישי.
האם אין הקונפורמיזם שייך לממלכתיות?

אצל חבר הכנסת אבנרי הממלכתיות

עקיבא גוברין:
(המערך)

זה נון-קונפורמיזם....

אביא דוגמא שניה והיא ענין חכמית

ברוך אזניה:
(המערך)

"יש שאלות". לעתים מוצאים ב"ש

שאלות" צוות שלא תמצאו בו זכר לאף אחד מאלה המיוצגים בבית הזה על
ידי שבעים וחמישה מתוך מאה ועשרים חברי כנסת. זאת צידקות גדולה, אבל
קצת מופרזת. לשבעים וחמישה יש גם כן זכות....

שמונה-עשרה לא היה איש מההתיישבות העובדת. כאילו לא נולדו לפני
שמונה-עשרה שנה לא במושב, לא בקיבוץ, כאילו לא נלחמו ואינם נמצאים
בצה"ל. היה בחור צעיר משכונת התקווה. זה לגיטימי וטוב. קולו צריך
להשמע. סבלו צריך להשמע, ערעורו צריך להשמע.

האינפורמציה צריכה להיות אובייקטיבית.

על כך אין חילוקי דעות. וכל הדעות צריכות לבוא לידי ביטוי. הדבר היחיד בו אני מסכים עם חבר הכנסת צימרמן הוא שיש צורך לפרסם תקנות. אני חושב שזה אחד המעשים הראשונים, שיצטרך לעשות השר גלילי, באמצעות המכשירים הקיימים לפי החוק - המועצה והוועד המנהל. אם תשאלוני, האם אשלה את עצמי ואת הציבור, שתקנות בענין הרדיו מסכות כל הדיכאים של הכרעה במקרה קונקרטי, אומר: לא, לא אשלה את עצמי ולא את הציבור. התקנות לענין השירות הן חשובות מאד. אבל גם לאחר שתהיינה תקנות יישאר מקום לשיקול ולהכרעה של ההנהגה של שירות זה - לא של הממשלה - ושל עובדיו.

אני חושב שקיימת בעיה גדולה והיא -

הצגת היש והביקורת. לדעתי היש והביקורת צריכים להיות מובלטים לכל הפחות במידה שווה. ואני מרשה לעצמי להגיד שבשנה זו, הביקורת מובלטת ברדיו יותר מאשר היש.

לכן מיניתם שר הסברה?

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

אתה חושב שאסטיק אם תאמר "לכן מיניתם

ברוך אזניה:
(המערך)

שר הסברה?" לא מינינו שר הסברה. מינינו

שר שיהיה אחראי לכל תחומי ההסברה. העובדה שחבר הכנסת צימרמן יורד מדרגה של הסברה לדרגה של תעמולה, נובעת מטעם אישי. לא אלך אחריו בענין זה. אני מתכוון להסברה ולא לתעמולה. ולנגד עיני שתי דוגמאות, שהייתי רוצה שתנתן הדעת עליהן.

דוגמה אחת - ביום העצמאות היה שידור של

חסיסה צעירים בני שמונה-עשרה. הקשבתי לו במתח וב; כולנו, שהתרחקנו

מגיל זה, מקשיבים מאד למה שאומרים בני גיל זה. אולם בין בני

אולם לפני כן הרשו לי לעמוד על

המושגים "ממלכיות וממשלה". לגבי ההסברה בציבור חובתה של הממשלה להיות שליחה נאמנה של הממלכיות. הדבר בא על ביטוי בשתי צורות: האחת, הממשלה מספרת לציבור על מעשיה; השנייה, הממשלה נותנת אפשרות מלאה לביטוי הדעות הסנוגדות של חלקי הציבור שאינם עומדים מאחוריה. זאת היא כל תורת הממלכיות. הממשלה חייבת להסביר מה היא חושבת, מה חושבים תומכיה ומה חושבים חלקי ציבור אחרים. לכן כל הטיעון בכיוון ממלכתי או בלתי ממלכתי איננו אלא אבסטרקציה. חבר-הכנסת צימרמן אמר "הלכה למעשה" מספר פעמים. לא שמעתי את ההלכה למעשה שרצה להביא לפנינו.

חבר הכנסת צימרמן הביא דוגמה

של נוסח ההודעה שפורסמה לאחר תום הדיון אמש. לא אתווכח על ניסוח זה או אחר. אך בעיני אין זו דוגמה חשובה ומכרעת. אפשר לנסח טוב ואפשר לנסח לא טוב. אפשר לנסח ניסוח מוצלח ואפשר לנסח ניסוח בלתי מוצלח. אולם הובלט בידיעה כי החלטה שנתקבלה היא החלטה של כל חלקי הבית, פרט לטיעות שנקטו בשמותיהן. אפשר היה לנסח הודעה זו בנוסח זה או אחר. מה זה נוגע לממשלתיים של "קול ישראל"? הממשלה היתה מעוניינת בנוסח זה והם בנפסח אחר? הממשלה היתה מעוניינת - והאופוזיציה הלכה לקראתה מתוך אינטרס לאומי משותף - לבטא חזית לאומית רחבה בענין לאומי בטחוני ומדיני. האם על כך אפשר להגיד ש"קול ישראל" אינו ממלא שליחות ממלכתית מטעם הממשלה? ההיפך הוא הנכון. במקרה זה האינטרסים של הממלכיות והממשלה היו זהים. לכן דוגמה זו היא בלתי מוצלחת; ולא משום שאני מתווכח על פרט זה או אחר בה, אלא משום שאין היא מוכיחה דבר על ממלכיות ואי ממלכיות של שירות הממשלה.

אילו התכוון למהומות, היה פשוט לוקח את העיתונות וקובע באיזו
אסיפה מרכזית לרגל חנוכת משכן הכנסת הופיע חבר-הכנסת בן-אליעזר.
הוא הופיע באסיפה בתל-אביב. וחבר-הכנסת ארמון הופיע יחד עם חבר-
הכנסת האוזנר ויחד אתי באסיפה מרכזית בירושלים. מדוע היה צריך
לבוא בדוגמאות שפשוט אינן תואמות את האמת?

הוא לא היה בארץ באותה תקופה.

יעקב כץ:
(פועלי אגודת ישראל)

ברוך אזניה:
(המערך)
יכול היה להשיג את העיתונים של אותה
תקופה. דווקא ניתן פרסום לחלק מדבריו
של חבר-הכנסת בן-אליעזר שהיו חשובים, וניתן פרסום לאסיפה בירושלים.
ואפשר היה לקרוא את הדברים. כאשר עולים על במה זו ורוצים לשכנע
על-ידי דוגמאות - הדוגמאות חייבות להיות מוצקות. אפשר להתווכח
על פירוש, אך לא על עובדות.

מה היה נחב העצמאות?

סריאה:

ברוך אזניה:
(המערך)
חבר הכנסת צימרמן לא דיבר על חג
העצמאות. אתה חושב שבעת ובעונה אחת
אעשה את הוויכוח גם עם חבר הכנסת צימרמן וגם אתך? חבר-הכנסת
צימרמן דיבר מעל במת הכנסת, ואני משיב לדבריו. אינני חייב להשיב
על מה שהיה עלול לומר ולא אמר. דוגז לא יועיל. אינני אומר עליו
שום דבר רע, אני רק אומר שלא התכוון לנאום. ואני אומר שלא
התכוון לנאום משום שיכול היה להביא דוגמאות מציאותיות, אך לא
עשה כן.

כמשך כל השנים אינך מוצא שכל הבחירות

הציבוריים מרוצים ממה שהם שומעים ב"קול ישראל". גם אני אינני
מרוצה מכל מה שאני שומע ב"קול ישראל". ואביא דוגמאות בדוקות.

ברוך אזניה:
 (המערך)

גבירתי היושבת-ראש, חברי כנסת נכבדים.

אני רוצה לבטא בראשית דברי את רחשי

האמון הרב שיש לי לישראל גלילי, שקיבל עכשיו סיבוי של שר לענייני הסברה. השר גלילי אמון במשך עשרות שנים על שליחויות גבוהות לאומיות ומטלכיות, וראינו את הישגיו הגדולים בשטחים רבים. אני משוכנע שהשטחים האלה יתרחבו עכשיו גם על השטח של ההסברה.

אם הויכוח בין חבר-הכנסת צימרמן לביני

הוא על כך שחבר-הכנסת צימרמן אינו רוחש אמון לשר גלילי, בעוד שאני כן רוחש לו אמון, הרי שאין בזה כל חידוש. יש כאן בבית הזה קואליציה ואופוזיציה. הקואליציה סתייזבת מאחורי הממשלה, והאופוזיציה נגדה. השאלה היא רק כיצד היא עומדת נגדה.

אני חייב להעיר איזו שהיא הערה. עם

כל הידידות שאני רוחש לחבר-הכנסת צימרמן, וכיוון שאני מכיר אותו כאדם ישר, אני מוכרח להניח שהוא תתכונן לנאום הזה.

אחרי כן - ס.א.

וליחסי ציבור מתונים בין כל חלקי הציבור, אינני יודע אם מינויו של שר לענייני תעמולה יסלא את הדרישות האלה. ולא רק שאינני יודע, אלא אני מלא חרדה מפני ההתפתחות העלולה לבוא. ולא חשוב כל-כך אם "קול-ישראל" יהיה - כפי שמתחילים להתלוץ כבר היום - "קול ישראל גלילי". חשוב הדבר שאנשים יראו אותו כ"קול ישראל גלילי", ויחשבו שזה מכשיר חד-צדדי ומפלגתי. דבר זה לא יתן למדינה את השרות לו היא זקוקה.

יורשה נא לי לצטט בסוף דברי משפט אחד מה"ניו-סטייטסמן" באנגליה שהופיע לפני חצי שנה. שם התפרסם מאמר על ענייני הסברה ותעמולה, ואני רוצה לצטט משפט אחד המסביר את החששות והספקות שלנו. שם נאמר: "אין פלא כי כעת יש לבי.בי.סי. צרות, כי לסוציאליסטים יש דעה כי מה שלא סוציאליסטי איננו אובייקטיבי". אם הסוציאליסטים של אנגליה כך, שמה שאיננו לפי דעותיהם איננו אובייקטיבי, הסוציאליסטים מהאסכולה של אחדות-העבודה ושל השר ישראל גלילי - כל שכן. זוהי אובייקטיביות מאד חד-צדדית לא אובייקטיביות מסלכתית.

רשות הדיבור לחבר-הכנסת אזניה.

היו"ר ט. סנהדראי:

אחריו - חבר-הכנסת רפאל.

אחרי כן ב. אזניה - שי.

ישיבה צ"ס - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שבויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
צ. צימרמן

ספא"י כבר יש היום רצון להכיר גם בזכויות של ארגונים אחרים, לא רק של "ההגנה", אלא גם של "אצ"ל" ו"לח"י", במלחמתם ובדם ששפכו בעד הקמת המדינה, הרי אצל אחדות-העבודה לא רואים עדיין שום תזוזה בעניין זה. אני מביא זאת רק כדוגמה.

אני מסופק אם אמנם המינוי הזה יתרום להגברת האחדות הלאומית, אם יתרום להגברת אמון הציבור במכשיר המטלכתי הזה. לצערי זה גם לא יתרום לטיהור האווירה ולטיהור אותם הזעזועים להם אנחנו עדים בתוך חשות השידור.

- - -

מרדכי ביבי:
(הסערך)

חבר-הכנסת ביבי, אני רואה שאתה סאד נרגש.

צבי צימרמן:
(בח"ל)

המינוי הזה יפתח גל של מינויים נוספים. הציבור עוד ישמע כיצד קבלה הקואליציה את המינוי הזה, ומה המינויים החדשים שיבואו בעקבותיו. גם ספ"ם עוד תקבל את חלקה. זה יפתח גל חדש של מינויים. אבל הגל הנעול הזה, אין ספק שיגרור אחריו גל של מינויים נוספים, ואני חושש שיגרור אחריו גם גל של התפטרויות ופיטורין. על התפטרות אחת כבר שמענו. כבר קראנו היום בעתון על התפטרותו של בנימין אליאב, שלא סזמן בתסנה סנהל, ואינני יודע מה עניינו כאן.

קומיסר פוליטי של "קול-ישראל".

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

יש מלחמה על קומיסרים פוליטיים. גם בין קומיסרים פוליטיים יש מלחמה. ולכן, אם יקרה לנו הגישה של סהיטנות ואי-תלות ומטלכיות וחינוך לאזרחות טובה

צבי צימרמן:
(בח"ל)

אתה אומר דבר שאיננו נכון. חבר-
הכנסת בן-אליעזר דיבר באספה כזו

ברוך אזניה:
(המערך)

בתל-אביב.

חבר הכנסת ציטרמן, תודה שהיום אין
אתה מדייק.

ישראל קרגמן:
(המערך)

חבר-הכנסת קרגמן, אני מוכן להביא
לך רשימה של המופעים מטעם מרכז

צבי ציטרמן:
(בח"ל)

ההסברה ואז תראה שרק במקומות בודדים, על-פי רוב קטנים, שותפו
גם נציגי האופוזיציה. זה רק מבליט את האפלייה בעניין הזה.

את מספר הדקות שנותרו לי אנו רוצה
להקדיש למינויו של השר ישראל גלילי לתפקיד הזה. האם יבוא המצב
על תיקונו כתוצאה מהתיקון הזה? האם כתוצאה מהמינוי הזה תהא
הרשות הזאת יותר מסלכתית, יותר אובייקטיבית? האם על-ידי המינוי
הזה יבואו הדברים על תיקונם? בקרב הציבור, ולא רק בקרב חברי
הכנסת, ולא רק בין עובדי הרשות, אלא בעיקר בקרב הרבה מתושבי המדינה
רווחת הדעה שהמינוי הזה יגביר את המגמה הממשלתית, המגמה החד-צדדית.

אינני אומר דברים אלה בגלל יחסנו

האישי לסר ישראל גלילי. דעתי האישית עליו היא מאוד חיובית, ואני
מערין הרבה דברים טובים שהוא עשה. אבל יש לי ביקורת חמורה על כמה
וכמה דברים שאותם מסמל סר גלילי בעיני רבים בכל הנוגע להשקפת עולמו.
הוא מסמל הרבה ערכים חיוביים, אבל הוא גם מסמל הרבה ערכים ומעשים
ודעות שנתונות במחלוקת חריפה הן לגבי העבר, הן לגבי ההווה והן לגבי
העתיד. עדיין נחשבים אנשי אחדות-העבודה ובאי-כוחם בממשלה כנוקשים
ביותר וכבעלי ראייה חד-צדדית של ההיסטוריה של העבר. ואם בשורות

ישיבה צ"ט - 19.10.66 - 41 -
הודעת הממשלה בדבר שנויים
בחלוקת תפקידים וטכנויות (דיון)
צ. ציטרמן

לפני כן - ס.י.
שי/עס

אבל בדרך מלשכת העתונות ועד ל"קול-ישראל" נעשו איזה שהם קיצוצים,
נעשתה צנזורה, ובסופו של דבר לא הצלחנו לדעת איפה זה התעכב, האם
בלשכה הממשלתית של העתונות או ב"קול ישראל". התוצאה - "יוק".
אין הצעה, אין החלטה. זוהי רק דוגמה לשירות הממלכתי הזה.

האם המצב הזה יבוא על תיקונו עם
מינויו של השר ישראל גלילי כממונה על ההסברה? ידוע שמרכז ההסברה
הממשלתי מקיים אסיפות הסברה שבהן כמעט ולא ביכרת השתתפותם של אנשי
ציבור וחברי כנסת מהאופוזיציה.

ברוך אזניה:
(המערך)

מה פירוש "כמעט"?

צבי ציטרמן:
(בח"ל)

אני סוכן להביא דוגמה. התקיימו
אסיפות מרכזיות על פתיחת משכן הכנסת,
בהן הופיעו חבר-הכנסת אזניה, חבר-הכנסת בדעון האוזנר...

ברוך אזניה:
(המערך)

וחבר הכנסת אברמוב.

צבי ציטרמן:
(בח"ל)

לא. אני מדבר על האספה המרכזית שהיתה
על טהרת הקואליציה.

ברוך אזניה:
(המערך)

אין זה נכון. חבר-הכנסת אברמוב צריך
לקום ולהגיד כאן שאין זה נכון.

צבי ציטרמן:
(בח"ל)

היתה אספה וקראנו גם את הפרסומים, והיא
היתה על טהרת הקואליציה. אני מתכוון
לאסיפות המרכזיות שהיו על טהרת הקואליציה.

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות
י. נבון

אמש הקשבתי בשעה 8.30

למהדורת החדשות ב"קול ישראל", בה נמסרה תמצית נאומיהם של
חברי הכנסת אשר השתתפו בדיון, אולם שורת הנאומים התחילה
אחרי נאומו של חבר-הכנסת משה דיין.

על כך מסרו במהדורה של
שעה שבע.

דבורה נצר:
(המערך)

התכוונתי לשאלה זו, חבל
ששאלת אותה. עד שעה שבע

יצחק נבון:
(רפ"י)

נאמו, מלבד חבר-הכנסת דיין, עוד כמה חברי כנסת, שמסרו
את תמצית נאומיהם במהדורה של השעה 8.30. או שמסרים את
תמצית נאומיהם של כל חברי הכנסת שדיברו החל משעה ארבע, או
של אלה
שמסרים רק את תמצית נאומיהם/נאמו החל משעה שבע.

אחד האנשים סיפר לי, כי
לפני זמן מה שודרה ב"קול ישראל" הודעה מסעם גח"ל על אסיפה
שעמדה להתקיים. נמסר באותה הודעה: ביום זה בשעה זו עומד
לנאום חבר-הכנסת יוסף ספיר על - מה שהם קוראים - בפדיניות
הכושלת של הממשלה. לא בעד הסלים "מה שהם קוראים" שלמה
סיעת גח"ל את דמי ההודעה. דבר זה ארע, כנראה, בגלל חשש
של העובד, אולם אם יהיה תקנון ברור, לאחר שיחה גלויה, מה
הם הגבולות, מה סותר ומה אסור, עד היכן סותר לצטט, איזה
הודעות סותר למסור - ואני יודע שמותר להם לנסח הודעות -
אני בטוח שלא תימסר הודעה כזאת, אולם חששו של אותו
עובד בוודאי הביא אותו לכך שהוא ימסור את ההודעה בנוסח
שמסר.

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכומים
י. נבון

ע/תז

באיזו סידה תמצא היכולת הנפשית להתגבר מעבר למסגרת הצרה
של השיקולים המפלגתיים של "אחדות העבודה".

אתה לא חבר מפלגה?

שר התחבורה ס. כרמל:

רק רפ"י יודעת מה זאת

מפלגתיות?

רפ"י עדיין סבורה שהיא

יצחק נבון:
(רפ"י)

יודעת זאת גם כן, אך לא

נביא כאן דוגמאות מעבר, לא לזה נתכוונתי. בהמשך דברי

אציין למה אני מתכוון.

מכיוון שבעבר נזדמן לי

במשרד ראש הממשלה לעסוק במידה מסוימת/בשירות השידור,
אני יודע מתוך הנסיון שלא תמיד כל טענה היא נכונה ומבוססת,
אם לצד זה או לצד אחר, אולם קיימת נסיה, והשאלה העומדת
היא: האם נסיה זו תוגבר או תוחלש.

אניא כשה דוגמאות: אני

בטוח שלא היתה שום הוראה, יתכן שהיה זה לגמרי במקרה שכאשר
מסרו ב"קול ישראל" על העצרת בה חולק הפרס לסופר הזז, הוזכרו
שמותיהם של אנשים שונים שהשתתפו ולא הוזכר שמו של
דוד בן-גוריון אשר השתתף בעצרת זו. ברור לי שבדבר זה לא
היה סכסוך, אולם יש משהו שקוראים לו בצבא - לפעול ברוחו
של המפקד, וזאת יש לכרוך, כי זה גרוע יותר מהוראה.

לפעמים מכיידים את שמו של
אחד בן-גוריון ב"קול ישראל".

נחמן פלד:
(התעורר)

גם בזה אינני מאשים את

יצחק נבון:
(רפ"י)

השלטונות והגבנה ים.

לפני כן - רר.
עע/תז

ישיבה צ"ט - 18.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכיות
י. גבון

האמיש חלוקת עבודה או פיקוח, ומהי צורת הפיקוח בינו ובין
ההנהלה? מה הזיקה בין השר לבין סליאת רשות השידור, אשר
קיימת לפחות באופן פורמלי? היא מתכנסת מדי פעם, אבל
כנראה שמצב הרוח אצל משרתתיה אינו מן המסופרים ביותר, הם
אינם מרגישים שהם תורמים משהו לדיונים, שדעתם נשמעת.

אחת הטענות העיקריות

הנשמעות היא, כי עדיין אין תקנון לרשות השידור, שנה לאחר
הקמתה. אני עצמי הייתי בשעתו - ואז לא הייתי חבר כנסת -
דוקא נגד רשות שידור מסלכתית, סניטוקים שלא כאן המקום
לפרטם, אבל אליבא דאלה אשר תמכו בהקמת רשות כזאת וציפו
ממנה לגדולות ונצחיות, הם הרי היו חייבים לדאוג שהעברת רשות
מסגרת ברורה של משרד ראש הממשלה למסגרת אחרת, לא תהיה
העברה ערסילאית, מרחפת באויר, כי לא כל אדם נחון ביכולת
להסתגל לדברים בלתי ברורים, מה שהפסיכולוגים קוראים - היכולת
לשאת אי-בהירות. בדרך כלל, אדם אוהב לדעת דברים ברורים,
וזוה כולל גם את עובדי שירות השידור.

על שאלות אלו אני מסליץ

מאד לענות בהקדם ומיד, הן לטובת העובדים והן לטובת השר
שעליו יוטל העול הזה.

אשר לחששות - אני מדבר

עכשיו כאיש סיעת רפ"י - הן נובעות במידה מסויימת מההשתייכות
המפלגתית. כאשר אני שומעים הצירוף של "אחדות העבודה" ורשות
שידור מסלכתית, נוצר צליל צורם במקצת, שאינו משתווה עם
עמדות שונות שננקטו בעבר ועמדות אחרות בהווה. אנני יודע

יצחק נבון:
(רפ"י)

גבירתי היושבת-ראש, חברי הכנסת.

אומר בתחילת דברי כי בתנאים שבהם

מצויה המדינה והצרכים המרובים שלה בהסברה בתוך הארץ לגורמים זרים וליהדות התפוצות, אינני רואה שום פסול בכך שיתמנה שר מיוחד לענייני הסברה או שראש הממשלה יאציל סמכויותיו לשר אשר יתרכז בעניין זה. אני גם אינני רואה פגם בכך ששר זה יעשה את עבודתו במסגרת משרד ראש הממשלה.

המינוי הזה מעורר, מאידך גיסא,

כמה שאלות, כמה חששות וכמה הערות. כל מה שאומר במסגרת זו איננו נובע בשום פנים לאישיותו של השר גלילי, אלא, במידה מסויימת, לתנועה שאליה הוא השתייך והמשתמע מכך מבחינה פוליטית בעבודת ההסברה, ובמצב הקיים כרגע בשלוש הזרועות של ההסברה - לשכת העתונות, מרכז ההסברה ורשות השידור.

השאלות אשר לא התלבנו ומחייבות

עדין תשובה הן: מה סמכויות השר, האם אוצלה לו גם הסמכות למנות אנשים, להשתתף בעריכת התקציב, לפטר עובדים, או לא?

אחרי כן - עע.

ישיבה צ"ט - 19.10.66
 הודעת הממשלה בדבר שינויים
 בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
 י. רפאל

של הצגת העניינים - אך אין קול ואין עונה, אין שומע, אין שם לב
 והעניין לא תוקן והוא במקומו עומד. אין לי ספק שעכשיו יחול
 מפנה מכיוון שתהיה אוזן אשר תהיה מוכנה למשוע לדברים צודקים
 ונכונים.

רשות הדיבור לחבר-הכנסת נבון,
 אחריי חבר-הכנסת גוברין.

היו"ר ט. סנהדראי:

אחרי כן י. נבון - רד.

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
י. רפאל

אם אתה מסכים אתי - אל תוציא
אותי כאן מן הכלים.

יצחק רפאל:
(המפד"ל)

לתוך ה"מדורצ"ק" הקטן הזה נדחקת
כל ה"אידישקאייט", כולל התנ"ך והסברת התנ"ך.

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של הממשלה ערכה סקר
מאזינים. סקר זה אומר כי 30% מכלל המאזינים סוגרים את הרדיו
בשבת. כלומר, בשבת 30% מן המאזינים אינם שומעים את הרדיו. זה
אומר משהו.

זה אומר ש-70% שומעים.

זאב שרף:
(המערך)

אמרתי לך משהו, תשמע עד הסוף. גם
לך אין כבר סבלנות לשמוע? אני
אומר שהסקר הוכיח ש-30% מן המאזינים אינם שומעים רדיו בשבת. אני
שואל: מי מייצג שם את 30% הללו? זו אינה מפלגה. אם מאזינים אלה
אינם שומעים גם את "קול ישראל" בשבת, בוודאי יש להם ענין באיזו
פעילות רוחנית אחרת.

יצחק רפאל:
(המפד"ל)

הם במצאים על שפת הים.

פנחס רוזן:
(המפלגה הליברלית העצמאית)

אולי. ודאי יש להם ענין באיזו
פעילות רוחנית אחרת. האם הם מודרים

יצחק רפאל:
(המערך)

הנאה מכל העסק הזה? מי דוברים בהנהלה? מי יציג בעייתם ב"קול
ישראל"?

אינני מעלה דברים אלה כאן על סבת

לקסטהג. ניסינו לפעול בדרך של השפעה, בדרך של הסברה פנימית, בדרך

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
י. רפאל

האם מותר לי לשאול כאן, מה מקומה של יהדות התורה בשירות השירות? יהדות התורה על כל גיוציה - ואני מבקש כי השר גלילי יקשיב למה שאני אומר - על כל מפעליה הרוחניים והתרבותיים, על היצירה המקרית והספרותית המיוחדת, - ואיכנני מדבר עכשיו על מפלגות; על דעת שיעורי התורה המגוונת, על שמורות הפולקלור היהודי המיוחד, על הישיבות ומוסדות התורה, על ישובים ושכונות, על חצרות צדיקים - כל אלה מנסים לדחות ולדחוק לפינה בידחת באיזה מדור קטן להווי דתי. שירותים אלה אף לא זכו למחלקה. זה כולל גם את השיעור לתב"ץ, השיעור לגמרא, השיעור לאגדה. יש גם פרקי חזנות, כאילו גם זה ענין של הווי דתי.

כל אלה הדברים אף לא זכו למחלקה מיוחדת כי אם למדור אחד באחת משבע מחלקות. ועל כל שבע המחלקות ישנם שבעה מנהלי מחלקות, ועליהם שני סגני מנהלים כלליים, ועליהם משנה למנהל הכללי ועליהם המנהל. ובתוך כל אלה אין אף יהודי דתי אחד. לא מצאו אדם כזה.

ישראל ישעיהו-שרעבי:
(המערך)
א-אפשר להיות יהודי דתי בלי שום תוספת לוואי?

יצחק רפאל:
(המפד"ל)
תסלח לי, סיד אגיד לך. לכן זה נראה כך. לו היה מי שדואג לכך,

אדם בעל סמכויות היודע את העניינים - ואני נמנע מלדבר כאן על "עם הארצות" שמדברים ב"קול ישראל" בלשון קודש על חגי ישראל תוך חוסר ידיעה, על דברים שכל נער צריך לדעת אותם....

ישראל ישעיהו-שרעבי:
(המערך)
בזה אני משכים אתך.

זהו מכשיר תרבותי גדול, ישנה רגישות גדולה לעניינים מסוג זה, -
העניינים הללו צריכים להתברר כבר בראשית הצערים.

ולבסוף, לענין העיקרי - "קול
ישראל". אני פטור מחלק גדול של הביקורת על "קול ישראל", כי עשו
זאת באחרונה עובדי שירות השידור, מתוך ידיעה קרובה ומוסמכת יותר,
בבטאונם "גל נעול", אשר בו ישנם דברים גלויים ובוטים על חוסר מעש,
על ציוד מיושן שאיבנו ראוי לתפקידו, על יחסים מעורערים בין
העובדים להנהלה; - בקיצור, לפי המסופר שם, כל הבית, ולא רק
הבית הפיסי המיושן מס ליפול, אלא כל המבנה טעון בדק יסודי, כל
המבנה הפנימי של השירות האדיר הזה טעון איזו שהיא ריאורגניזציה.

מי שמאזין אפילו מעט לתוכניות

השידור, כמוני למשל, יודע כי רבות הן התוכניות שרמתן נמוכה
ולעתים אפילו מביישת. לעתים הינך תחת הרושם שמישהו ב"קול ישראל"
מנסה ללעוג לבעיות רציניות, בצורת הצגתן ובתוכן השידור. ואינני
מדבר כאן על החד-צדדיות בגישה. חד-צדדיות זו מתבטאת כמעט בכל,
החל משידור ידיעות פנימיות, תיאור אירועים וכד' - וקשה לי להגיד
כאן במי האשם, כי אינני מאמין שישנן הנחיות או הוראות מגבוה
בכל העניינים הללו. הדבר טעון בדיקה סבבנים, מתוך ההנהלה המעשית
של "קול ישראל".

אולם לא על כך אני מדבר. אני מדבר

על הרמה התרבותית. לעתים מנסה "הגל הקל" לשמש פה לספרות הקלוקלת,
אשר לצערי הרב מתרבה ופוסה במדינת ישראל וצומחת מיום ליום. הייתי
רוצה לדעת האם ישנה ביקורת כלשהי על הפזמונים למיניהם המשודרים
ב"גל הקל", ואשר עוררו כבר תגובות רבות של מאזינים וקוראים, ואין
שועה להם. קיימת הרגשה כי בשירות השידור קיימת התפרקות כללית
ואיש כל הישר בעיניו יעשה.

א.ב.

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכומים (דיון)
י. רפאל

הסכם זה שחתמה עליו הממשלה הוא הסכם

יצחק רפאל:
(המפר"ל)

ביצוע. והסכם ביצוע כל עוד יש החלטה

כזאת של הכנסת - אני חושב שהיתה זו שגיאה שלא הביאו אותו תחילה
לעיון מחודש בכנסת. הדבר עדיין שנוי במחלוקת, אם כי אני נכון להסכים
שכרגע הדבר עשוי, כלומר: לרגל התנאים החיצוניים לא יוכלו עוד לעצור
כאן בעד התהליך הזה, ויהיה צורך - ביחוד מטעמים פוליטיים - להנהיג
פה סלביזיה.

אבל צריך לבדוק.

ישראל ישיהו-ערעבי:
(המערך)

שמעתי את ההערה שלך. אני חושב שצריך היה
תחילה להעביר את זה פה.

יצחק רפאל:
(המפר"ל)

אתה נגד?

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

אסרתי במפורש: לי יש הרבה היסוסים, ויש

יצחק רפאל:
(המפר"ל)

לי הרבה הסתייגויות, לאור הנסיון בענין

"קול ישראל" שעוד אדבר עליו. אבל לא אצביע נגד הנהגת סלביזיה במדינת
ישראל. אם כי יש לי משהו לומר על העיתוי, אם דוקא בזמן סיתון צריך
להפעיל גורם שהוא מאיץ להרמת רמת-החיים ויוקר החיים. גם זהו שיקול
שצריך היה להביא בחשבון, שבעוד הממשלה החליטה - ובכנות החליטה - על
צמצום ועל הידוק החגורה - למחרת היום החליטה החלטה המסבכת את המדינה
בהוצאה של עשרות מיליונים. העיתוי אפוא איננו מתאים ביותר.

זאת ועוד. במשך הזמן נשלחו - ואינני יודע

על-ידי מי נשלחו - כשני תריסרי אנשים - אני מתאר לעצמי שאנשים מוכשרים -
לסגור בחוץ-לארץ את בעיות הסלביזיה, להכשיר את עצמם. אבל כדאי לדעת
מי נחר, מי מימן, מי מינה, מי שלח. הסלביזיה בכל אופן תקום, היא
תהיה גורם רוחני עצום.

אחרי כן - ר.ר.

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הוסעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות
י. נבון

עע/תז

הספיקות האחרים אינם קשורים

באישיותו של השר גלילי, אלא בהשתייכות המפלגתית. בין
שותפי המערך קיימים עדיין כמה חילוקי דעות. הסברה היא
סין יצור האוהב דברים ברורים, פשוטים. אני יודע שהשר גלילי
יודע לא רק כאוסן השתיקה, כאשר הוא רוצה בכך, אלא גם כאוסן
הניסוח, אולם הסברה אינה עניין של ניסוח - יש לומר דברים
פשוטים בלשון שיבינו אותה בשר ודם פשוטים. אם סחר תחליט
הממשלה, דרך מסל, לחדש את מכירת העוזים לגרמניה וראש
הממשלה יצביע בעד זה, כיצד ובאיזה דרך יוסבר הדבר לציבור?
אם, למשל, יבוא סחר לביקור בארץ וילי ברנדט, או אדנהאור -
מה יקרה אז?

יש לך נסיון בזה.

זאב צור:
(המערך)

במה?

יצחק נבון:
(רפ"י)

אם הממשלה תחליט למכור
עוזים לגרמניה - ועמדתה של "אחדות העבודה" בעניין זה ידועה,
גם בהסכם המערך יש לאחדות העבודה חופש הצבעה בכל מה שקשור
לגרמניה. השר גלילי גם הדגיש בראיון ל"טעריב", כי אחדות
העבודה תשסור על עקרונותיה בעניין גרמניה - אולם יש גם
להסביר עמדה זו של רוב הממשלה, שאינה תואמת את דעתו של
שר ההסברה, שתפקידו להסביר את עמדת הממשלה. לגבי הבעיות
האחרות, אינני יודע מה ^{מה} נשאר ומה מהן נשטטש במשך הזמן, האם
עדיין ישנו הלהט של המלחמה נגד משיכת הון פרטי; אם השר ספיר
עורך מסע לגיוס הון פרטי בארצות-הברית או באמריקה הלטינית
ומסביר את חשיבות הדבר, לאחר ששמענו את הסבריו של מר גלילי
בעניין זה ואנו יודעים את סולם העדיפויות של מפלגתו; השר גלילי
הביע בעבר את התקווה שיתאכזרו כוחות אשר יבינו כי הרווח
לא יבוא מההון הפרטי.

אבל, אם שר האוצר נוסע לאמריקה או לאמריקה הלטינית לגייס
הון פרטי, והוא מעוניין לתת לדבר פרסום ולהסביר את חשיבות
הפעולה, האם לא יהיה קושי נפשי להסביר צעדים אלה?

חבר-הכנסת דיין ציטט אתמול

קטע מדברי השר גלילי בענין רוסייה. אני יודע שחלו תמורות
מסויימות בשטח זה, אבל, אינני יודע באיזו מידה הסברה תקיפה
וחזקה - אם הממשלה תראה צורך בכך, והרי ראש הממשלה הוא שיכריע
בדברים אלה - מעזור; השאלה היא אם תהיה נכונות נפשית ויכולת
לעשות זאת.

יש קושי אחר שמחכה לשר גלילי,

שאיננו תלוי בו, כי הסברה היא כלי שרת למדיניות. כאשר
ישנה מדיניות ברורה - ההסברה קלה יותר; כאשר המדיניות אינה
ברורה, שום הסברה לא תועיל. היינו עדים לכך במשך שלוש השנים
האחרונות, והרי דוגמה להבהרת דברי, והיא נובעת להעתקת המצעד
ביום העצמאות מירושלים. ב-18 במרס 1964, כזכור לכם, הועתק
המצעד מירושלים לבאר-שבע. ראש-הממשלה הסביר מדוע הועתק המצעד
וסען: "אני רוצה לדעת, חבר-הכנסת לנדאו, מי פוגע במעמדה של
ירושלים כבירה? האם פוגע מי שמביא את זה"ל למצעד בבאר-שבע כדי
להנות בו את תושבי הנגב? ... האם זה פוגע, או שטא דווקא מי
שנותן לכך פירוש עקום, היאה לפרלמנט של שדרות רוטשילד, כאילו
מעמדה של ירושלים הוא בכלל נושא לסיקוח או לווייתורים בשל לחץ
ידידותי, כביכול, או כל לחץ אחר? ... מצעדים בירושלים היו,
חבר הכנסת לנדאו, ויהיו גם להבא."

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכויים (דיון)
י. נבון

עברו ימים, חלפו שבועות ונקפו ירחים,

ושוב - המצעד לא התקיים בירושלים. ב-10 במרס 1965, אמר ראש הממשלה בדבריו: "... כבר היה מצעד בירושלים, ואמנם, בפעם הראשונה כשנערך באו אנשים, אבל, לא בהמונים. אם נערוך את המצעד בתל-אביב, נאפשר להמונים רבים לחזות במצעד הצבאי ולשאוב עידוד מהפגנת הספח שרצוי לנו לגלות ...". הוא שוב הכחיש כי היה לחץ. הוא סיפר, שבכל שנה יהיה מפגן מסויים בירושלים.

ב-10 בפברואר 1966, אמר ראש הממשלה:

"... אם לאחר המצעדים המרשימים שאנחנו עורכים בערים הגדולות, נופיע כאן במצעד קטוע, רפה וחלש - דבר זה בוודאי לא ירים יותר מדי את המורל, לא של צה"ל ואולי לא של אנשי ירושלים". חבר הכנסת בגין שאל: "אם כך, לא יהיה מצעד בירושלים?" השיב לו ראש הממשלה: "... הממשלה יכולה להחליט בשנה הבאה לערוך מצעד כהלכתו, לפי הסכמי שביתת הנשק. הניסוק של ראש-הממשלה אז היה שאין להפר את הסכם שביתת הנשק עם ירדן.

היו, אם כן, שלושה ניסוקים שונים במשך שלוש שנים שונות. אני מוכרח לומר, שההסבר שניתן לא שכנע אותי. בדברי הכנסת מצאתי קטעים שנאמרו על-ידי חברים אחרים הסתייכים כיום לקואליציה, בהם נאמר שגם הם לא שוכנעו.

התנאי השני להצלחת הסברה - מלבד התנאי

שצריכה להיות מדיניות ברורה - הוא התנאי שההסברה תהיה מעוגנת בעובדות של אמת. אם אחד הניסוקים הוא לחץ - ניסוק אותו הכחיש ראש-הממשלה - או רצון שלא לפגוע במעצמות המערב או במעצמות אחרות, אפשר היה להגיד: - אנחנו פונים למעצמות שונות ומבקשים את סליחתם; לכן, אם הם מבקשים מאתנו לא לקיים את המצעד בירושלים או שאנחנו חושבים שלא תמצא חן בעיניהם העובדה של קיום המצעד בירושלים - אין לקיים את המצעד בירושלים.

אפשר לא לקבל נימוק כזה, אבל, לפחות הוא מעוגן בעובדות.

ניקטור שם-טוב:
 (ספ"ם)

יש קושי נפשי להבין את הקשר בין מה
 שאתה רוצה להוכיח לבין מה שאתה אוסר.

יצחק נבון:
 (ספ"י)

כדי לנהל הסברה טובה, יש להקל על השר
 גלילי לעבוד כהלכה. לשם כך דרושים

שני דברים: א. דרושה מדיניות ברורה, כדי שאפשר יהיה להסבירה.

ב. יש לוסר דברים נכונים, גם בשטח מדיניות פנים וגם בשטח מדיניות חוץ.

עכשיו אעבור להערות אחרות, כלליות.

על לשכת העיתונות - לא אדבר. על מרכז ההסברה - אדלג. אעיר רק הערה
 כללית: אלה שהיה להם קשר עם שתי הזרועות האלה, התרשם מעבודתן הסדורה.
 יש שם צוות יעיל וזריז. לדעתי, מרכז ההסברה עושה עבודה גדולה. מדי
 פעם עליו לבדוק את כלי ההסברה - כגון: אסיפות הסברה וכדומה.

ברור, שהבעיה העיקרית היא בעיית

"קול ישראל". גם שם ישנו צוות מוכשר וזריז, אך, מלבד בעיות של
 צפיפות, דוחק ומחסן, ישנן גם בעיות אחרות. אצטט בקצרה קטע שהופיע
 בעלון הפנימי של עובדי רשות השידור; "נמאס לי המוסד הסזופת הזה!"...
 "מעולם לא היה בלגן כמו עכשיו" ... "יש הרגשה שהכל מתפרק"
 "אין עם מי לדבר" ... "מה הם מבינים?"...

"אכזבה סמצבנו כרשות. האכזבה היא קשה

מפני שכל השינוי הגדול לא שינה דבר. ידוע כבר, כי "העצמות" שחלמו
 עליה ריקה מתוכן, כי פועלים אותם לחצים שפעלו לפני כן, ואולי ביתר שאת.
 לעובדים יש הרגשה כאילו הורדו בדרגה. על ראשי הנהלה הקודמת הרכיבו
 עוד הנהלה וזו כה נישאת מעם - עד שלא מצאו אף פעם לנחון להפגישה
 עם העובדים המקצועיים של הרדיו".

ישיבה צ"ס - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
י. נבון

האם אתה חושב לצטט כל מה שכתוב בעלון?

ישראל ישעיהו-שצעבי:
(המערך)

אם היה לי זמן - כן.

יצחק נבון:
(רפ"י)

אני ממשיך לצטט: "... אין לנו כתובת
לאן לפנות! פעם תירצו המנהלים את המחוללים בכך שאינם בעלי הבית. הם
תלו את הקולר בהנהלת תואר ובמשרד ראש הממשלה. עכשיו, שאנחנו רשות
עצמאית זה יותר משנה - לא השתפר המצב. להיפך, עוד הורע. אנחנו
מאוכזבים מן הרשות". יש עוד דברים רבים. לא לכל מה שכתוב בעלון
אני מסכים. אווירה של התפרקות והתרופפות קיימת ב"קול ישראל".
אני צריך להסביר עד כמה נושא זה רגיש.

רשות הדיבור לחבר-הכנסת גוברין,

הי"ר ט. סגהדראי:

ואחריו - לחבר הכנסת פלד.

אחרי כן ע. גוברין - רא

עקיבא גוברין:
 (המערך)

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת.

אמת היא שלא היה בדעתי להשתתף בוויכוח זה, כפי שהתנהל כאן, משום שהיה נראה לי - אולי אני טועה - שהוויכוח הגדול על הנושא;מה צריכה להיות ההסכרה שלנו, מה סידותיה, מעלותיה וחוסנה, וכן הויכוח על "קול ישראל" וכו' - היו צריכים להתנהל לאחר שמיעת סקירה מקיפה על בעיות אלה. אבל, עורר אותי לוויכוח ידידי, חבר הכנסת יצחק נבון. אני מבקש סליחה מראש, אם הערותי לא תהיינה בתחום כל הבירור שהתקיים כאן.

אחרי כן - אם

הוא אמר: ההסברה צריכה להיות ברורה. בדרך כלל על סה סתנהל ויכוח? -
לי יש תורה ברורה אחת ולשני יש תורה ברורה אחרת - על אותה התורה.
אז הויכוח על ברור ולא ברור הוא די מפולג. ביקח, לפשל, - ואני
מרשה לעצמי לומר זאת בכל הענווה - את תורת משה. בלי כל הפירושים
היא ברורה. אבל כאשר אתה לוקח את כל פירושי הפירושים שעלו על
תורת משה מאז מעמד הר-סיני ועד עכשיו, אפילו באוני הדור לא יכולים
להתמצא בהם. אני קורא פירוש אחד - זה ברור לי; אני קורא פירוש
שני, הפוך - גם הוא ברור לי. לכן, הענין הזה של הסברה ברורה אינו
כל-כך פשוט. הויכוח, למעשה, איננו על "הסברה" אלא על "ברורה", כי
מה שלדעתי ברור, לך לא ברור, וזה יכול להיות להיפך.

מדוע אני אומר זאת? כי אנשים אשר
עוסקים בהסברה חייבים להיות גם רגישים להגדרות שהם נותנים להסברה.
אבל זה רק דרך אנב. לשם כך לא הייתי מסריח את עצמי עליכם. ואני
אומר זאת לזכותו, כי במחלוקת הזאת הקיימת בישראל יש ריב דברים
קשה מאד, ואני משבח את אופן דיבורו של חבר הכנסת יצחק נבון. יכול
היה להיות יותר גרוע.

במה אני חולק עליו? בשני דברים:

א) קיימת אחריות קולקטיבית של הממשלה. אני ראיתי בעיקרון זה לא ענין
טכני, איך מצביעים חברי הממשלה, חברי הקואליציה, וידי היתה בטשהו
בענין הזה של חוק האחריות הקולקטיבית. הייתי סבור דגבורני גם היום
שהראשונים שהיו צריכים לדרוש את החוק הזה היו צריכים להיות חברי
האופוזיציה. הם רשאים לדעת איך, מהי עמדתה הכוללת של הממשלה ולסי
להביע אמון או אי-אמון, ולא שכל פעם שר או סיעה יתחמקו מאחריות
קולקטיבית. זכותה של האופוזיציה היתה לגבי ידי אחד הניסוקים
המכרזעים. אבל לא על זה הויכוח. אם נדבר פעם על חוק האחריות
הקולקטיבית - אדבר על זה. אז במצפון נקי נוכל לתת אמון אישי בשר,
ושמחתי לשמוע סכל הסתורכאים והסערעים, שאיש איננו סתנגד לאישיותו

של ישראל גלילי - יפה מאד - ואז בכל ענין השרים מסבירים בלי סוף,
 לא רק מעל במת הכנסת, ועלינו להשען על סידת אחריותם, שהם יסבירו מה
 שהממשלה מחליטה - ביושר, בידיעה, בכשרון.

אבל כדי שלא תטעו בי, גם לא לשם כך
 נטלתי את רשות הדיבור. בסך הכל נטלתי את רשות הדיבור לענין אחד אשר
 לגבי הוא העיקר. לפי תפיסתי אנחנו עוד עומדים בעיצומה של המהפכה
 היהודית...

לא שומעים.

קריאות:

אני אומר שאנחנו עומדים בעיצומה של
 מהפכה עברית, לדעתי - בראשיתה.

עקיבא גוברין:
 (הסערך)

כל זמן שהסערך שולט זו רק ההתחלה.

אורי אבנרי:
 (העולם הזה - כוח חדש)

איך ננהג עם אלה שנותנים את ידם להנהגת
 המהפכה ולמהפכה עצמה, משחר נעוריהם,

עקיבא גוברין:
 (הסערך)

לפי ראייתם? איך ננהג אתם? איך נעבוד אתם? איך נתווכח אתם? איך הם
 יתווכחו אתנו? מדי פעם בפעם נפתח את ספר הזכרונות ונגיד: היות ולפני
 קום המהפכה, בענין פלוני או בענין אלמוני, טעית לפי תפיסתי, או שלפי
 תפיסתך אני טעיתי - אתה פסול! כך ננהג? כך נהגו מהפכות? ואני נכון לשאול:
 כך נהגו מהפכנים? אומה זו שיש לה עבר, ועם זה שהוא עם העבר, זה טבעי
 וזה מובן שמנהיגי המהפכה משאירים לנו זכרונות, משאירים לנו חומר. אבל
 מי שקרוב קצת להיסטוריה וקרא פעם ספר בהיסטוריה יודע שפתאום היסטוריון
 כאילו עושה לך להכעיס וענין שנראה לך לגמרי צודק הוא הופך אותו לקובע
 בהיסטוריה, בתהליך מסויים או בענין מסויים.

מי הם המהפכנים עכשיו?

מרדכי טורקיס:
 (רפי)

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכיות (דיון)
ע. גוברין

עקיבא גוברין:
(המערך)

רבותי, זה לא סקרה. היו אתי חילוקי
דעות מרים מאד עם "חרות". אמרתי זאת
בשעתו, בשמי, מעל הבמה הזאת בכנסת הקודמת. אינני מוכן לעסוק בהיסטוריה
של ההעבר.

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

רק בהיסטוריה של העתיד?

עקיבא גוברין:
(המערך)

לי מספיקים חילופי הדעות שקיימים כאן.
היו לי חילוקי דעות עם חברים מאחדות
העבודה - והיו להם חילוקי דעות אתי ועם חברי. עלולים להיות חילוקי דעות
להבא, גם בתוך המערך וגם בתוך ספא"י. מלודז לא חלקתי, ואני יכול להוסיף
שצריכים להיות חילוקי דעות אם יש דעות. אבל אני מבדיל בין חילוקי דעות
לבין מחלוקת. אלה שני דברים. אני אומר: אם חברים נתנו את ידם למהפכה
העברית הזאת בימי קיומה, ואם חושבים שאני טעיתי, בשום פנים לא אקבל -
ואני נכון לדבר רק על עצמי - שאם טעיתי וחזרתי בי - אני פסול. ויהודים
מאד מסתירים לפסול, לצער הרב. ובתחום זה פסילה עד תומה, הרי מסלכיות -
אם אני מבין מה זה מסלכיות - מעודי לא ראיתי.

ק ריאה:

אתה מבין או לא?

עקיבא גוברין:
(המערך)

אחרים צריכים להגיד, לא אני.

ק ריאה:

אז למה אתה שואל?

עקיבא גוברין:
(המערך)

זו שאלה ריטורית.

לפי מיטב הכרתי, ומשום שאני מחשיב מאד

את הענין הזה של ההסברה, נאמן עלי ישראל גלילי, וכאן אני תסיר מוכן להגיד
"מלה בסלע, שתיקה בתרי", ביהדות יש פסוקים על כל דבר - שהוא יעשה את
המלאכה הזאת, שהיא מלאכה קשה ולא קלה, ואנחנו נדון אותו, עם הממשלה
כולה, כי כל הממשלה אחראית...

ישיבה צ"ס - 19.10.66
 הודעת הממשלה בדבר שינויים
 בחלוקת תפקידים ומסכיות (דיון)
 ע. גוברין

איש לא דיבר על ישראל בלילי באופן
 אישי. למה אתה מדבר על דבר שאיש

סדכי סורקיס:
 (רפ"י)

לא דיבר עליו?

גם אני לא דיברתי עליו באופן אישי.
 אני אומר: בדון את ההסברה לאחר שבהא

עקיבא גוברין:
 (המערך)

אותה.

רשות הדיבור לחבר הכנסת פלד, ואחריו -
 לחבר הכנסת האוזנר.

היו"ר ס. סנהדראי:

אחרי כן - רב.

נתן פלד:
(ספ"ם)

גבירתי היושבת-ראש, חברי הכנסת,
השאלה הראשונה שהכנסת צריכה לתת
את דעתה עליה היא - האם המגמה להקל על סידת הריכוז של המטכונים
והתפקידים שהידי שנויים עד עכשיו במשרד ראש הממשלה ובדירי ראש
הממשלה, האם המגמה להחליש סידת ריכוז זו היא חיובית או
שלילית. ברמה לי שהמגמה הזאת היא מגמה חיובית, ועמד על כך כבר
לפני חבר-הכנסת רפאל.

אינני מבין משום מה מצאו כמה
סיעות או כמה חברי כנסת לנכון למתוח ביקורת על המהלך הזה.
כבר זמן רב היתה קיימת הרגשה בכנסת ובציבוריות שהמגמה לרכז
במשרד ראש הממשלה סמכויות רבות, לפעמים ללא תכנון אלא מתוך
מידה מסויימת של סקריות ואולי של ריכוזיות לא סקרית - וחבר
הכנסת נכון יודע ודאי גם את ההיסטוריה וגם את השורשים של התופעה
הזאת - אינה רצויה, ואני חושב שהמגמה עליה שמענו היתה צריכה
להתקבל באופן חיובי על-ידי כל הגבית.

ועוד עניין. מפילים את התפקיד
של הורכת המסברה מטעם הממשלה על השר גליץ, ופעולה זו תעשה
במסגרת משרד ראש הממשלה. מה איפא היו סבורים חברי הכנסת? האם
היו סבורים שטוב יותר היה להקים למטרה זו משרד נוסף עם מנגנון
חדש? אני יודע שחבר-הכנסת אבנרי הציע מצד אחד צמצומים ואילו מצד
שני הציע להקים משרדים חדשים, ודומגי שדיבר גם על הקמת משרד המסברה.

לא. חלילה.

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כח חדש)

האם היה טוב יותר, בתקופת המיתון,
ללכת בדרך זו של הקמת משרד חדש?

נתן פלד:
(ספ"ם)

ועתה נקודה שלישית. התפלאה
במקצת לשמוע את הטענות האישיות על השר גלילי בגלל השתייכותו
לתנועה מסוימת. יש דברים בהם אני שותף עם השר גלילי, מהם
הרבה דברים מהותיים ויסודיים; ויש דברים שלגביהם אני חולק
על השר גלילי, אבל תסוה בעיני שדווקא סיעת רפ"י, אשר רואה את
עצמה כסיעה פועלית, סיעה אשר בתוכה חברי קיבוצים וחברי
ההתיישבות, דווקא היא רואה את השר גלילי בתוך הממשלה כולה
כפסול למלא תפקיד מסויים.

לא פסול. אל תדבר על פסילה.

יצחק נבון:
(רפ"י)

אני שמח מאד אם זו לא היתה פסילה.
כך אני התרשמתי מדבריו. אם אין זו

נחמן פלד:
(מפ"ם)

פסילה אני שמח מאד.

אולם חברי הכנסת, הבעייה היא

בכל זאת בעיית ההסברה במדינה. ואינני חושב שמישהו מאתנו סבור
שהמצב בשטח זה ביחס לשיטה ודרך פעולתם של המוסדות הממלכתיים
המיועדים והמצויים לעשות את מלאכת ההסברה - אינני חושב שמישהו
בבית הזה סבור שהמצב סניח את הדעת. חושבני שעלינו לאחוז באמצעים
כדי להתגבר על הבעיות ולהעלות את ההסברה לרמה שתהיה הולמת את
הצרכים בפניהם אנו עומדים כיום.

רצוני לומר שכאשר אנחנו מדברים על

הסברה, אין הכוונה להפוך את רשות השידור, או את הטלביזיה כאשר
תקום, או את שאר אמצעי ההסברה של המדינה לאמצעים של תעמולה ממשלתית.
תעמולה כזאת תחטיא את המטרה. הציבור שלנו כלל אינו מקבל ואינו
מושפע מהצגת עניינים חד-צדדית. התפקיד של רשות השידור, התפקיד של

הטלביזיה כאשר תקום, התפקיד של כמות ההסברה הממשלתית הוא להציג את הבעיות של המדינה ושל החברה הישראלית על כל הצדדים שבהן. דעת הרוב ודעת המיעוט. החברה שלנו היא חברה סגוונת בעלת צורות חיים שונות, צורות ביטוי שונות, צורות מחשבה שונות ובעלת תכנים שונים, ותפקיד ההסברה לייצג את גוון ההשקפות הללו; להראות את החיוב ואת השלילה; להציג את העמדה הרשמית ולתת ביטוי סלא לביקורת על הדעה הרשמית הזאת. אני חושב כי אם לא נלך בדרך זו פירושו - להחטיא את המטרה לשמה עושים הסברה.

נתנו כאן כמה דוגמאות של עיוותים

בפעולת "קול-ישראל" והאמצעים האחרים של ההסברה. חלקם נובעים אולי מתוך גישה בלתי נכונה; חלקם מתוך חוסר בהירות וארגון לקוי. אני חושב שהתפקיד הראשון והראשי של השר גלילי יהיה לשוות לסלאכת ההסברה במדינה שלנו את האופי האובייקטיבי בסובן זה שלא תהיה העלמת דעה ולא תהיה העלמת ביקורת, אבל תהיה גם הצגת החיוב, הנעשה וההתקדמות.

אנו עומדים בפני בעיות רציניות מאד

במדינה ובחברה שלנו, ולפעמים כשאני עוקב אחרי שידורי "קול-ישראל" נדמה לי ש"קול-ישראל" הולך בקו של סילוף המציאות סבלי שיעשה המאמץ להתמודד עם הבעיות. הנה למשל אנו עומדים עכשיו לפני בעיית הירידה. וודאי שאנו יודעים כי בעיית הירידה היא בעייה כלכלית, בעייה סוציאלית, אבל היא גם בעייה רוחנית. היא גם בעייה אידיאולוגית. והנה איך מוצאת בעייה זו את ביטוייה בשידורי "קול-ישראל"? לא פעם היא מוצאת ביטוי של צילום המצב; צילום הבעייה, אבל לא הרגשתי את המאמץ להאבק עם הבעייה הזאת בתור בעייה רוחנית, בעייה אידיאולוגית, בעייה חינוכית.

מלאכת ההסברה צריכה להיות לא רק

תגובה נגדרת אחרי המרחש, אלא צריכה גם להעמיד בפניה בעיות שצריך
להאבק אתן וצריך לרכוש את דעת הקהל של האזרח ושל הנוער לפתרון
הבעיות הללו.

אחרי כן - אד.

לפני כן - רב
אד/בס

ישיבה צ'ט - 19.10.66 - 86 -
הודעת המסעלה בובר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכיות (דיון)
נ. פלד

אין בזה משום הליכה בדרך של מצוות אנשים מלומדה, שמעמידים אנשים
המשננים סיסמאות אשר צריכים להציג את הבעיות בפניהן אנו עומדים.

אני סבור שאם ניתנה לנו הזדמנות

להעלות את בעיות ההסברה, אנו צריכים להתוות את הקו ברוח זו'
של גישה אובייקטיבית, ביטוי נאות והולם של כל הדעות והכרתן,
גישה של יצירת כלי הסברה חיוניים, תוססים, המייצגים את החיים
שלנו בכל רב גווניותם ומכווננים אותם לקראת המטרות החינוכיות שאנו
מציבים בפנינו.

רשות הדיבור לחבר-הכנסת האוזנר.

היו"ר ס. סנהדראי;

אחרי כן ג. האוזנר - אד

נדעון האוזנר:

(המפלגה הליברלית העצמאית)

גברתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה.

אנו דנים היום במכשירים רבי השפעה,

שהפעלתם ניכרת בחיי יום-יום שלנו. "קול ישראל" הוא כלי ראשון

להעברת אינפורמציה, המשותף לכל המדינה ושטמנו יונק רוב הציבור

את ידיעותיו על המרחש. לשכת המסברה או מרכז ההסברה חולשים

על רשת ענפה של במות המברה בישובי עולים, בערי הפיתוח וגם בעיר.

גם לשכת העתונות, אם כי פעולתה פחות בולטת, יש לה חשיבות רבה

בהבאת הדברים לעיני הציבור. במידה שאנו צריכים להיות מעוניינים

שכל המכשירים האלה יפעלו באופן תקין, ואנו מסנים עליהם אדם שהוא

נבחר ציבור לשבת בממשלה, אנו צריכים לברך על כך שנמצא שר המוכן

להסות כתף לתפקיד רציני זה. לכן יש לחייב את פעולתה זו של הממשלה

מכיוון שאי-אפשר להשאיר עניינים אלה לראש-הממשלה, שהוא עסוק

בדברים רבים ושונים. אנו יודעים איך הוכרעו הכרעות לגבי ביטול

תכניות בקול-ישראל כאשר צריך היה למצוא שברי זמן אצל אדם עסוק

חובות מסלכתיים.

ובבואנו ללוות את השר גלילי בדברי

ברכה, צריך גם להשמיע באזניו כמה הרהורים וערעורים.

יש סגמות כלליות, אנושיות וישראליות

שחשוב להגישן ברשת האינפורמציה שלנו גם בצורה טובה וגם בצורה

מענינת, בצורה טובה - כדי שתקדם את החינוך לאזרחות; ובצורה

מענינת - כדי שיקבלו אותה. שני דברים אלה לא תמיד הולכים בד בבד.

יש דברים טובים שאיננו מצליחים להגיש לקהל השומעים והקוראים

בצורה נאה, מרתקת ומענינת, ולעומתם יש דברים פיקנטיים שרבים

להוסיף אחריהם, שהם לא תמיד טובים, ולעיתים קרובות קלוקלים. זהו

אחד התפקידים החשובים, ולכן טוב שיהיה שר אשר יספיל בכך כדי לפתור

את בעיית האיכות וצורת ההגשה של החומר.

על דברים רבים לא יהיה ויכוח.

מכנה המשותף דווקא לגבי צינורות אלה הוא גדול ורחב, והויכוח שהתנהל אתמול בבית יו"כ. יש ענין יסודי שעליו כמעט ואין חילוקי דעות. על דברים אלה אנו יכולים להתאחד. ודווקא בענינים אלה יש הרבה סאד מה לעשות כדי להסביר את הענין היסודי כדי לקרב את הנוער והעם אליו. אבל יש דברים שעליהם אנו מחולקים. חבר-הכנסת נבון אומר, שההסברה תשקף את המדיניות. אם הפרצוף איננו מוצא חן בעיני חבר-הכנסת נבון, שום ראי לא יעשה אותו יותר טוב ויפה משהינו. ההסברה יכולה להיות רק ראי.

פרצוף אחד ולא הרבה פרצופים.

יצחק נבון:
(רפ"י)

אפשר לומר חד-פרצופי ולא דו-פרצופי.

גדעון האוזנר:
(המפלגה הליברלית העצמאית)

הדברים שאנו מחולקים עליהם כן הדין

שישקפו במלואם ולא תוצנע ולא תומעט דמותם של העומדים בשערי הויכוח, וזה לא תמיד היה כך. אין זה מתפקידם של מכשירי ההסברה הממלכתיים להקטיר קטורת לאישיות כלשהי, או להצניע דמותם של אחרים. שעה שהם אינם מוצאים חן בעיניהם. אין זה מתפקידם. עצם קיומו של הויכוח הוא כבר חינוך לאזרחות טובה; השתקפותו בכלי ההסברה יש בה ברכה. ואם אמנם היו תכניות, כפי שצוין שבהן הנון-קונפורמיזם עלה על הקונפורמיזם, אני מקווה שלא למען החנקתן בתמנה שר הממונה על שירותי ההסברה, אלא להיפך - כדי לאפשר לנו להמשיך ולשמוע גם את דעות הזולת.

הנה עם פתיחת משכן הכנסת הזדמן לי

להפגש עם משלחות פרלמנטריות מארצות אחרות. למדתי משהו מתוך השיחות ובירור הדברים. שמעתי למשל כי בארץ דמוקרטיה כמו

נורכגיה ניתן ערב הבחירות זמן שורה לכל מפלגה המתמודדת בבחירות, ולא חשוב מה גודלה; אפילו מפלגה שאין לה אף נציג בבית-הנבחרים מקבלת אותו זמן. ואין המדינה חוששת ואין הממשלה מפחדת שמא יציפו את הציבור חס-וחלילה בתעמולה שאיננה מקובלת. הממשלה חייבת להסביר לעם את מגמותיה, את העניינים עליהם היא נאבקת, את המטרות אליהן היא מובילה, אבל היא חייבת להקיף באופן מלא את כל הקשת הרב-גונית של הציבוריות ואת כל הדעות הרווחות בעם; וזה לא תמיד היה כך.

התכניות של "קול-ישראל", אם נגבזנה, לפי איכותן תישפנה. היתה פעם תכנית אחת שנקראה "מוקד" והיא נגבזה, ואינני בטוח אם בגלל סיבות אלה היא נגבזה. חבל שתכנית זו נגבזה, לא היה כל כך קל להופיע בה. הועליתי פעם על המוקד על-ידי עורכי התכנית, וזהו מבחן מסויים לאדם. הדעות או הביקורת שהושמעו בתכנית לא צריכות להרתיע אותנו, אדרבא - אין אנו מפחדים מויכוח, אנו חזקים למדי כדי לעמוד בו. עצם קיומו של הויכוח מחזק את המסטר.

דובר כאן על אובייקטיביות. אין אובייקטיביות גמורה, אבל דרושה! התרוממות לדרגה של אובייקטיביות. גם שופט איננו אובייקטיבי כלפי הפשע. הוא מייצג את המדינה הרוצה להתגונן מפני החטא, ובכל זאת הוא צריך להתרומם לדרגה של שיפוט אובייקטיבי כאשר הוא נותן לכל הצדדים את מלוא ההזדמנות להופיע בפניו. זוהי בערך הדרגה, או מעין דרגה כזו תיידרש מהשר הממונה על ההסברה.

וסלה אחת אישית על השר ישראל גלילי.

רבים כמוני זוכרים אותו מימי תל-אביב הקטנה, תנועות הנוער, צריפי
הנוער ובית-העם דאז, ואחר כך בתקופת ההגנה, ומשירות משותף. ויש
לנו בסחון כי חייבים אנו, זכאים אנו, לתת אשראי לישראל גלילי.
אזכיר אפיזודה אחת, ובכך אסיים.

היו ימים, וההכרעה הסאד גורלית

של ההגנה לשתף פעולה עם השלטון בבר מה ע"ה בקרא אז, הפורשים
לא נראתה בעיני קבוצת מפקדים, וזו ביקשו לחזור מהשתתפות ומהסכרת
הפעולות האלה. ישראל גלילי נתן להם את השחור הזה. אני סקרה
שאותה רוח אשר הוליכה אותו בימים ההם לפקד על יחידים בעלי דעות
שונות והשקפות שונות, ואשר הוא זכה באמונם - שאותה רוח תדריך אותו
גם בתפקידו הקשה.

רשות הדיבור לחבר הכנסת גרוס.

היו ר.ס. מנהדראי:

אחרי כן ש.י. גרוס - מי

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הדעת הממשלה בדבר שינויים
באלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
ש.י. גרוס

כנוא היושם-ראש, כנסת בכורה.

שלמה יעקב גרוס:
(אגודת ישראל)

מרכז ההסברה שליד משרד ראש הממשלה,

ומערכות ההסברה בכללן, לא הצטיינו מעולם באובייקטיביות יתרה, לא שירותי הדיון ולא לשכת העתונות הממשלתית, ואף לא מרכז ההסברה, משקפים נאמנה את דעת הציבור ואת המתרחש במדינה. שירותי ההסברה על כל ענפיה ושלוחותיה משמשים בהרבה מקרים שופרה של הממשלה. ולא רק שמוטרים דעות סגמטיות וידיעות סגמטיות, אלא שמדי פעם בפעם קורים לצערנו מקרים שמוטרים אינפורמציה לא נכונה ומסולפת. נוקטים עמדה חר-צדדית, שמקורה בדעות קדומות השוררות בין עובדי המנגנון. וייתכן שלא תמיד אשמה בכך הממשלה. אבל כזה הוא הלך הרוח במשרדי הממשלה, במנגנונים של מערכת ההסברה.

אשתמש בהזדמנות זו כדי להביא רק

דוגמה אחת מני רבות. בסוצאי יום הכיפורים האחרון לא יכלו כנראה אבידי החילוניות, ובראשם הליגה לסניעת כפיה דתית, ובעקבותיהם שופרות ההסברה של הממשלה, להבליג על התופעה שביום הכיפורים היה כמעט שבתון מוחלט בכל הארץ, ובא-י-הכנסת היו ברוך השם פלאים. לשם איזון החשבון כנראה סטר "קול ישראל" בסוצאי יום הכיפורים בהבלטה יתרה שבחורים ונערים דתיים ייסו אבנים על אמבולנסים, הקיפו מחסומים בכל רחבי המדינה, פוצצו שמשות, ועוד ועוד דברים בדויים כאלה.

בדויים?

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

וראי. ומי עשה זאת? חברים שלך

עשו זאת. תיקח את "הארץ", שאי אפשר

שלמה יעקב גרוס:
(אגודת ישראל)

לחשוך בו באהדה יתרה לדתיים, הוא עצמו כתב על זה. אלה היו בריונים, אלה שאוכלים "סטטיקים" ביום כיפור. מתברר שכל זה נעשה על-ידי פרחחים, על-ידי בריונים. ואף אחד פגורסי ההסברה לא הסריח עצמו לבדוק קודם את אמתותם של הדברים. רק למחרת הכחיש "קול ישראל" את

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכויים (דיון)
ש.י. גרוס

הדברים, וגם הארץ" כתב שזה נעשה לא על-ידי בחורים דתיים, אלא
על-ידי בריונים, שאוכלים "מסייקים" ביום כיפור.

האם אתם ביניתם את הפעולות האלה?

אורי אבנרי:
(העולם הזה - כוח חדש)

לא רק אנחנו. כולם בינו את
זה. אנחנו מנימים את זה.

שלמה יעקב גרוס:
(אגודת ישראל)

כשאני בא לדבר על בעיות ההסברה,
ברצוני להדגיש כי דברי אינם מופנים אישית כלפי השר גלילי. אנחנו
סעריכים את מר גלילי כאיש, כחלוץ, כחייץ, כמצביא, כיהודי. אין
לנו שום טענות נגדו. אבל הסברה זה דבר אחר לגמרי, זו מלחמה
פסיכולוגית, ואינני חושב שמבחינה זו הצחירה הייתה מוצלחת. אחרי
כל הטענות והחלוצות שיש לחלק גדול של הציבור בכלל, ושל הציבור הדתי
בפרט, נגד מערכות ההסברה, מציעה לנו הממשלה לסנות איש מפלגה מונהק,
איש המנצח עכשיו על המערך, כמסונה על שירותי ההסברה במדינה. יש בכך
לא רק טעם לפעם...

פי איננו מפלגתי, בממשלה ובכנסת?

שר התחבורה ס. כרמל:

האם ייתכן דבר כזה, שיהיה איש מפלגה
שהוא בלתי מפלגתי?

שלמה יעקב גרוס:
(אגודת ישראל)

כל אחד מחברי הכנסת משתייך למפלגה
זו או אחרת.

שר התחבורה ס. כרמל:

אינני מציע לסנות אף אחד מחברי-הכנסת
כמסונה על שירותי השידור וההסברה.

שלמה יעקב גרוס:
(אגודת ישראל)

ישיבה צ"ט - 19.10.66
הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים ומסכונות (דיון)
ש.י. גרוס

יש לי הצעה אחרת. יש בכך לא רק משום טעם לפגם, אלא משום הסכעת חותם מפלגתי "מערבי" פובהק על כל מה שנעשה במדינה הזאת. ואינני חושב שהממשלה עושה בכך צעד מחוכם ביותר, ובוודאי לא צעד חינוכי.

הבה נבדוק לאיזו מטרה מיועדים עשרים מיליון

הלירות שנתקציבי ההסברה. לשירותי השידור הוקצבו שבעה עשר מיליון לירות; ללשכת העתונות הממשלתית - קרוב למיליון לירות; למרכז ההסברה - שלושה וחצי מיליון לירות. אינני יודע מה גורלו של המרכז המשותף לפעולה בחוץ-לארץ, שלו הוקצבו ששה מיליון לירות בתקציב. אינני יודע אם זה יהיה שייך גם כן לתחום סמכותו של השר גלילי או לא,

אשר למרכז ההסברה - מהם התפקידים המוטלים

עליו? בדברי ההסבר לתקציב משרד ראש הממשלה נאמר: "לבצע פעולות, לגייס מרצים ומדריכים המבקרים בישובים בכל פינות הארץ, להביא לידיעת האזרחים את המרחש בארץ, לארגן במות הסברה, הרצאות, הפקת סרטים וכדומה. האם מרכז ההסברה ממלא תפקיד זה כפי שמוטל עליו לעשות זאת? נוכחתי פעם ביום העצמאות בבמת הסברה מסעם מרכז ההסברה בראש-העין. היה שם ציבור גדול של יהודים עשורי זקן ופיאות, ילדים עם פאות ארוכות וציציות. את מי הביאו לשם? רקדניות וברדניות. כל הציבור התבייש, חלק צדול ברח. זה מעיד על כך שלאנשי מרכז ההסברה אין מושג מה צריך לתת לציבור, אם הם מסוגלים להביא רקדניות לראש-העין - ואינני רוצה לתאר איזו צורה היתה לזה.

בשנת תשכ"ה נתקבל בכנסת חוק רשות השידור.

בין היתר נאמר בחוק זה, שמטרותיה של רשות השידור הן: לחזק את הקשר עם המורשת היהודית וערכיה ולהעמיק את ידיעתה. לשקף את חיי היהודים בתפוצות הגולה, לקיים שידורים ליהודי התפוצות; לשקף את חיי המדינה, ולהרחיב השכלה ולהפיץ דעת. כיצד מקיימת

ישיבה צ"ס - 19.10.66
הודעת המסלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
ש.י. גרוס

המסלה מסרות והוראות אלה? האם מנגנון זה מסוגל להעמיק את התודעה
היהודית כפי שכתוב בחוק? האם הוא מסוגל להעמיק את הסדרשת היהודית?

לפי החוק צריכה להיות ועדה - אינני יודע אם

היא פועלת - של אנשי ציבור הממונה על שירותי הדיו. היא צריכה
להיות מורכבת מעשרים וארבעה איש. מבלי לפגוע באיש מהם, אני רוצה
לשאול: כמה מבין חבריה מסוגלים לתת חינוך כזה, לחזק את הקשר
עם הסדרשת היהודית, להעמיק את התודעה היהודית, או לשקף את
חיי היהודים בתפוצות?

(אחרי-כן - ש.י.)

ישיבה צ"ט - 19.10.66

הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות (דיון)
י.ש. גרוס

לפני כן מי
שי-דך

- 96 -

יצחק נבון:
(רפ"י)

אחד מחברי הוועדה הוא דתי.

שלמה יעקב גרוס:
(אגודת ישראל)

זה גם כן משהו. אין אני מכיר את אנשי

המנגנון של שירותי הרדיו ושל מרכז

ההסברה של לשכת העיתונות הממשלתית. אבל אם עלי לדון על פי התוכניות של הרדיו, הרי מסופק אני אם התוכניות מכוונות להשגת המטרות האלה, אם כי פה ושם נותנים על קצה המזלג גם תוכניות בנושא דתי, אבל מעט מאוד. בעיקר נותנים תסכיתים הפובעים בטעם הטוב של השומעים.

אל לנו לשכוח כי עלינו להתחשב בדבר אחד

שהוא חשוב מאוד, שהארץ שלנו היא ארץ של קיבוץ גלויות אליה באו יהודים מתשעים ארצות, והחומר הניתן ב"קול ישראל" אינו הולם את טעמם של כל האנשים שבאו ארצה מהגלויות השונות.

הסברה פירושה חינוך, הדרכה לאזרח, בין

אם זה בתחום חיי הרוח של האומה ובין בתחום הכלכלי והטשקי. הסברה פירושה מסירת ידיעות ואינפורמציה על הנעשה והמתרחש, מלווה בהסבר אובייקטיבי, כדי שהאזרח יתייחס באמון לשירותי ההסברה, יש צורך בתנאי ראשון, שהעניינים יימסרו באובייקטיביות וישקפו את המצב כמו שהוא. לשם כך יש צורך במומחים לחינוך, המכירים את אורח חייהם ומנהגיהם השונים של השבטים השונים ששבו לארצם.

החלק החינוכי וההסברתי של שירותי

ההסברה אינו תואם ברובו את רוח מסורת ישראל ואת השקפת עולמם של רוב חלקי הציבור; ואילו החלק האינפורמטיבי מלווה, במקרים רבים, בהסברים ואינטרפרסציות מפלגתיים-קואליציוניים. שירותי ההסברה

עשו משגה חמור בזה שהתעלמו, ועדיין מוסיפים להתעלם, מהבעיות
 הספציפיות של עמנו בכלל ושל הרכב האוכלוסיה בעידן קיבוץ הגלויות,
 ואת התוצאות אנחנו רואים. אנחנו רואים את התפרעויות הנוער, את
 הפשעים של הנוער ואת העבריינות שפשתה בקרב הנוער, ועל זה אנו
 מצטערים צער רב. אבל אין ספק שגם לשירותי ההסברה של המדינה יש
 חלק בזה.

במקום לבצע את חוק שירות השירור
 כרוחו וכלשובו, במקום להכניס שיפורים מרחיקי לכת במערכות ההסברה,
 שינויים התואמים את צרכי העם והלך רוחו, מציעים לנו להעניק לשר
 גלילי את הסמכויות לטפל בשירותי ההסברה, שהתוצאות עלולות להיות
 העמקת התודעה המפלגתית של המערך בציבור, חיפוי על משגים כלכליים
 ומשקיים, ניתוק והתרחקות של העם מהמורשת היהודית, מסירת ידיעות
 מבטיות לציבור בארץ וליהדות התפוצות על המרחש בארץ.

בזכך כל זה אנו מציעים שהממשלה תגנוז
 את ההצעה שלה בדבר מינויו של השר גלילי לתפקיד חשוב זה, ובמקום זה
 להפעיל את המליאה של שירות השירור, ולסנות אנשים בייטראליים, איש
 בייטראלי בעל השקפה וידע, גם ידיעה בשטח הדתי והמסורתי, שיהיה
 מסוגל לכוון ולהדריך, שיידע כיצד צריך לתת לציבור חינוך והדרכה
 התואמים את עברו הגדול של עם ישראל.

אם הממשלה מעוניינת בכך שהציבור יתייחס
 באמון לשירותי ההסברה ולמה שהיא אומרת, יש להעמיד בראש מערכה ההסברה
 איש בייטראלי, איש שדבר אין לו עם מפלגתיות ועם פוליטיקה. הממשלה
 עצמה תסבול באם היא תחבל באמון הציבור לדברים הנאמרים ב"קול ישראל".
 אנחנו מציעים, איפוא, שהממשלה לא תבצע החלטה זו.

הודעה אישית של חבר הכנסת צבי צימרמן

היו"ר ש. מנהוראי: ושות' להודעה אישית לחבר הכנסת צימרמן.

צבי צימרמן: (בח"ל)
קבירתי היושבת ראש, כנסת בכברה.

בהזכירי בדברי היום בין היתר, כי

מרכז ההסברה הממשלתי מפלה את האופוזיציה בפירסומים שונים או מתחמס במידת איפה ואיפה לגבי ארגונים שונים, הזכרתי את האירועים של חרש ההסברה על הכנסת, בהם קופחה האופוזיציה.

חבר הכנסת אזניה מתח ביקורת על דברי

אלה והאשימני כי מסרתי עובדות לא נכונות. הרי עובדה ודוגמא

אליה התכוונתי בראש וראשונה:

ביום ה-7 לספטמבר 1966 התקיים כנס ארצי

של מרצים ואנשי חינוך בבניין הכנסת החדש בירושלים. הנה הדברים

שהתפרסמו על כנס זה מסעם מרכז ההסברה, כפי שאני מצטט מ"הארץ"

מה-8 בספטמבר: "הכנס פתח את חודש ההסברה על הכנסת אשר במסגרתו

יקיימם מרכז ההסברה שליד משרד ראש הממשלה מאות בסות והרצאות

ברחבי המדינה. בכנס השתתפו כארבע מאות מרצים ואנשי חינוך

ותרבותססידו בבנין החדש וקיימו את מפגשם בסדקלין הראשי של הבית.

הרצו בכנס זה: מר קדיש לוז, יו"ר הכנסת, חבר כנסת גדעון

האוזנר, חבר כנסת מיכאל חזני וחבר כנסת ברוך אזניה."

אוסף דק הערה אחת. חבר כנסת

אזניה המאשים אותי באי-דיוק כנראה שכח הכנס, שאין חילוקי
דעות לגבי חשיבותו והשפעתו על דעת הציבור, או שמשהו מאובעת
המצים הנכבדים נחשב על ידו כמיצג את האופוזיציה.

חברי הכנסת, הישיבה הבאה

היו"ר מ. סנהוראי

ביום שני הבא בשעה ארבע אחרי הצהריים.

ישיבה זו נעולה.

(הישיבה ננעלה בשעה 14.00)

מושב שני - ישיבה צ"מ
יום ד', ה' בחשון תשכ"ז - 19.10.66

ע מ ו ד י ם

ה ת ו כ ן

ה נ ו א ם

1

דברי פתיחה

היו"ר ט. סנהדראי

שאלחות וחשובות

22 - 2

1069 של חבר-הכנסת מ. וילנר

ע.ע. זועבי	"	"	1085
ט. סנהדראי	"	"	1113
ט. סנהדראי	"	"	1136
א. אבנרי	"	"	1137
ד. לוי	"	"	1114
א. ידלין	"	"	992
א. אבנרי	"	"	1034
א. אבנרי	"	"	1037
ר. צברי	"	"	1053
א. חסין	"	"	1056
מ. אונא	"	"	1087
ט. סנהדראי	"	"	1116
י. המיר	"	"	1118

23

הודעה על חילופי גברי
בוועדות הכנסת

ב. אזניה

14 - 24

הודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת חפכידים וסמכויות (דיון)

צ. צימרמן

53 - 45

" " " "

ב. אזניה

64 - 54

" " " "

י. רפאל

74 - 65

" " " "

י. נבון

80 - 75

" " " "

ע. גוברין

86 - 81

" " " "

91 - 87

" " " "

ג. האוזנר

97 - 92

" " " "

ש.י. גרוס

100 - 98

הודעה אישית של חבר הכנסת
צבי צימרמן

צ. צימרמן

xxxxx

xxx

x

נוסח בלתי סתמון

ישיבות הכנסת השישית

פרוטוקול סטינוגרפי

מס' 1
מ ו ש ב ש נ י
ישיבה צ"ז

יום שלישי, ג' בחשוון תשכ"ז (17 באוקטובר 1966)

ירושלים, כנין הכנסת, שעה 17.12.

א.ב.

דברי הספד לחבר-הכנסת אליהו מרידור ז"ל

אני פותח את ישיבת הכנסת.

היו"ר ק. לוז:

ישיבה צ'ז - 17.10.66
ד"ר הספר לחבר הכנסת אליהו מרדור ז"ל
ק. לוז

חברי הכנסת, זה עתה ליווינו

למנוחת עולמים את חברנו אליהו מרדור זכרנו לברכה. הוא היה חבר הכנסת הרביעית, החמישית והששית. אך קשה לי לתאר את הכנסת בלעדיו. לא רבים האנשים אשר כמוהו ידעו בשלמות להקדיש את חייהם לעם, לחנוכה, למדינת ישראל. משרת ציבור, אמיר ציון, לוחם מלחמות עצמאות ישראל, סוחר חומות ירושלים. בעבודתו המתמדת והיסודית בכנסת חרם לה תרומה חשובה. נאמיו בענייני חוק ומשפט זכו לתשומת לב רבה.

ידעתי את קשי חייו, את הסבל והאסונות

שהיו מנת חלקו. והייתי חמה כיצור, על אף כל אלה, שמר על טוב לבו, על סאור כניו, על חיוכו המקסים, על רצונו לעזור לזולת, על סירובו להיות בעזר. לבו היה חם ורגיש. על דמותו היתה שרויה רוח גבורה ואצילות. את מחלתו נשא ברוח אמיצה. כשביקרתי אצלו לאחר שבקטעה רגלו פגשני בחיוך מעודד, כאילו רצה לנחמני ולהקל עלי. כל שבא במחיצתו, כל שכן חברי הכנסת ועובדיה, רחשו לו כבוד ואהבה.

הכנסת משתחפת ביגונה הכבד של משפחתו

הגבורה, יהי זכרו ברוך.

ביום ב' הבא נקיים ישיבת אבל מיוחדת.

דברי ברכה לראש ממשלת גמביה

חברי הכנסת. כבוד גדול הוא לי ועונג רב לקדם בברכה, במשכנה החדש של הכנסת, פני אורח נכבד וידיד ישראל מובהק, הלא הוא סיר דוואדה ג'ווארה, ראש ממשלת גאמביה, וכן לקדם בברכה את חברי לממשלה מר אנדרו דוד קאמארה, שר החינוך, העבודה והסעד.

בין ראשי כתי הנבחרים ומשלחותיהם שעלו ליירושלים כדי לקחת חלק בשמחת חנוכה משכן הכנסת היה גם יושב-ראש הפרלמנט הגאמבי, ורעייתו. ראינו בנוכחותם סימן גומף לקשרי הידידות בין גאמביה וישראל.

כישוראל, כן גם גאמביה היא ארץ קטנה שעמה חותר לביסוס עצמאותו ומולדתו ולהגשמת שאיפותיו. אני מברך בשם הכנסת את אורחנו הנכבד, כמנהיג אמיץ של עם אשר תציפה לחירות ולדימוקרטיה, לצדק ולכיבוד אדם היתה נר לרגליו. אנו מכריזים אותו כאחד המנהיגים אשר חוללו את מהפכת שחרור אפריקה מעול זרים, זאת המהפכה הגדולה אשר התחוללה אחרי מלחמת העולם השנייה.

עוד רבה המלאכה. שכן יש עוד חלקים גדולים באפריקה שתושביהם אינם זוכים בעצמאות, בחופש ובשוויון. איחולינו ותקוותנו כי גם הם יזכו לכך בקרוב.

נוכחותו בקרבנו של אורחנו המכובד היא סמל לשותפות היסטורית של ישראל ועמי אפריקה. ביקורו בישראל הוא תרומה נכבדה להירוק הידידות ולהעמקתה. אנו מבקשים את ראש ממשלת גאמביה להביא לעמה של גאמביה ולממשלתה את מיטב איחולינו להתפתחות טובה ולשגשוג רוחני וכלכלי של מדינתנו.

אחרי כן ל. אשכול - א.ב.

א.ב.

י"ב צ"ז - 17.10.66
ודעת הממשלה בדבר שינויים
בחלוקת תפקידים וסמכויות
ל. אשכול

הודעת הממשלה בהתאם לסעיף 11 ו-12א(ב)
לחוק המעבר בדבר שינויים בחלוקת תפקידים וסמכויות

היו"ר ק. לונז: ראש הממשלה ימסור הודעה על העברת
סמכויות לשר.

ראש הממשלה ל. אשכול: ארנוני היושב-ראש, כנסת בכורה,
בעמדי עכשיו, בראשית המושב, על הדוכן,
אנקס, ראשית, להצטרף לדברי ההספד של יושב-ראש הכנסת על חברנו
אליהו סרידור זכרוננו לברכה. כולנו ידענו להעריך את יושרו הנפלא,
את הליכותיו הנאות, ואת ססירותו לעם ולמדינה. בשם ממשלת ישראל
ונשמי ברצוני להביע תנחומים למשפחתו ולחבריו. אנו אבלים אתם.

עכשיו לענין המעשי.

בהתאם לסעיף 11 ו-12 לחוק המעבר,
הריני מתכנן להודיע בשם הממשלה כי היא החליטה שהשר ישראל גלילי
יקבל עליו במסגרת משרד ראש הממשלה את הטיפול והסמכויות במערכת
המסברה, היינו: מרכז המסברה, לשכת העתונות הממשלתית, וענייני הרדיו
והטלביזיה.

היו"ר ק. לונז: קיבלתי דרישה משליש מחברי הכנסת לקיים
דיון בהודעת ראש הממשלה. לפי התקנון
יכול הדיון להתקיים 24 שעות אחרי ההודעה, או - לפי דרישת הממשלה -
48 שעות לאחר ההודעה. אני מניח שמחר, עם תום הדיון העומד על סדר היום
בסעיף י"ז (הודעת הממשלה על המצב הבטחוני והמדיני) נקיים את הדיון
על ההודעה הזאת של הממשלה.

אחרי כן - ל. אשכול - ר.ר.

מדינת ישראל

התאריך 17.12.66

תיק מס'

אל: ישראל אבא

מאת: יגל

הנדון: אלבניה בירבן

בגלל אי-הנאמנות הארצית שלנו, ראוי
לדעת את המצב לעתיד. הנכנס אלבניה
בירבן. אנו, בירבן באנו ומואס
אם יש עניין יודעו ויבדלו ויבדלו אל כף

בגיונה
ישראל

מדינת ישראל

17.10.66 התאריך

תיק מס'

אל: מפקדית המבחן הג' / 101

מאת: י. ג.

הנדון: המבחן בנושא הטלפניה

אזהרה אין איש אקראי או מנהל
למבחן במחלקה בנושא הטלפניה

בתי מסלול

סוף

מדינת ישראל

14.10 התאריך

תיק מס'

250 : 5%

מאת: _____

1672

הנדק: י"ב / ח' / תש"י שט"ה

הנהגת הנהלת המוסד

26/10 - 2021

20/12/2019

כחלק מההתאמה לשינוי המערכת, נדרש לעדכן את כל המידע הרשמי.

1. $\frac{1}{2} \log 2$

2. Fe^{2+} 2⁺

מדינת ישראל

התאריך 14.10.66

תיק מס'

10012 : 5N

מחנה: 2

הנדרש: כניסה ביום חמישי לביקור

15 Jan 2018, 10:15 AM

ההיגיון של ארצות במזרח אפריקה

4.10.66 איגרת נאולה זמקבידו

התאריך 20.11.20

2

٤٠

2-15/5 מיליון ש"ח נעדרה / 15/10/2011
 (מיליון ש"ח נעדרה / 15/10/2011)

מחלקת המחקר והפיתוח
מחלקת המחקר והפיתוח

מחלקת המחקר והפיתוח
מחלקת המחקר והפיתוח

מחלקת המחקר והפיתוח

מחלקת המחקר והפיתוח
מחלקת המחקר והפיתוח

מחלקת המחקר והפיתוח
מחלקת המחקר והפיתוח

מחלקת המחקר והפיתוח
מחלקת המחקר והפיתוח

מחלקת המחקר והפיתוח
מחלקת המחקר והפיתוח

מחלקת המחקר והפיתוח
מחלקת המחקר והפיתוח

3
ברית חיילי הארגון הצבאי הלאומי בארץ ישראל
THE IRGUN ZEVAI LEUMI VETERANS' ASSOCIATION

HEAD COMMITTEE:
P.O.B. 4900

חומר מרכזי:

ח.ד. 4999 - 23162

תל-אביב. כ' בתשרי תשכ"ז
4.10.66

לכבוד
מר יהודה אילון,
מרכז ההסברה,
משרד ראש הממשלה,
הקריה,
ירושלים.

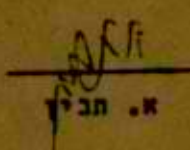
מר אילון הנכבד,

ועדה יוזמת מבין אנשי הארגון הצבאי הלאומי, אשר פעלו
בשנים 1946 - 1948 בגולה, מתכננת עריכת עצרת-ספגס-חברים בשלמות
עשרים שנה לאחת הפעולות החשובות שנערכו באירופה - והיא פיצוץ
השגרירות הבריטית ברומא, בה רוכזה מלחמת הנריסטים בהעפלה ארצה.

העצרת תיערך ב-2 לנובמבר (יום השנה ה-20 לפעולה זו)
ב"בית החייל" בתל-אביב, ובה ישתתפו כאלף מבין חברי האצ"ל בגולה.

נבקשכם לקבל תחת חסות מרכזכם את קיומן של אירוע חשוב
זה, במסגרת פעילותכם באירועים מעין אלה במקומות שונים בארץ.

בכבוד רב,
ומעדים לשמחה,

א. תמיר

מדינת ישראל

התאריך 13.12

תיק מס'

אל: הו"פ 9 ארנה זיב

מאת: י. ג.

הנדון: דבריה גמ/הש 8 נ'אגר הו"פ 137

בבג"ח כנסת ב מ.10 אה

ג'אגו מועד 22-28 אכיוולת רגלום 8

נמל, רא"י ב נכחו א- 22-1

22-10 הסטנוגיוני. א הנכנס.

22-10

ימסר

לפני כן סק

א.ב.

ישיבה צ'ו - 11.10.66
הודעת הממשלה על קווים לפעולה כלכלית
לשלוש השנים 1.1.67 - 31.12.69 - דיון
ג. מועדי

ב' אבר מועדי:

(סינתזה ופיקוח)

אדוני היושב-ראש, חברי כנסת

נכבדים,

אני שמח לדבר זו הפעם הראשונה

בבית החדש הזה, בית האומה כולה. לפיכך רואה אני חובה לעצמי
לברך את חברי הכנסת ואת אזרחי המדינה. אני תפילה לאל כי בית
זה יביא ברכה ואושר לכל אזרחי המדינה ויגשים את השלום המצופה.

ברם, על בני האומה הישראלית,
על כל זרמיה ומפלגותיה, להכפיל את המאמץ המשותף להגשמת השאיפה
הנעלה אשר כל עמי האיזור הזה וכן עמי העולם כולו מייחלים לה.

כולנו אוהבים את השלום, וכולנו

יודעים כי השלום יביא אך ברכה ושגשוג. אולם עלינו לדעת גם כי
השלום מחייב מאמצים והקרבה. כולנו גם יודעים כי השלום יבוא
בראש וראשונה על-ידי הנשיא ג'מאל עבד אל-נאצר. פעם גילה נאצר
כוונות טובות; המדובר בהחזרתו של אייבי נתן עם מסומו לישראל.
חובתה של הממשלה הייתה לפרסם הודעת תודה על מעשה נאה זה, הגם
שאייבי נתן הסריא בלי ידיעתה של הממשלה.

בהזדמנות אחרת אמר נאצר כי

השלום אפשרי אם ישראל נכונה לקבל את רעיון החזרת הפליטים. אך
ישראל אינה נכונה להחזיר אף לא פליט אחד. פירוש הדבר כי קיימת
אפשרות לשלום, וכי השלום כיום אפשרי יותר מאשר עשר שנים לאחר סכן.

וכאשר מדברים על השלום, איני

יכול שלא להביע את צערי העמוק על מעשי ההרג והחבלה שנעשו בתוך
גבולות מדינתנו בזמן האחרון. אם שליטי סוריה מבקשים לחזק את
שלטונם הרופף, הרי שעליהם לחפש אחר דרך אחרת, ולא להמשיך בדרך
מסוכנת זו. שליטי סוריה ביצעו גם פעולות נגד אחינו הדרוזים

Handwritten text at the top left, possibly a date or reference number.

Handwritten text at the top right, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section.

Handwritten text in the upper middle section.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

Handwritten text in the middle section, possibly a paragraph.

3/1 = 9/16 30

912 1500

מזכירות הממשלה

ירושלים, כ"ז בתשרי תשכ"ז
11 באוקטובר 1966

א ל: ראש הממשלה
השר י. גלילי

מאת: מזכירת הממשלה

הנני מתכבדת להביא לתשומת לבכם
החלטה מס. 20 של הממשלה בישיבתה מיום כ"ה
בתשרי תשכ"ז (9.10.66):

"20. עניני ההסברה

מ ח ל י ט י ט, בהתאם לסעיפים 11(ה)
ו-12א לחוק המעבר, תש"ט-1949, כי השר
ישראל גלילי יקבל עליו, במסגרת משרד
ראש הממשלה, את הטיפול והסמכויות
במערכת ההסברה: מרכז ההסברה, לשכת
העונות הממשלתית ועניני הרדיו
והטלביזיה."

2272
י"א אל
יעל עוזאי

gas

מדינת ישראל

התאריך

תיק מס'

ל: 1. הכנס

מאת: ד"ר י. י. י.

הגדרה:

מסגרי הולדת אנוצ'ים צבר ב אני
 חללי לא אלפה בגל-אביב. שנים הגדול
 היית זקנה אנשה במערה צבי הגדול
 האילוב. סבאית ה מילתם ים צורק
 באלפה, לפי אין זה (א'ר) אסל קול-
 גורגם מאלבומים צבי הנגדה בזקא.
 סיני יסרה אלק בגדון ואנא סיני
 לוי רגמון הנציה.

2322

200.

10.10.66

מדינת ישראל

התאריך 10.10.66

תיק מס'

אל: ד"ר זלמן

מאת: י. ג.

הנדון: המאבק האיסלמי

באני מזדה לך המגשות אויזקניה
באני לך המאבק האיסלמי ואני?
ואני חזק ההאזנה אל המאבק?

י. ג.

מדינת ישראל

התאריך 10.10.66

תיק מס'

אל: א. זילון

מאת: ישראל זילון

הנדון: "השכיל"

חאמ ילנה זינג הלך התניה
העמך לידן יחצי כיתת המועצות ?
כחמי כ הלח אחינו אדם אחד

דריכה
י. הלח

אני

19.10.66 התאריך

מדינת ישראל

תיק מס'

אל:

מאת:

הנדון:

אז דבר

מישראל עליו

אנש סהיט סגד קזה בשבה הגעלנה אלז
ושלמה שם אג המלטה השלם אלהין
שפני הכריז קובייה, אלה העיסוק המדיני.
אז ב זכר - אנכי תעל קול ושלם בקול
הנדיה.

?

אנכי הנני נאיה
סיוס יס אצלגה ליטון הנדיה?

שפני

מדינת ישראל

התאריך 6.10.86

תיק מס'

אל: שאק ואהרם

מאת: ישעיה

הנדון: איז יחצו ביה"ח

האם הנכם שותפים לענינה שמוך

כן? האם וויאויק או צביה נצבי

הענין?

כלאוי שגעתו על המלב, על מולדנה

4/2/86 בלח כלל א"ל. אפי מייסד יחידה
הצביה והמורה או/אסג - ב"י השתתף

ישעיה

הודעת ראש הממשלה בכנסת

בהתאם לסעיפים 11(ה) ו- 12 א לחוק המעבר, הריני מתכבד להודיע בשם

הממשלה כי הממשלה החליטה שהשר ישראל גלילי יקבל עליו במסגרת משרד

ראש הממשלה אח הטיפול והסמכויות במערכת ההסברה: מרכז ההסברה,

לשכת העחונות ועניני הרדיו הטלביזיה.

הודעת ראש הממשלה בכנסת

בהתאם לסעיפים 11(ה) ו-12 א לחוק המעבר, הריבי מתכנן להודיע בשם
הממשלה כי הממשלה החליטה שהשר ישראל גלילי יקבל עליו במסגרת משרד
ראש הממשלה את הטיפול והסמכויות במערכת ההסברה: מרכז ההסברה, לשכת
העתונות ועניני הרדיו והטלביזיה.

מזכר ד' ין אגמא
10.10.66

CONFIDENTIAL

On 10/10/68, the following information was received from the
[illegible] of the [illegible] Department, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הודעת ראש הממשלה בכנסת

בהתאם לסעיפים 11(ה) ו-12 א לחוק המעבר, הריני מתכנן להודיע בשם
הממשלה כי הממשלה החליטה שהשר ישראל גלילי יקבל עליו במסגרת משרד
ראש הממשלה את הטיפול והסמכויות במערכת ההסברה: מרכז ההסברה, לשכת
העתונות ועניני הרדיו והטלביזיה.

SECRET - NO FORN DISSEM

During the past year, the Department has been actively engaged in a program of research and development in the field of defense electronics. This program is being carried out in cooperation with the Office of Naval Research and the Office of Aeronautics and Astronautics. The results of this program are being used to develop new defense electronics systems and to improve existing systems. The Department is also conducting research and development in the field of defense electronics in order to develop new defense electronics systems and to improve existing systems. The results of this research and development are being used to develop new defense electronics systems and to improve existing systems.

הודעת ראש הממשלה בכנסת

בהתאם לסעיפים 11(ה) ו-12 א לחוק המעבר, הריבי מתכבד להודיע בסם
הממשלה כי הממשלה החליטה שהשר ישראל גלילי יקבל עליו במסגרת משרד
ראש הממשלה את הטיפול והסמכויות במערכת ההסברה: מרכז ההסברה, לשכת
העתונות ועניני הרדיו והטלביזיה.

כאן ה' כן 22.10.66
10.10.66

REPORT ON THE PROGRESS OF THE

IN THE YEAR 1911. The work of the year has been
devoted to the study of the history of the
country, and the progress of the work has been
reported in the following manner.

החלטת הממשלה כ 9/10/66

מחליטים בהחאם לסעיפים 11(ה) ו-12א לחוק המעבר כי השר ישראל
גילי יקבל עליו במסגרת משרד ראש הממשלה את הטיפול והסמכויות
במערכת ההסברה: מרכז ההסברה, לשכת העתונות וענייני הרדיו והטלביזיה.

נאם מחנן ד' יצ' ק/גמתי וא/גז ד' אפרל

10.10.66

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

(א) סמכויות השר הממונה על ביצוע חוק רשות השידור תשכ"ה - 1965

1. סמכויות כלליות

השר הממונה על ביצוע החוק והאחראי בפני הכנסת לביצועו מוסמך השר לדאוג לקיום הוראות החוק. הוא מוסמך:

א) להזמין אליו את יושב ראש רשות השידור כדי לשמוע ממנו אם הוראות תקימות את תפקידיה לפי סעיף 3, 4 ו-13 לחוק. הוא מוסמך לדרוש מי ייעשו שינויים כדי לקיים את דרישות סעיפים אלה.

ב) לטקס על עבודת הועד המנהל כדי לראות אם הוא פועל בהתאם לקדושי הפעולה שהתוותה המליאה ובהתאם להנחיותיה. (סעיף 18) ואם הוא מקיים תפקידיו המפורטים בסעיף 19, ואת התפקידים בסעיפים 3 ו-4. הוא זכאי לקבל דיווח לפי סעיף 19 (6).

ג) להזמין אליו את המנהל כדי לבדוק אם הוא פועל בהתאם להנחיות ולחלטות הועד המנהל ובאיוז מדה מעולותיו תואמות את תפקידי הרשות בסעיפים 3 ו-4. המנהל, עם זאת, מתמנה על ידי הממשלה על פי הצעת השר (ולאחר התייעצות עם המועצה - סעיף 23). השר על כן אחראי למינויו של המנהל והוא גם חייב לראות את מעולתו של המנהל משביעה רצון. הוא זכאי וחייב לקיים קשר עם המנהל כדי לוודא שהמנהל ממלא את תפקידו בהתאם לחוק וביעילות מתאימה. אם לדעתו המנהל אינו ממלא את תפקידו כראוי - למשל, מתרשל בתפקידו, עליו להביא לממשלה הצעה למינוי מנהל חדש.

2. הסמכות להתקין תקנות

השר מוסמך להתקין תקנות לביצוע החוק במלצת הועד המנהל. (יש להבדיל בין הציטוט "על פי הצעת" בסעיף 23 לפיו ההצעה מחייבת, והמלה "בהמלצת" בסעיף 52 והמלים "לפי הצעת" בסעיף 24. ההמלצה לפי סעיף 52 צריכה להיות קיימת אבל אין השר חייב לפעול לפיה. הצעת הועד המנהל צריכה להיות קיימת לפי סעיף 24 אבל לשר יש סמכות לא לקבלה כי אחרת אין משמעות להתייעצותו עם שר התאוצה שעליו לקיימה לפי הסעיף).

התקנות יכולות להתייחס לביצוע כל סעיף מסעיפי החוק. למשל השר יכול להתקין תקנות לביצוע הסעיפים 3 ו-4 בהן יתווה את הדרך שבה יש למשל לקיים את חובותיו הקברית והישראלית. עם זאת נקבע מפורשות על התקנת תקנות אלה:

THE HISTORY OF THE CITY OF NEW YORK

CHAPTER IV

THE CITY OF NEW YORK, FROM THE FIRST SETTLEMENT TO THE PRESENT TIME.

THE CITY OF NEW YORK, FROM THE FIRST SETTLEMENT TO THE PRESENT TIME.

THE CITY OF NEW YORK, FROM THE FIRST SETTLEMENT TO THE PRESENT TIME.

THE CITY OF NEW YORK, FROM THE FIRST SETTLEMENT TO THE PRESENT TIME.

THE HISTORY OF THE CITY OF NEW YORK

THE CITY OF NEW YORK, FROM THE FIRST SETTLEMENT TO THE PRESENT TIME.

THE CITY OF NEW YORK, FROM THE FIRST SETTLEMENT TO THE PRESENT TIME.

ה) שכר הבטלה לחברי המליאה (סעיף 10). הן הותקנו בקובץ התקנות 1777 תשכ"ח עמ' 2876.

ו) קביעת סדרי העבודה של המליאה. (סעיף 12) בינתיים קבעה המליאה לעצמה סדרי עבודתה.

ז) קביעת סדרי עבודתו של הוועד המנהל. (סעיף 20)

ח) תקנות לקבלת עובדים. הותקנו הקובץ התקנות 1756, תשכ"ח עמ' 2532.

ט) תקנות בדבר הדרך להטלת אגרה (סעיף 29) - התקנות יובאו לאישור משרד בקרוב.

י) תקנות לקביעת סדרי שידור של הודעות מטעם הממשלה (סעיף 46) - טרם הותקנו. בתקנות אלה אפשר לקבוע איך ומתי מודיעים הודעות ממשליות.

יא) תקנות בהתייעצות עם שר הדואר והקובעות שעל שידורים מסוימים לטווח מוגבל לא יחולו הוראות חוק רשות השידור. (סעיף 49(2)) - המוונה לתחנות קטנות בקיבוצים.

3. תפקידות מיוחדות

א) כאשר שליט מחברי המליאה מבישים לשר ערר על החלטה של המליאה הוא רשאי לעכב את ביצוע ההחלטה ולהעביר את הענין להכרעת הממשלה. (סעיף 12(ג)). כאשר שנים מחברי הוועד המנהל (שאחד מהם לתחנות אינו עובד מדינה) מבישים ערר לשר על החלטה של הוועד המנהל הוא רשאי לעכב את ביצוע ההחלטה ולהעבירה להכרעת המליאה או הממשלה (סעיף 21).

לכאורה מיעוט בשני הגופים האקסקוטיביים של רשות השידור יכול לגרום

לכך שהממשלה תבוא במקום הרשות. למעשה אין זה מיעוט. השליט מחברי המליאה הוא שליט החברים ולא שליט החברים הנוכחים. זאת אצלומרת לפחות תשעה חברים (כי שמונה הם פחות משליש). בישיבות המליאה משתתפים בדרך כלל פחות משמונה עשר חברים ולכן תשעה החברים שיכולים לערוך על החלטה שנתקבלה בניגוד לדעתם (כלומר, שהם נוכחים ומצביעים נגד) הם בדרך כלל רוב החברים בישיבה. אשר לוועד המנהל, יש להניח ששני חברים שאחד מהם הוא עובד מדינה יכולים לצרף לדעתם גם את עובד המדינה השני, וזה טוב רוב. אין להניח שבדרך כלל אופוזיציה של שנים לעמדת הממשלה תמצא לנכון לערוך לראש הממשלה.

ב) קביעת התפקוד, התקן והשכר של עובדי הרשות (סעיף 24). דבר זה

נעשה לשיטת המנהל ולאחר התייעצות עם שר האוצר. תפקיד זה טומן

בחובו את האפשרות לגרום לשינויים מרחיקי לכת במבנה הרשות. עד עתה לא

OTHERS WHO WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

THEY WERE NOT IN THE LINE

ביצוע אשר דובר זה. קביעת התקן יכולה להכריע בשאלה אם הטלביזיה והרדיו יחיו שני גופים כמורדים מנוהלים על-ידי שני מנהלים נפרדים כשמעליהם מנהל "שירות השידור". קביעת התקן יכולה לקבוע את מבנה מחלקות הרשות ואגפייהן. טרם נקבעו הנאים לפי סעיף זה.

ב) קביעת התנאים לחתימת חוזים מיוחדים, לפי הצעת הוועד המנהל ובהתייעצות עם שר האוצר. (סעיף 24(ג)) שר בעל יוזמה יכול על ידי קביעת תנאים מוסכמים להעלות את רמת השידורים על ידי שימוש בכוחות אמנותיים מעולים. טרם נקבעו הנאים לפי סעיף זה.

ג) מתן אישור למשכן או לחשכיר נכס לתקופה העולה על עשר שנים. (סעיף 25(ב))

ד) מתן אישור לוועד המנהל לקבוע כללים לניהול רשות השידור ולפיקוח עליו ולמיוצגות היעיל של תפקידיו. (סעיף 33(א)) סעיף זה טרם בוצע. כללים לניהול זה נכללים בדומה לתקשי"ר של נציבות שירות המדינה. ברור שדבר זה חשוב לשמירה על הסדר השוטף והמשמעת ומורגש המחסור בכללים אלה. אבל הסעיף מאפשר יותר מזה, מי כללים לפיקוח ולביצוע יעיל של התפקידים יכולים לבשר עם פני המנהל הקיים מיד הוועד המנהל ועובדי השירות שהמקשר היחיד ביניהם ברוב זה הוא המנהל. מאחר דקביעת כללים אלה מעונה אישור השר, יכול הוא גם ליזום פעולה בשטח זה, גם לגבי ההכבדות הלא צבאיות של גלי צה"ל שעליהן אין היום שום פיקוח ולגביהן אין כל שינוי פעולה. (סעיף 48(ג)).

ה) לפי סעיף 30(ג) חלות הוראות חוק שירות המדינה (משמעת) תשכ"ג - 1963 (להלן - חוק המשמעת) בחיילים המחוייבים על כל עבירה על חוק שירות המדינה (סיווג מעילות ממלכתיות ומגבית כספים) תשי"ט - 1959 (להלן - חוק הסיווג) שעתיד עובדי חייבות. בהתאם לסעיף 40(ב) קבעה הממשלה כילקוט הפרסומים 1204, תשכ"ח, עם 2460 את סוגי העובדים עליהם חלים האיסורים בסעיף 1 של חוק הסיווג. חלק מהפעולות ממלכתיות מסויימות קיים גם איסור לפי חוק הסיווג ל"בקר את המדיניות של משרדיהם, של משרדים אחרים או של הממשלה, במסיבות עיתונאים, בראיון עם עיתונאי, בנאום במקום פומבי, בשידור, בעתון, או בספר".

חוק המשמעת, כאמור, חל בשינויים המחוייבים. מאחר ולחוק רשות השידור יש שר המנהל על ביצוע החוק, סמכויות שניתנו לשר בחוק המשמעת נשארות בידי. לשר יש סמכות לפי סעיף 31 של חוק המשמעת להתרות או לנזוף בעובד הרשות על מעשה או מחיל שיש בו משום עבירה משמעת לפי חוק הסיווג. לשר יש סמכות לפי סעיף 32 לחוק המשמעת להגיש לתובע של הנציבות קובלנה על עבירה משמעת שנעשתה על ידי עובד רשות השידור במסגרת חוק הסיווג.

(ב) סמכויות הממשלה

1. הממשלה ממליצה בפני הנשיא על מינוי 24 מתוך 25 חברי המליאה. (סעיף

7(א)(1)).

2. הממשלה ממנה את הועד המנהל ואת יו"ר הרשות ומשנהו מתוך חברי המליאה.

סעיפים 7(ב) ו-14).

3. הממשלה ממנה את המנהל על פי הצעת השר. (סעיף 23) "המנהל" מוגדר

כמנהל שירות השידור. (סעיף 11)

4. הממשלה מאשרת מכירת נכסי הרשות שאינם מקרקעים ויכולה להטמין אותם

מחבריה לסניף זה. דבר זה לא נעשה (סעיף 28(א)).

5. הממשלה קובעת בהתיעצות עם ועדת העבודה של הכנסת את סוגי העובדים

של חירות עליהם יחול חוק הסיווג. הדבר נעשה לפי סעיף 40(ב) בילקוט המרסנטים

1204, תשכ"ח עמ' 2460.

6. הממשלה מוסמכת להחיל על עובדי רשות השידור את חוק המשמעת לגבי

כל פעולת שלהם, ולא רק לפי חוק הסיווג, וזאת לפי סעיף 40(ג) הסיפא. הצעת

החלטה בבירור הוגשה לממשלה על ידי ראש הממשלה והעניין בסדר היום של ועדת

השרים לענייני חקיקה כבר זמן רב. לפי ההצעה היו החיאותים כאלה שלא נשארו

טמכות בידי נציב שירות המדינה והוא ערער על כך. שר המשפטים ביקש פזיזות

המשפטי להמשיך להכין הצעה מתוקנת. רצוי שהשר הממונה על ביצוע החוק יקבל

דיווח על המצב משר המשפטים ויחליט מה דעתו הוא בעניין שהשאלה העקרונית בו

היא: האם בבירור המשמעת כללי של עובדי הרשות (לא רק לפי חוק הסיווג) תהיה זיקה

לעניין לגבי הממשלה או שהמערכת המשמעתית תהיה עצמאית לגמרי. חטל שעניין

חשוב זה נטחה זמן כה רב ואינו מאפשר הפעלת אמצעי משמעת על עובדי הרשות.

7. הממשלה מוסמכת למנות ועדה לקביעת דרכי שיתוף הפעולה בין הרשות

ובין המדינה בכל הנוגע להפעלת השירותים הטכניים וההנדסיים. המעיף לא נעשה.

8. הממשלה יכולה מחמת כוח צבאי או תנאי חירום להכריז על ביטול או

הגבלת מאפיינים הרשות לתקופה של עד 30 יום. ועדה חוץ ובטחון של הכנסת יכולה

להאריך את התקופה. (סעיף 47)

(ג) סמכויות שרים אחרים

4. שר האוצר

(א) זמאי שיתיעצו אתו לפי סעיף 24.

(ב) מחקין תקנות לדרכי הכנת התקציב לפי סעיף 31. הדבר נעשה בקובץ

תקנות 1798, תשכ"ו, עמ' 304.

2. שי' הדואר

זמני יתייעצו אתו בדבר תקנות לגבי שידורים לטווח מוגבל. (סעיף 49(2)).

3. שי' החינוך והתרבות

ממקיץ תקנות בדבר שידורים לבתי ספר. ראה: קובץ התקנות 1780, חס"ד, עמ' 18. רשות השידור ערעה בפני היועץ המשפטי לממשלה על הגדות של התקנות שמורסמו כי לטענתם חרגו מהסמכות וסוכם על היקף התקנות.

4. שי' המבחין

א) קמיקט "תכנית צבאית" לפי סעיף 48. הדבר נעשה.
ב) זמני ששד יתייעץ אתו לפני שהוא מאשר כללים של הועד המנהל על נדרי פיקוח על התכניות הלא צבאיות של גלי צה"ל. (סעיף 48(ג)).

ג) ממקיץ את האיש שזכאי להשתתף בישיבות הועד המנהל.
ד) שומע קרי על החלטות הרשות הנובעות לתכניות הלא-צבאיות של הח"ל.

16.10.66

Page 1

THE UNITED STATES OF AMERICA

1914

Section 1

That the undersigned, being duly sworn, depose and say that

the within and foregoing is a true and correct copy of the

original thereof, as the same appears by the records of the

same.

Section 2

That the undersigned, being duly sworn, depose and say that

the within and foregoing is a true and correct copy of the

original thereof, as the same appears by the records of the

same.

That the undersigned, being duly sworn, depose and say that

the within and foregoing is a true and correct copy of the

same.

Page 2

ירושלים, כ"ג בתשרי תשכ"ו
7 באוקטובר 1966

אל : מר ל. אשכול, ראש הממשלה

הנדון: עניני הסברה

הנני להיענות להצעתך להקל מן העומס המוטל עליך ולהיות אחראי מטעמך, בגדר פעולותי כשר בלי תיק, למערכת ההסברה - מרכז ההסברה, לשכת העתונות והקשר עם הרדיו והטלביזיה.

בטרם תביא החלטתך זו לידיעת הממשלה ראוי לציין כי הסכמת עמדי בדבר ההנחות הבאות: אין הכוונה להקים משרד מיוחד להסברה; מרכז ההסברה ולשכת העתונות נשארים חלק אינטגרלי של משרד ראש הממשלה והכפיפויות הפקידותיות בשארות כפי שהיו. בהתאם לכך, תפעל בראשותי ועדה שחבריה יהיו מנכ"ל משרד ראש הממשלה - ד"ר י. הרצוג ומנהל שירותי ההסברה מר בנימין אליאב. בניהול השוטף של מערכות ההסברה לענפיהן תהיה לשר סמכות ההכרעה, בנושאים אלה אהיה אחראי לפני הממשלה והכנסת.

סמכות זו, משלך, שהנך אומר לאצול לי, רצוני כי תראה עצמך בן-חורין להחזירה לרשותך כל אימת שתראה את הדבר לנכון.

הנני משוכנע כי תנאי הכרחי למילוי תפקיד זה, הוא מגע הדוק עם ראש הממשלה והנני מקווה כי אם יוטל עלי התפקיד יהא הדבר מובטח גם מצדך.

בברכה,

ישראל גלילי

1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st

1950, 2nd 1st 1st

1950, 2nd 1st 1st

1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st

1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st

1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st

1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st
1950, 2nd 1st 1st

1950, 2nd 1st 1st

1950, 2nd 1st 1st

ירושלים, כ"ג בתשרי תשכ"ו
7 באוקטובר 1966

אל : מר ל. אשכול, ראש הממשלה

הנדון: עניני הסברה

הנני להיענות להצעתך להקל מן העומס המוטל עליך ולהיות אחראי מסעמך, בגדר פעולותי כשר בלי תיק, למערכת ההסברה - מרכז ההסברה, לשכת העתונות והקשר עם הרדיו והטלביזיה.

בטרם תביא החלטתך זו לידיעת הממשלה ראוי לציין כי הסכמת עמדי בדבר ההנחות הבאות: אין הכוונה להקים משרד מיוחד להסברה; מרכז ההסברה ולשכת העתונות בשארים חלק אינטגרלי של משרד ראש הממשלה והכפיפויות הפקידותיות בשארים כפי שהיו. בהתאם לכך, תפעל בראשותי ועדה שחבריה יהיו מבכ"ל משרד ראש הממשלה - ד"ר י. הרצוג ומנהל שירותי ההסברה מר בנימין אליאב. בניהול השוטף של מערכות ההסברה לענפיהן תהיה לשר סמכות ההכרעה, בנושאים אלה אהיה אחראי לפני הממשלה והכנסת.

סמכות זו, משלך, שהנך אומר לאצול לי, רצוני כי תראה עצמך בן-חורין להחזירה לרשותך כל אימת שתראה את הדבר לבכון.

הנני משוכנע כי תנאי הכרחי למילוי תפקיד זה, הוא מגע הדוק עם ראש הממשלה והנני מקווה כי אם יוטל עלי התפקיד יהא הדבר מובטח גם מצורך.

בברכה,

ישראל גלילי

joir

joir

ישיבה שי"ח, כ"ח סבת תשכ"ד (13 ינואר 1964)

ג. העברת סמכויות משר לשר

היו"ר ק. לוז:

אנוחנו עוברים לסעיף ט"ו של סדר היום: הודעת הממשלה בדבר
סמכויות השרים. רשות הדיבור לראש הממשלה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אדוני היושב ראש, כנסת בכבודה. בהתאם לסעיפים 11 (ה) ו-12א' לחוק
המעבר, הריני מתכבד להודיע לכנסת על ההחלטה הנאה של הממשלה, שנתקבלה ביום כ'
בסבת תשכ"ד וזו לשונה:

"סחר החוץ והטיפול בכל הנוגע לתעשייה באזורי פיתוח שהם
בסמכותו של משרד המסחר והתעשייה, מועברים לידי השר ע. גוברין. הפעולות
יתנהלו במסגרת משרד המסחר והתעשייה, תוך תיאום בין שני השרים פ. ספיר
וע. גוברין".

השר ע. גוברין ישא באחריות בפני הכנסת לפעולות אלו.

אפשרות א'

רה"מ מבקש את השר גלילי לסייע לחברים העוסקים בהסברה בעצה ובהדרכה.

אפשרות ב'

רה"מ פונה ומבקש מהשר גלילי כי בשמו ומטעמו יהיה אחראי כשר בלי תיק למערכות ההסברה, דהיינו - מרכז ההסברה, לשכת העתונות והקשר לרדיו ולטלוויזיה:

- (1) אין הכוונה להקמת משרד מיוחד להסברה אלא לחלוקת עומס העבודה בין רה"מ לבין השר גלילי בתוך משרד ראש הממשלה;
- (2) מרכז ההסברה ולשכת העתונות בשארים חלק אינטגרלי של משרד רה"מ, והכפופות הפקידותיות בתוך המשרד בשארים כפי שהיו. ליד השר גלילי תפעל ועדה בראשותו המורכבת ממנכ"ל משרד רה"מ וממנהל שרותי ההסברה. } ועדה זו גם תפעל לגבי הקשר עם רדיו וטלוויזיה בשיתוף עם יו"ר ^{ועדת} ~~ההגנה~~ השידור;
- (3) השר גלילי יהיה אחראי מטעם רה"מ בפני הממשלה ובפני הכנסת על מערכות ההסברה, כולל השטח התקציבי ותשובות על שאילתות (פרט למקרים שהחוק מחייב הופעתו האישית של רה"מ);
- (4) בניהול השוטף של מערכות הסברה למיניהן, תהא סמכות לשר גלילי להכרעה. לגבי קווי הסברה ומיבויים לתפקידי מפתח, הוא יתייעץ עם רה"מ.

רה"מ מנכ"ש מהר י.ג. כי בגדר פעולותיו כשר בלי תיק יהיה אחראי מסעמו

על מערכות ההסברה, דהיינו - מרכז ההסברה, לשכת העתונות והקשר לרדיו

ולטלביזיה. לגבי קווי ההסברה ותפקידי מפתח יתייעץ השר י.ג. עם רה"מ.

השר י.ג. יהיה אחראי בפני הממשלה ובפני הכנסת על מערכות ההסברה,

כולל השטח התקציבי ותשובות על שאלות (פרט למקרים שהחוק מחייב הופעתו

האישית של רה"מ). בניהול השוטף של מערכות ההסברה לענפיהן, תהיה לשר

גלילי סמכות ההכרעה.

רה"מ סמך ידו על דעתו של השר י.ג. כי אין הכוונה להקים משרד מיוחד להסברה;

מרכז ההסברה ולשכת העתונות בשארית חלק אינטגרלי של משרד רה"מ, ואצאאאאאא

והכפופות הפקידותיות בשאריות כפי שהיו.

כן הסכים רה"מ כי השר גלילי יפעיל ועדה בראשותו, בה ישתתפו המנכ"ל

ד"ר הרצוג והממונה על שירותי ההסברה ב. אליאב. בנושא הקשר עם הרדיו ישותף

יו"ר רשות השידור מר ח. יחיל.

THE [illegible] OF [illegible] [illegible]

AND [illegible] [illegible] [illegible]

BY [illegible] [illegible] [illegible]

IN [illegible] [illegible] [illegible]

THE [illegible] OF [illegible] [illegible]

AND [illegible] [illegible] [illegible]

BY [illegible] [illegible]

THE [illegible] OF [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

IN [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

BY [illegible] [illegible] [illegible]

THE [illegible] OF [illegible] [illegible] [illegible]

AND [illegible] [illegible] [illegible]

BY [illegible] [illegible]

אין/א

השר ישראל גלילי באות לבקשת ראש הממשלה כי בגדר פעולותיו
כשר בלי תיק יהיה אחראי מטעם ראש הממשלה על מערכת ההסברה במשרד ראש
הממשלה, דהיינו מרכז ההסברה ולשכת העתונות הממשלתית. השר ישראל גלילי
יהיה אחראי בפני הממשלה ובפני הכנסת על מערכות ההסברה, כולל השטח התקציבי
ותשובות על שאלות.

ראש הממשלה סמך ידו על דעתו של השר גלילי כי אין צורך להקים
משרד מיוחד להסברה; מרכז ההסברה ולשכת העתונות בשארים חלק אינטגרלי
של משרד ראש הממשלה, והכפופות הפקידותיות בשאריות כפי שהיו. בהתאם לכך
תפעל ועדת הסברה בראשות השר גלילי שחבריה יהיו יעקב הרצוג, מנכ"ל משרד
ראש הממשלה ובנימין אליאב, מנהל שירותי ההסברה.

הנאום 801 אצ סוף הניא אצ

THE FIRST PART OF THE HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK, FROM THE
DISCOVERY OF THE COUNTRY BY
CHRISTOPHER COLUMBUS, IN 1492, TO
THE PRESENT TIME, AS FAR AS THE
RECORDS OF THE CITY AND STATE
CAN BE TRACED.

BY
JOHN B. HENRY, ESQ.,
OF THE CITY OF NEW YORK.
PUBLISHED BY
J. B. HENRY, 10 NASSAU ST.
NEW YORK.

ראש הממשלה מבקש מהשר ישראל גלילי כי בגדר פעולותיו כשר בלי תיק
יהיה אחראי מטעמו על מערכות ההסברה, דהיינו - מרכז ההסברה,
לשכת העתונות הממשלתית והקשר לרדיו ולטלביזיה. לגבי קווי
ההסברה ותפקידי מפתח יתיעץ השר ישראל גלילי עם ראש הממשלה.

השר ישראל גלילי יהיה אחראי במני הממשלה ובמני הכנסת על
על מערכות ההסברה, כולל השטח התקציבי וחשובות על שאילתות
(פרט למקרים שהחוק מחייב הופעתו האישית של דה"מ). בניהול
השוטף של מערכות ההסברה לענפיהן, תהיה לשר גלילי סמכות
ההכרעה.

ראש הממשלה סמך ידו על דעתו של השר י.ג. כי אין חכונות להקים
משרד מיוחד להסברה; מרכז ההסברה ולשכת העתונות נשארים חלק
אינטגרלי של משרד דה"מ, והכפופות הפקידותיות נשארות כפי שהיו.
בהתאם לכך תפעל ועדת הסברה בראשות השר גלילי שחבריה: י. הרצוג
מנכ"ל משרד ראש הממשלה וב. אליאב מנהל שירותי ההסברה.

Dep. 100

and the other side of the road, the
road was very narrow and the
road was very narrow and the
road was very narrow and the

the road was very narrow and the
road was very narrow and the
road was very narrow and the
road was very narrow and the

the road was very narrow and the
road was very narrow and the
road was very narrow and the
road was very narrow and the

ישיבה שי"ח, כ"ח טבת תשכ"ד (13 ינואר 1964)

ג. העברת סמכויות משרד לשר

היו"ר ק. לוז:

אנוחבר עוברים לסעיף ט"ו של סדר היום: הודעת הממשלה בדבר
סמכויות השרים. רשות הדיבור לראש הממשלה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אדוני היושב ראש, כנסת בכבודה. בהתאם לסעיפים 11 (ה) ו-12א' לחוק
המעבר, הריני מתכבד להודיע לכנסת על ההחלטה הנאה של הממשלה, שנתקבלה ביום כ'
טבת תשכ"ד וזו לשריה:

"סחר החוץ והטיפול בכל הנוגע לתעשייה באזורי פיתוח שהם
בסמכותו של משרד המסחר והתעשייה, מועברים לידי השר ע. גוברין. הפעולות
יתבצעו במסגרת משרד המסחר והתעשייה, תוך תיאום בין שני השרים פ. ספיר
וע. גוברין".

השר ע. גוברין ישא באחריות בפני הכנסת לפעולות אלו.

22.12.66

רמ' א. אלוף מושג הכנסת: הוא הוציא את הממשלה ומן כפי

אחר:
דניאל קלרין - שר המינהל (אשרף אסא) 26.12.66 תל אביב
מנחם משיח (אשרף אסא) 26.12.66 תל אביב

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year.

2. The second part is a detailed account of the work done during the year.

3. The third part is a summary of the work done during the year.

4. The fourth part is a detailed account of the work done during the year.

5. The fifth part is a summary of the work done during the year.

6. The sixth part is a summary of the work done during the year.

7. The seventh part is a summary of the work done during the year.

8. The eighth part is a summary of the work done during the year.

9. The ninth part is a summary of the work done during the year.

10. The tenth part is a summary of the work done during the year.

11. The eleventh part is a summary of the work done during the year.

פנחס לבון - שר בלי תיק

מר פ. לבון צורף לממשלה השלישית ביום 17.8.52 כשר בלי תיק.
ביום 19.10.52 החליטה הממשלה לסנות ועדה לבדיקת הסגנון הממשלתי
שבאשה יעמוד השר פ. לבון.

זלמן ארן - שר בלי תיק

מר זלמן ארן מונה שר בלי תיק בממשלה החמישית שהוקמה ביום
26.1.54.
ביום 11.4.54 החליטה הממשלה (החלטה מס. 382) להגדיל את תקציב
משרד ראש הממשלה "לשם אירגון פעולות הסברה ע"י השר ז. ארן".

פרץ נפתלי - שר בלי תיק

השר פרץ נפתלי החל תפקידו כשר בלי תיק עם קום הממשלה השביעית
ביום 3.11.55. (קודם לכן שימש בתפקיד שר החקלאות והמסחר והתעשיה.)
ביום 27.11.55 החליטה הממשלה (החלטה מס. 114 לסנות ועדה בינמשרדית
עליונה לתכנון המשק לשעת חירום (ועדת סל"ח). "השר פ. נפתלי יכהן
כיושב-ראש הוועדה".

ביום 29.4.56 החליטה הממשלה (החלטה מס. 407) על חירוש פעולתה
של הסועצה הכלכלית המייעצת "בראשותו של השר פ. נפתלי".

אבא אבן - שר בלי תיק

מר אבא אבן מונה שר בלי תיק בממשלה התשיעית ביום 17.12.59.
בהחלטה מס. 145 מיום 24.1.60 מונה השר א. אבן להיות יושב-ראש
ועדת המל"ח במקום השר פרץ נפתלי.

יוסף אלמוגי - שר בלי תיק

מר יוסף אלמוגי מונה שר בלי תיק בממשלה העשירית ביום 2.11.61.
בהחלטה מס. 112 מיום 3.12.61 החליטה הממשלה לסנות את השר י. אלמוגי
להיות יושב ראש ועדת המל"ח במקום השר א. אבן.
עם פטירתו של השר ג. יוספטל הועברו סמכויות שר הפיתוח והשיכון לידי
השר י. אלמוגי (ביום 16.9.62); השר י. אלמוגי מונה שר השיכון והפיתוח
ביום 26.9.62.

REPORT OF THE BOARD OF DIRECTORS

FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1954.

THE BOARD OF DIRECTORS OF THE COMPANY has the honor to submit herewith its report for the year ending December 31, 1954.

FINANCIAL STATEMENTS

The financial statements of the Company for the year ending December 31, 1954, are set forth on pages 2 through 5 of this report.

The Board of Directors has caused the financial statements to be audited by the independent accountants, Messrs. [Name], who have issued their report thereon.

OPERATING RESULTS

The Company's operating results for the year ending December 31, 1954, are summarized on page 6 of this report.

The Board of Directors has approved the financial statements and the report of the independent accountants, and has recommended that the same be adopted by the stockholders at the annual meeting to be held on [Date].

The Board of Directors also has recommended that the Company pay a dividend of [Amount] per share of common stock for the year ending December 31, 1954.

GENERAL INFORMATION

The Company is a corporation organized under the laws of the State of [State].

The principal office of the Company is located at [Address].

STOCKHOLDERS

The following is a list of the names of the stockholders of the Company as of December 31, 1954:

[List of stockholders' names]

The Board of Directors has the honor to submit this report to the stockholders of the Company.

עקיבא גוברין - שר בלי תיק

ב-1.12.63 צורף עקיבא גוברין לממשלה כשר בלי תיק.

בהחלטה מס. 200 של הממשלה מיום 5.1.64 הוחלט כי "סחר חוץ והטיפול בכל הנוגע לתעשייה באיזורי הפיתוח, שהם בסמכותו של משרד המסחר והתעשייה, מועברים לידי השר ע. גוברין. כל הפעולות יתנהלן גם להבא במסגרת משרד המסחר והתעשייה, מתוך תיאום בין שני השרים."

ביום 1.11.64 (החלטה מס. 80) הודיע ראש הממשלה על העברת ענייני התיירות מידו ראש הממשלה לטיפולו של השר גוברין.

החלטה מס' 200 הוצעה על פי חוק
להחלטה על הגנת המזון הנזקקת לביטול

